

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 24. dubna 2024 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Bartošové a přísedících JUDr. Mgr. Kamila Pospíšila a Miloše Dohnala

takto:

Obžalovaní

M.H., narozený XXXXX, bytem XXXXX, předseda dozorčí rady spol. XXXXX,

M.T., narozený XXXXX, bytem XXXXX, člen správní rady spol. **XXXXX**, IČ: **XXXXX**,

F.Š., narozený XXXXX, bytem XXXXX,

Š. K., narozený XXXXX, bytem XXXXX, jednatel spol. XXXXX,

L.F., narozený XXXXX, bytem XXXXX, osoba samostatně výdělečně činná,

F. S., narozený XXXXX, bytem XXXXX, důchodce,

a dále na obžalovaná právnická osoba

XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX,

se podle § 226 písm. b) tr. řádu

zprošťují obžaloby

pro skutek spočívající v tom, že:

I.

M. H. a M. T. jako pachatelé

F. Š., Š. K., F. S., L. F. jako pomocníci

M. H., jako člen představenstva společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, současně jako jednatel její dceřiné společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, a také jako člen představenstva společnosti XXXXX, IČ: XXXXXX, se sídlem XXXXX, areál XXXXX, a M. T., jako jednatel společnosti XXXXX, a současně jako místopředseda představenstva společnosti XXXXX,

konali dále popsáním způsobem s cílem získat pro společnost XXXXX., neoprávněný nárok na některou z forem státem garantované podpory pro výrobu elektřiny z obnovitelného zdroje energie jako uvedeného do provozu již v roce 2010,

a obvinění F. Š. jako technický dozor investora společnosti XXXXX., Š.K. jako hlavní stavbyvedoucí zhotovitele, společnosti XXXXX, F. S., jako revizní technik elektrozařízení a hromosvodů, ev. č. XXXXX, a L. F. jako autorizovaný inspektor ev. č. XXXXX, IČ: XXXXX, jmenovaný pro výkon činnosti rozhodnutím ministra pro místní rozvoj č. 257/207 ze dne 9.11.2007 podle § 143 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon),

kterí konali dále popsáním způsobem s cílem přispět svým jednáním M. H. a M.T. k získání neoprávněného nároku společnosti XXXXX., na některou z forem státem garantované podpory pro výrobu elektřiny z obnovitelného zdroje energie jako uvedeného do provozu již v roce 2010,

kterého dosáhli tak, že

dne 15.11.2010 M. H. a M. T. podali jménem společnosti XXXXX. u Energetického regulačního úřadu v Jihlavě (*také jen „ERU“*) žádost o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby pro provozovnu nazvanou jako XXXXX o instalovaném výkonu 9,3 MWe, resp. podáním ze dne 3.12.2010 žádaný licencovaný výkon změnili na 9,150 MWe,

k níž v průběhu licenčního řízení doložili nebo nechali doložit obsahově nepravdivé listiny, kterými předstírali, že tato výrobní je ve stavu úplné dokončenosti a splňuje všechny podmínky pro udělení licence, zejména technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti, a vlastnické a užívací právo k energetickému zařízení, podle § 5 odst. 3 a § 7 odst. 4 písm. d), e) energetického

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

zákona (zákon č. 458/2000 Sb., v tehdy účinném znění) a podle § 7 odst. 1 písm. d) a § 9 písm. d) vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, v tehdy účinném znění,

a to:

- Výchozí zprávy o revizi elektrického zařízení vyhotovené revizním technikem F. S., který vystavil postupně v různých verzích obsahem záměrně nepravdivé zprávy čísel 380/2010-389/2010, nejprve ve verzi doručené na ERU dne 25.11.2010 s deklarovanou revizní činností ve dnech 18.-22.11.2010, naposledy ve verzi zpráv doručených na ERU dne 8.12.2010 s deklarovanou revizní činností ve dnech 18.-26.11.2010, s datem vyhotovení zpráv dne 26.11.2010, a dne 15.12.2010 jiné verze zpráv o revizi čísel 386-389/2010 s datem deklarované revizní činnosti ve dnech 18.11.-15.12.2010 a datem sepsání zpráv dne 15.12.2010, které se krom data uváděného dokončení revizní činnosti nijak nelišily od zpráv stejných čísel doručených ERU dne 8.12.2010, přičemž revizní technik ve všech verzích revizních zpráv doručených na ERU deklaroval, že byly instalovány FV panely v celkovém počtu 38 430 ks nejprve označované jako FCP 270, později jako FCP QTBS, nejprve se jmenovitým výkonem 270 Wp, později uváděným jako 238 W, v nichž ve všech bez rozdílu vždy konstatoval závěr, že revidované elektrárenské zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno provozu, a že při revizi provedl měření izolačních odporů jednotlivých proudových obvodů a postupoval podle ČSN 332000-6 a ČSN 330 1500,

- přitom poslední verze revizních zpráv č. 386-389/2010 revizní technik F. S. s datem deklarované revize ve dnech 18.11.-15.12.2010 a datem sepsání zpráv dne 15.12.2010, vyhotovil poté, co Energetický regulační úřad dne 10.12.2010 provedl místní ohledání XXXXX, přičemž zjistil a do zápisu o něm napsal, že FVE je dokončena na 9 5% (přepsáno z původních 90 %), a že „podle vyjádření přítomných pánů bude osazení zbývajících konstrukcí provedeno do pondělí 13.12.2010, bude následně k ERU podána revize a foto celé elektrárny“, který za společnost XXXXX. podepsali F. Š. a A. B. a připojili razítko této společnosti,

dále M. T. a M. H. v průběhu licenčního řízení doložili nebo nechali doložit nepravdivé listiny, a to

- protiprávně vylákané Rozhodnutí stavebního úřadu MěÚ Valašské Meziříčí, č.j. Sř/62628/2010/Hj-330, ze dne 2.12.2010, v právní moci dne 3.12.2010, o povolení zkušebního provozu XXXXX, vydané stavebníku XXXXX., s dobou povoleného zkušebního provozu do 31.7.2011, které bylo na ERU doručeno žadatelem o licenci dne 8.12.2010, a které žadatel o licenci získal od stavebního úřadu tím, že stavebnímu úřadu dne 1.12.2010 předložil F. Š. jménem společnosti XXXXX. s žádostí ze dne 30.11.2010 o jeho vydání vědomě obsahově nepravdivé listiny, a to:

- Odborný posudek autorizovaného inspektora L.F. ze dne 29.11.2010, č.j. 052/2010/Fu/OP, který nahrazoval ve vazbě na § 122 odst. 5 a přiměřeně k § 124 zákona č. 183/2006 Sb. (stavební zákon) závěrečnou kontrolní prohlídku stavby označené jako „XXXXX9,3 MW“ před rozhodnutím o povolení zkušebního provozu, a který v něm záměrně nepravdivě deklaroval, že dne 26.11.2010 provedl místní prohlídku stavby, se závěrem že stavba je dokončena podle ověřené projektové dokumentace, že při místním šetření mu byly předloženy potřebné doklady všechny s vyhovujícím výsledkem, drobné vady a nedodělky budou odstraněny do 30.11.2010, vady a nedodělky nebránící zahájení zkušebního provozu formulované v zápise ve stavebním deníku ze dne 26.11.2010 budou odstraněny v 1. pololetí 2011, a že po podrobném prostudování předložených dokumentů konstatuje, že stavbu lze uvést do zkušebního provozu,

- Prohlášení Š.K. za společnost XXXXX, generálního zhotovitele díla XXXXX 9,3 MW, opatřené datem 26.11.2010, ve kterém záměrně nepravdivě deklaroval, že dílo

stavebníka a provozovatele XXXXX. je zhotoveno v souladu s platným stavebním povolením a projektovou dokumentací pro stavební povolení s výjimkou drobných změn uvedených v situačním výkrese dokumentace skutečného provedení stavby a zapsaných ve stavebním deníku, že dílo ke dni závěrečné kontrolní prohlídky předcházející povolení zkušebního provozu vykazuje na základě provedené kontroly drobné vady a nedodělky nebránící zahájení zkušebního provozu, že realizace díla splňuje všechny požadavky na tento druh stavby podle vydaných přípojovacích podmínek provozovatele distribuční soustavy společnosti ČEZ Distribuce a.s., platných norem ČSN, že je vyhotovena dokumentace skutečného provedení, výroba je připojena k distribuční síti ČEZ Distribuce a.s. a uvedena do provozu na základě provedených měření, odzkoušení elektrických zařízení a vyhotovených revizí NN a VN částí, a provedení díla odpovídá bezpečnostním a zdravotním požadavkům pro ČR,

- Zápis o předání a převzetí díla "XXXXX s instalovaným výkonem 9,3 MW" ze dne 30.11.2010 „v Bludovicích“ mezi zhotovitelem, společností XXXXX, za ni podepsaném M.T. a M.Š., a odběratelem, společností XXXXX, za ni podepsaném M.T. a M. H., kterým nepravdivě předstírali, že došlo k předání díla XXXXX včetně montáže a úplného dokončení v rozsahu smlouvy o dílo, že k výrobě je na nosných konstrukcích z hliníkových profilů instalováno: 38 430 ks fotovoltaických panelů FCP 270 o výkonu 262 Wp, 305 ks měničů KACO Powador 30000xi a 9 ks trafostanic SGB DOTUL 1000 kVA (*ačkoli již v zápise ve stavebním deníku ze dne 30.9.2010 je uvedena změna v typu transformátorů na typ ARMES*) včetně příslušenství, že dnem podpisu tohoto předávacího protokolu na přejímajícího přechází právo XXXXX v neomezeném rozsahu užívat, a to v souladu s účelem, ke kterému je XXXXX účelově určena, že zjištěné nedostatky a nedodělky při předání díla jsou dokončení terénních úprav, servisního a řídicího systému a zabezpečovacího systému,
- další obsahem nepravdivé verze Zpráv o výchozí revizi elektrického zařízení revizního technika F. S. č. 380/2010-389/2010, s revizní činností deklarovanou ve dnech 18.-26.11.2010, s datem vyhotovení zpráv dne 26.11.2010, které se liší od verzí předložených v průběhu licenčního řízení tím, že v nich revizní technik uvádí, že jsou instalovány FV panely FCP 270 s průměrným instalovaným výkonem 262 Wp,
- Stavební deník spol. XXXXX ke stavbě XXXXX 9,3 MW s nepravdivým zápisem ze dne 21.11.2010, že „probíhají dokončovací práce na výstavbě FVE, připravují se podklady pro vypracování revizních zpráv, vše je připraveno ve stavu pro první paralelní připojení k DS“, a dále se záměrně nepravdivým zápisem ze dne 26.11.2010, že „dnešním dnem proběhlo dílčí předání díla investorovi, dílo vykazuje dílčí drobné vady a nedodělky nebránící zahájení zkušebního provozu, investor převzal kompletní revizní zprávy a dokumentaci skutečného provedení stavby“, který podepsali „za stavitele“ Š.K. a „za investora“ F. Š.,

dále M. T. a M. H. v průběhu licenčního řízení doložili nebo nechali doložit nepravdivé listiny, a to

- dne 3.12.2010 na ERU doručené Prohlášení společnosti XXXXX, za ni podepsané M.T. a M. H., že výkon souboru 38 430 ks FV panelů s obchodním označením „FCP 270“, který je instalován ve fotovoltaické elektrárně společnosti XXXXX. v lokalitě XXXXX činí celkově 9.150 kW, což odpovídá průměrnému výkonu jednoho panelu 238 W; a podáním ze dne 7.12.2010 a také ze dne 8.12.2010 pozdější verzi Prohlášení společnosti XXXXX, za ni podepsané M.T. a M.H., že pro XXXXX byly použity FV panely s obchodním označením „FCP QTBS“ „vyráběné naší společností“, s nominálním výkonem panelu 238 W,
- Zápis o předání a převzetí díla „XXXXX s instalovaným výkonem 9,15 MW“ ze dne 30.11.2010, kterou za zhotovitele XXXXX i za odběratele XXXXX. podepsali M. T. a M. H., a kterým je podle smlouvy o dílo ze dne 8.10.2010 předávána XXXXX o celkovém

netto výkonu 9,15 MW včetně montáže a úplného dokončení díla v rozsahu smlouvy o dílo, a odběratel přebírá tuto FVE, a k výrobě elektřiny, že je instalováno: 38 430 ks FV panelů FCP 270 s průměrným výkonem 238 W, 9 transformátorů SGB DOTUL 1000 kVA včetně příslušenství, a že dnem podpisu tohoto předávacího protokolu přechází na přejímajícího právo XXXXX v neomezeném rozsahu užívat v souladu s účelem, ke kterému je XXXXX určena, že zjištěné nedostatky a nedodělky jsou dokončit terénní úpravy, dokončit servisní a řídicí systém a zabezpečovací systém;

a podáním ze dne 7.12.2010 a také ze dne 8.12.2010 pozdější verzi Zápisu o předání a převzetí díla „XXXXX s instalovaným výkonem 9,15 MW“ ze dne 30.11.2010, opět za zhotovitele XXXXX i odběratele XXXXX. podepsaném M.T. a M. H., v němž bylo pouze změněno označení FV panelů jako „FCP QTBS“ s nominálním výkonem 238 W,

přestože ke skutečnému dokončení výstavby elektroinstalace výroby XXXXX došlo až po 16.12.2010, neboť

- v době od 27.11.2010 do 13.12.2010 bylo na XXXXX přivezeno teprve k namontování a až následnému zapojení do obvodu elektrárny celkem 13 150 ks FV panelů, tedy celá 1/3 tvrzené celkové instalace 38 430 ks FV panelů, z toho ve dnech 10.12. až 13.12.2010 bylo dovezeno celkem 4 137 ks FV panelů, tedy, že v době kontroly FVE ze strany ERU dne 10.12.2010 bylo namontováno méně než 90 % tvrzené celkové instalace FV panelů, přičemž z množství 4 137 kusů šlo celkem o 2 006 ks FV panelů dodaných třetími subjekty, mj. značek „JETION“ a „Reliance“, a tedy nikoli vyrobenými společnostmi XXXXX, jak bylo deklarováno v licenčním a stavebním řízení,

- společnost XXXXX dodala na dílo XXXXX pouze celkem 34 906 ks svých vyrobených FV panelů FCP 270 s celkovým vykazovaným výkonem 9.427.964,16 kWp (tedy o průměrném výkonu 270,09 W), a dalších celkem 3 524 ks FV panelů na dílo XXXXX nakoupila společnost XXXXX od třetích osob, byť ve všech listinách k dosažení na garantovanou podporu vykazovala, že jde o jí vyrobené FV panely, a všechny tyto FV panely od třetích osob společnost XXXXX na dílo XXXXX dodala až v prosinci 2010,

- k předání výroby XXXXX došlo ve skutečnosti až v prosinci 2010 jednak Předávacím protokolem ze dne 13.12.2010, mezi zhotovitelem XXXXX, zastoupeným M.H. a M.T., a odběratelem XXXXX., zastoupeným stejnými osobami, kterým došlo k předání „podle smlouvy o dílo ze dne 8.10.2010“, a jímž zhotovitel předal objednateli 38.430 ks fotovoltaických panelů FCP 270, 305 měničů KACO Powador 3000xi, nosné konstrukce, oplocení,

- dále Předávacím protokolem ze dne 27.12.2010 zhotovitele XXXXX, zastoupeného M.H. a M.T. odběrateli XXXXX, zastoupeném mimo jiné M.H., kterým předává zhotovitel objednateli „NN část PV systému“,

- a Předávacím protokolem ze dne 29.12.2010 zhotovitele XXXXX, zastoupeného M.H. a M.T. odběrateli XXXXX, zastoupeném stejnými osobami, kterým předává zhotovitel objednateli fotovoltaickou elektrárnu XXXXX s přechodem do vlastnictví odběratele,

a Energetický regulační úřad na základě takové žádosti a k ní doložených i výše uvedených listin, o kterých se mylně domníval, že potvrzují kompletnost technologického vybavení elektrárny a povolení zkušebního provozu, vydal podle § 8 energetického zákona dne 15.12.2010 pod č. j. 13746-11/2010-ERU Rozhodnutí o udělení licence číslo XXXXX, které nabylo právní moci téhož dne, společností XXXXX., pro kterou tak obvinění získali oprávnění vyrábět elektřinu po dobu 25 let ve XXXXXs celkovým instalovaným výkonem 9,146 MW, ačkoli věděli, že k vydání licence došlo v rozporu s § 5 energetického zákona,

a v návaznosti na to k žádosti ze dne 23.12.2010 vydal Energetický regulační úřad dne 28.12.2010 pod č.j. 14806-4/2010-ERU Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence č. XXXXX změnou č. 001, které nabylo právní moci téhož dne, společnosti XXXXX, a kterým byla XXXXX s celkovým instalovaným výkonem 9,146 MW rozdělena na výrobní XXXXXI o výkonu 5,280 MW a na výrobní XXXXXII o výkonu 3,870 MW, přičemž licence č. XXXXX společnosti XXXXX, po zákonném zániku ke dni 25.7.2012 v důsledku fúze sloučením byla ode dne 16.8.2012 nahrazena licencí č. 111220599 udělené nástupnické společnosti XXXXX,

a poté k žádosti společnosti XXXXX ze dne 23.11.2010, kterou podepsali M.H. a M.T., podané u společnosti ČEZ Distribuce, a.s., o první paralelní připojení výrobní XXXXX k distribuční soustavě spol. ČEZ Distribuce, tyto obvinění doložili nebo nechali doložit vedle smlouvy o dílo ze dne 8.10.2010 a projektové dokumentace k XXXXXI a XXXXXII, také obsahově nepravdivé listiny, kterými předstírali, že tato výrobní je ve stavu úplné dokončenosti a splňuje všechny podmínky pro první paralelní připojení k distribuční síti, a to

- zprávy o výchozí revizi revizního technika F. S. čísel 380-385/2010 ze dne 26.11.2010, s deklarovaným provedením revizí ve dnech 18.-26.11.2010, s uvedenými FV panely typu FCP QTBS se jmenovitým výkonem 238 W (doručené v této verzi na ERU ve dnech 7. a 8.12.2010),
- dále zprávy o výchozí revizi revizního technika F. S. číslo 389/2010, ze dne 26.11.2010, s deklarovaným provedením revize ve dnech 18.-26.11.2010, s FV panely typu FCP QTBS se jmenovitým výkonem 238 W (doručené v této verzi na ERU ve dnech 7. a 8.12.2010, ačkoli existuje také pozdější čtvrtá verze ze dne 15.12.2010, která byla tento den také doručena ERU),

a po neúspěšném prvním paralelním připojení výrobní XXXXX dne 15.12.2010, při němž při místní prohlídce XXXXX pracovníci společnosti ČEZ Distribuce zjistili, že na části **XXXXX o celkovém instalovaném výkonu 5300 kWp chybí mimo jiné osadit panely „podle fotodokumentace“, a na části XXXXX o celkovém instalovaném výkonu 4 258,548 kWp chybí mimo jiné osadit 21 panelů a zapojit 100 panelů, a tyto zápisy dne 15.12.2010 podepsal a razítkem společnosti potvrdil M. T. za spol. XXXXX, a spol. ČEZ Distribuce jako podmínku pro připojení FVE k distribuční síti dne 17.12.2010 do protokolu uvedla, že je nutno doložit fotodokumentaci dokládající kompletní FVE a platnou licenci na výrobu vydanou ERU,**

tak obvinění M. H. a M. T., doložili nebo nechali doložit společnosti ČEZ Distribuce nepravdivé listiny, a to

- zprávy o výchozí revizi revizního technika F. S. čísel XXXXX, ze dne 15.12.2010, s deklarovaným provedením revizí ve dnech 18.11.-15.12.2010, s FV panely typu FCP QTBS se jmenovitým výkonem 238 W (doručené v této verzi na ERU dne 15.12.2010),
- protiprávně vylákanou výše uvedenou licenci č. XXXXX ve znění změny č. 001 ze dne 28.12.2010,

o kterých se provozovatel distribuční soustavy, společnost ČEZ Distribuce, a.s., mylně domníval, že jsou pravdivé, a proto provedl tzv. první paralelní připojení výrobní k distribuční síti dne 29.12.2010,

přičemž na základě protiprávně vylákané licence a prvního paralelního připojení k distribuční síti k výrobní XXXXXI:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

- M. H. a M.T. za spol. XXXXX., uzavřeli smlouvy ke garantované podpoře k výrobě XXXXXI jakožto zdroji uvedenému do provozu v roce 2010, a to smlouvu č. 2864613/0051/OZE/11 o podpoře výroby elektřiny se spol. ČEZ Distribuce, a.s. ze dne 18.1.2011 s účinností od 11.1.2011, se zvolenou podporou formou výkupní ceny, a následně smlouvu č. 3752784/0051/OZE/12 o podpoře výroby elektřiny se spol. ČEZ Distribuce, a.s. ze dne 30.1.2012 s účinností od 1.1.2012, se zvolenou podporou formou zeleného bonusu,
- a M. T. za společnost XXXXX, smlouvu č. 4277469/0051/OZE/12 o podpoře výroby elektřiny se spol. ČEZ Distribuce, a.s., ze dne 29.8.2012 s účinností od 16.8.2012, se zvolenou podporou formou zeleného bonusu pro FVE uvedené do provozu v roce 2010,
- a od 1.1.2013 výrobce XXXXX, v systému společnosti OTE a.s., zvolil podporu formou zeleného bonusu, která byla a je vyplácena ve výši jako pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010,

a k výrobě XXXXXII:

- M.H. a M.T. za spol. XXXXX., uzavřeli smlouvy ke garantované podpoře k výrobě XXXXXII jakožto zdroji uvedenému do provozu v roce 2010, a to smlouvu č. 2864647/0051/OZE/11 o podpoře výroby elektřiny se spol. ČEZ Distribuce, a.s. ze dne 18.1.2011 s účinností od 11.1.2011, se zvolenou podporou formou výkupní ceny, a následně smlouvu č. 3752977/0051/OZE/12 o podpoře výroby elektřiny se spol. ČEZ Distribuce, a.s. ze dne 30.1.2012 s účinností od 1.1.2012, se zvolenou podporou formou zeleného bonusu,
- a M. T. za společnost XXXXX, smlouvu č. 4277577/0051/OZE/12 o podpoře výroby elektřiny se spol. ČEZ Distribuce, a.s., ze dne 29.8.2012 s účinností od 16.8.2012, se zvolenou podporou formou zeleného bonusu pro FVE uvedené do provozu v roce 2010,
- a od 1.1.2013 výrobce XXXXX, v systému společnosti OTE a.s., zvolil podporu formou zeleného bonusu, která byla a je vyplácena ve výši jako pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010,

na jejichž základě dodávala společnost XXXXX. a následně společnost XXXXX, elektřinu do distribuční soustavy vyrobenou v dané XXXXXI a XXXXXII a měsíčními výkazy a fakturami počínaje obdobím od ledna 2011 za to nárokovaly státem garantovanou podporu pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010,

a takto byla z jednání M. H. a M.T., za pomoci F. Š., Š. K., F. S. a L. F., společnosti XXXXX. a následně společnosti XXXXX, v období od 1.1.2011 do 31.1.2018 neoprávněně vyplacena částka podpory v celkové výši nejméně celkem 381.165.382 Kč, přičemž za dobu od 1.2.2018 do 31.12.2030 by dále došlo k neoprávněnému čerpání podpory v celkové výši nejméně 1.076.426.355 Kč, to vše ke škodě České republiky-Ministerstva průmyslu a obchodu,

tedy

M. H. a M. T.

jednak ke škodě cizího majetku sebe a jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, a jednak se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k uvedení někoho v omyl, obohacení sebe a jiného a způsobení na cizím majetku škody velkého rozsahu, jehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

F. Š., Š. K., F. S., L. F.

jednak umožnili a usnadnili jinému spáchání trestného činu podvodu opatřením prostředků a odstraněním překážek při obohacení jiného uvedením někoho v omyl a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, a jednak úmyslně poskytli jinému pomoc k tomu, aby se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že ke škodě cizího majetku jiného obohatí tím, že uvedou někoho v omyl, a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, jehož se jiný dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

II.**společnost XXXXX**

v období od 1.1.2012 do 25.7.2012 jako společnost XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, zastoupená jednatelem M.H., narozeným XXXXX, a M.T. narozeným XXXXX, jednající v jejím zájmu a v rámci jejího podnikání spočívajícím ve výrobě elektrické energie fotovoltickým způsobem,

a následně v období od 26.7.2012 do současnosti jako její právní nástupce, společnost XXXXX, IČ: XXXXX, nejprve v místě svého sídla v XXXXX a od 13.4.2017 v novém místě svého sídla v XXXXX, zastoupená M.T., narozeným XXXXX, jakožto předsedou představenstva do 22.5.2014, jakožto statutárním ředitelem v době od 23.5.2014 do 31.12.2020 a od 1.1.2021 coby jediným členem správní rady, a dále zastoupená M. H., narozeným XXXXX, jakožto místopředsedou představenstva do 22.5.2014, jednající v jejím zájmu a v rámci jejího podnikání spočívajícím ve výrobě elektrické energie fotovoltickým způsobem,

obě společnosti jakožto postupní provozovatelé fotovoltické elektrárny označené jako XXXXX(XXXXXI a XXXXXII),

přesto, že společnosti XXXXX a její dceřiná společnost XXXXX. znaly průběh výstavby a zprovoznění XXXXXv roce 2010, a to vzhledem ke znalosti M. H., který byl v roce 2010 členem představenstva společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, současně jednatelem její dceřiné společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, a také členem představenstva společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, coby generálního dodavatele díla XXXXX, a také vzhledem ke znalosti M.T., který byl v roce 2010 jednatel společnosti XXXXX, a současně místopředseda představenstva společnosti XXXXX,

a tedy společnost XXXXX a její dceřiná společnost XXXXX. věděly, že na výsledný licencovaný výkon 9,146 MW ještě **v době od 27.11.2010 do 13.12.2010 bylo na XXXXX přivezeno teprve k namontování a až následnému zapojení do obvodu elektrárny celkem 13 150 ks FV panelů, tedy celá 1/3 tvrzené celkové instalace 38 430 ks FV panelů, z toho ve dnech 10.12. až 13.12.2010 bylo dovezeno celkem 4 137 ks FV panelů, tedy, že v době kontroly FVE ze strany ERU dne 10.12.2010 bylo namontováno méně než 90 % tvrzené celkové instalace FV panelů, přičemž z množství 4 137 kusů šlo celkem o 2 006 ks FV panelů dodaných třetími subjekty, mj. značek „JETION“ a „Reliance“, a tedy nikoli vyrobenými společnostmi XXXXX, jak bylo deklarováno v licenčním a stavebním řízení, dále že spol. XXXXX dodala na dílo XXXXX pouze celkem 34 906 ks svých vyrobených FV panelů FCP 270 s celkovým vykazovaným výkonem 9.427.964,16 kWp (tedy o průměrném á**

výkonu 270,09 W), a dalších celkem 3 524 ks FV panelů na dílo XXXXX nakoupila společnost XXXXX od třetích osob, byť ve všech listinách k dosažení na garantovanou podporu vykazovala, že jde o jí vyrobené FV panely, a všechny tyto FV panely od třetích osob společnost XXXXX na dílo XXXXX dodala až v prosinci 2010, dále, že ke skutečnému dokončení výstavby elektroinstalace výroby XXXXX došlo až po 16.12.2010, a že ve skutečnosti došlo k předání výroby XXXXX až v prosinci 2010 jednak **Předávacím protokolem ze dne 13.12.2010, mezi zhotovitelem XXXXX, zastoupeným M.H. a M.T., a odběratelem XXXXX., zastoupeným stejnými osobami, kterým došlo k předání „podle smlouvy o dílo ze dne 8.10.2010“, a jímž zhotovitel předal objednateli 38 430 ks fotovoltaických panelů FCP 270, 305 měničů KACO Powador 3000xi, nosné konstrukce, oplocení, dále Předávacím protokolem ze dne 27.12.2010 zhotovitele XXXXX, zastoupeného M. H. a M.T. odběrateli XXXXX, zastoupeném mimo jiné M. H., kterým předává zhotovitel objednateli „NN část PV systému“, a dále Předávacím protokolem ze dne 29.12.2010 zhotovitele XXXXX, zastoupeného M. H. a M.T. odběrateli XXXXX, zastoupeném stejnými osobami, kterým předává zhotovitel objednateli fotovoltaickou elektrárnu XXXXX s přechodem do vlastnictví odběratele,**

a proto společnosti XXXXX a její dceřiná společnost XXXXX. věděly, že jednáním M. H. a M.T. byla pro společnost XXXXX. jednak nezákonně vylákána na Energetickém regulačním úřadu licence č. XXXXX rozhodnutím č.j. 13746-11/2010-ERU ze dne 15.12.2010, které nabylo právní moci téhož dne, včetně změny č. 001 rozhodnutím č.j. 14806-4/2010-ERU ze dne 28.12.2010, které nabylo právní moci téhož dne, když podklady jimi doložené k licenčnímu řízení za společnost XXXXX. coby žadatele o licenci se cíleně nezakládaly na pravdě, a to obsahově fiktivní

- Výchozí zprávy o revizi elektrického zařízení vyhotovené revizním technikem F. S., nar. XXXXX, který vystavil postupně v různých verzích obsahem záměrně nepravdivé zprávy čísel 380/2010-389/2010, nejprve ve verzi doručené na ERU dne 25.11.2010 s deklarovanou revizní činností ve dnech 18.-22.11.2010, naposledy ve verzi zpráv doručených na ERU dne 8.12.2010 s deklarovanou revizní činností ve dnech 18.-26.11.2010, s datem vyhotovení zpráv dne 26.11.2010, a dne 15.12.2010 jiné verze zpráv o revizi čísel 386-389/2010 s datem deklarované revizní činnosti ve dnech 18.11.-15.12.2010 a datem sepsání zpráv dne 15.12.2010, které se krom data uváděného dokončení revizní činnosti nijak nelišily od zpráv stejných čísel doručených ERU dne 8.12.2010, přičemž revizní technik ve všech verzích revizních zpráv doručených na ERU deklaroval, že byly instalovány FV panely v celkovém počtu 38 430 ks nejprve označované jako FCP 270, později jako FCP QTBS, nejprve se jmenovitým výkonem 270 Wp, později uváděným jako 238 W, v nichž ve všech bez rozdílu vždy konstatoval závěr, že revidované el. zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno provozu, a že při revizi provedl měření izolačních odporů jednotlivých proudových obvodů a postupoval podle ČSN 332000-6 a ČSN 330 1500,

▪ přitom poslední verze revizních zpráv č. 386-389/2010 revizní technik F. S. s datem deklarované revize ve dnech 18.11.-15.12.2010 a datem sepsání zpráv dne 15.12.2010, vyhotovil poté, co Energetický regulační úřad dne 10.12.2010 provedl místní ohledání XXXXX, přičemž zjistil a do zápisu o něm napsal, že FVE je dokončena na 95% (přepsáno z původních 90%), a že „podle vyjádření přítomných pánů bude osazení zbývajících konstrukcí provedeno do pondělí 13.12.2010, bude následně k ERU podána revize a foto celé elektrárny“, který za společnost XXXXX. podepsali F. Š. a A. B. a připojili razítko této společnosti,

- protiprávně vylákané Rozhodnutí stavebního úřadu MěÚ Valašské Meziříčí, č.j. Sř/62628/2010/Hj-330, ze dne 2.12.2010, v právní moci dne 3.12.2010, o povolení zkušebního provozu XXXXX, vydané stavebníku XXXXX., s dobou povoleného zkušebního provozu do 31.7.2011, které bylo na ERU doručeno žadatelem o licenci dne 8.12.2010, a které žadatel o licenci

získal od stavebního úřadu tím, že stavebnímu úřadu dne 1.12.2010 předložil F.Š. jménem společnosti XXXXX. s žádostí ze dne 30.11.2010 o jeho vydání obsahově nepravdivé listiny, a to:

- Odborný posudek autorizovaného inspektora L.F. ze dne 29.11.2010, č.j. 052/2010/Fu/OP, který nahrazoval ve vazbě na § 122 odst. 5 a přiměřeně k § 124 zákona č. 183/2006 Sb. (stavební zákon) závěrečnou kontrolní prohlídku stavby označené jako „XXXXX 9,3 MW“ před rozhodnutím o povolení zkušebního provozu, a který v něm nepravdivě deklaroval, že dne 26.11.2010 provedl místní prohlídku stavby, se závěrem že stavba je dokončena podle ověřené projektové dokumentace, že při místním šetření mu byly předloženy potřebné doklady všechny s vyhovujícím výsledkem, drobné vady a nedodělky budou odstraněny do 30.11.2010, vady a nedodělky nebránící zahájení zkušebního provozu formulované v zápise ve stavebním deníku ze dne 26.11.2010 budou odstraněny v 1. pololetí 2011, a že po podrobném prostudování předložených dokumentů konstatuje, že stavbu lze uvést do zkušebního provozu,
 - Prohlášení S.K. za společnost XXXXX, generálního zhotovitele díla XXXXX 9,3 MW, opatřené datem 26.11.2010, ve kterém nepravdivě deklaroval, že dílo stavebníka a provozovatele XXXXX. je zhotoveno v souladu s platným stavebním povolením a projektovou dokumentací pro stavební povolení s výjimkou drobných změn uvedených v situačním výkrese dokumentace skutečného provedení stavby a zapsaných ve stavebním deníku, že dílo ke dni závěrečné kontrolní prohlídky předcházející povolení zkušebního provozu vykazuje na základě provedené kontroly drobné vady a nedodělky nebránící zahájení zkušebního provozu, že realizace díla splňuje všechny požadavky na tento druh stavby podle vydaných přípojovacích podmínek provozovatele distribuční soustavy společnosti ČEZ Distribuce a.s., platných norem ČSN, že je vyhotovena dokumentace skutečného provedení, výroba je připojena k distribuční síti ČEZ Distribuce a.s. a uvedena do provozu na základě provedených měření, odzkoušení elektrických zařízení a vyhotovených revizí NN a VN částí, a provedení díla odpovídá bezpečnostním a zdravotním požadavkům pro ČR,
 - Zápis o předání a převzetí díla "XXXXXs instalovaným výkonem 9,3 MW" ze dne 30.11.2010 „v Bludovicích“ mezi zhotovitelem, společností XXXXX, za ni podepsaném M.T. a M.Š., a odběratelem, společností XXXXX., za ni podepsaném M.T. a M.H., kterým nepravdivě předstírali, že došlo k předání díla XXXXX včetně montáže a úplného dokončení v rozsahu smlouvy o dílo, že k výrobě je na nosných konstrukcích z hliníkových profilů instalováno: 38.430 ks fotovoltaických panelů FCP 270 o výkonu 262 Wp, 305 ks měničů KACO Powador 30000xi a 9 ks trafostanic SGB DOTUL 1000 kVA (*ačkoli již v zápise ve stavebním deníku ze dne 30.9.2010 je uvedena změna v typu transformátorů na typ ARMES*) včetně příslušenství, že dnem podpisu tohoto předávacího protokolu na přejímajícího přechází právo XXXXX v neomezeném rozsahu užívat, a to v souladu s účelem, ke kterému je XXXXX účelově určena, že zjištěné nedostatky a nedodělky při předání díla jsou dokončení terénních úprav, servisního a řídicího systému a zabezpečovacího systému,
 - další obsahem nepravdivé verze Zpráv o výchozí revizi elektrického zařízení revizního technika F.S. č. 380/2010-389/2010, s revizní činností deklarovanou ve dnech 18.-26.11.2010, s datem vyhotovení zpráv dne 26.11.2010, které se liší od verzí předložených v průběhu licenčního řízení tím, že v nich revizní technik uvádí, že jsou instalovány FV panely FCP 270 s průměrným instalovaným výkonem 262 Wp,
- dne 3.12.2010 na ERU doručené Prohlášení společnosti XXXXX, za ni podepsané M.T. a M.H., že výkon souboru 38 430 ks FV panelů s obchodním označením „FCP 270“, který je instalován ve fotovoltaické elektrárně společnosti XXXXX. v lokalitě XXXXX činí celkově 9 150 kW, což odpovídá průměrnému výkonu jednoho panelu 238 W; a podáním ze dne 7.12.2010 a také ze dne 8.12.2010 pozdější verzi Prohlášení společnosti XXXXX, za ni podepsané M.T. a M.H., že pro XXXXX byly použity FV panely

s obchodním označením „FCP QTBS“ „vyráběné naší společností“, s nominálním výkonem panelu 238 W,

- Zápis o předání a převzetí díla „XXXXX s instalovaným výkonem 9,15 MW“ ze dne 30.11.2010, kterou za zhotovitele XXXXX i za odběratele XXXXX. podepsali M.T. a M.H., a kterým je podle smlouvy o dílo ze dne 8.10.2010 předávána XXXXXo celkovém netto výkonu 9,15 MW včetně montáže a úplného dokončení díla v rozsahu smlouvy o dílo, a odběratel přebírá tuto FVE, a k výrobě elektřiny, že je instalováno: 38 430 ks FV panelů FCP 270 s průměrným výkonem 238 W, 9 transformátorů SGB DOTUL 1000 kVA včetně příslušenství, a že dnem podpisu tohoto předávacího protokolu přechází na přejímajícího právo XXXXX v neomezeném rozsahu užívat v souladu s účelem, ke kterému je XXXXX určena, že zjištěné nedostatky a nedodělky jsou dokončit terénní úpravy, dokončit servisní a řídicí systém a zabezpečovací systém; a podáním ze dne 7.12.2010 a také ze dne 8.12.2010 pozdější verzi Zápisu o předání a převzetí díla „XXXXX s instalovaným výkonem 9,15 MW“ ze dne 30.11.2010, opět za zhotovitele XXXXX i odběratele XXXXX. podepsaném M.T.a M.H., v němž bylo pouze změněno označení FV panelů jako „FCP QTBS“ s nominálním výkonem 238 W,

kterými M.H. a M.T. licenčnímu úřadu předstírali, že výrobní XXXXX je ve stavu úplné dokončenosti a splňuje všechny podmínky pro udělení licence, zejména technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti, a vlastnické a užívací právo k energetickému zařízení, podle § 5 odst. 3 a § 7 odst. 4 písm. d), e) energetického zákona (zákon č. 458/2000 Sb., v tehdy účinném znění) a podle § 7 odst. 1 písm. d) a § 9 písm. d) vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, v tehdy účinném znění, přičemž licence č. XXXXX společnosti XXXXX., po zákonném zániku ke dni 25.7.2012 v důsledku fúze sloučením byla ode dne 16.8.2012 nahrazena licencí č. 111220599 udělená nástupnické společnosti XXXXX,

a současně si byly společnosti XXXXX a její dceřiná společnost XXXXX. vědomy, že k žádosti společnosti XXXXX ze dne 23.11.2010, kterou podepsali M.H. a M.T., podané u společnosti ČEZ Distribuce, a.s., o první paralelní připojení výrobní XXXXX k distribuční soustavě spol. ČEZ Distribuce, tyto doložili nebo nechali doložit vedle smlouvy o dílo ze dne 8.10.2010 a projektové dokumentace k XXXXXI a XXXXXII, také obsahově nepravdivé listiny, kterými předstírali, že tato výrobní je ve stavu úplné dokončenosti a splňuje všechny podmínky pro první paralelní připojení k distribuční síti, a to

- zprávy o výchozí revizi revizního technika F.S. čísel XXXXX ze dne 26.11.2010, s deklarovaným provedením revizí ve dnech 18.-26.11.2010, s uvedenými FV panely typu FCP QTBS se jmenovitým výkonem 238 W (doručené v této verzi na ERU ve dnech 7. a 8.12.2010),
- dále zprávy o výchozí revizi revizního technika F.S. číslo XXXXX, ze dne 26.11.2010, s deklarovaným provedením revize ve dnech 18.-26.11.2010, s FV panely typu FCP QTBS se jmenovitým výkonem 238 W (doručené v této verzi na ERU ve dnech 7. a 8.12.2010, ačkoli existuje také pozdější čtvrtá verze ze dne 15.12.2010, která byla tento den také doručena ERU),

a po neúspěšném prvním paralelním připojení výrobní XXXXX dne 15.12.2010, při němž při místní prohlídce XXXXX pracovníci společnosti ČEZ Distribuce zjistili, že na části **XXXXX o celkovém instalovaném výkonu 5300 kWp chybí mimo jiné osadit panely „podle fotodokumentace“, a na části XXXXX o celkovém instalovaném výkonu 4258,548 kWp chybí mimo jiné osadit 21 panelů a zapojit 100 panelů, a tyto zápisy dne 15.12.2010 podepsal a razítkem společnosti potvrdil M.T. za spol. XXXXX., a spol. ČEZ Distribuce jako podmínku pro připojení FVE k distribuční síti dne 17.12.2010 do protokolu uvedla, že je**

nutno doložit fotodokumentaci dokládající kompletní FVE a platnou licenci na výrobu vydanou ERU,

tak M. H. a M. T., doložili nebo nechali doložit společnosti ČEZ Distribuce nepravdivé listiny, a to

- zprávy o výchozí revizi revizního technika F.S. čísel XXXXX, ze dne 15.12.2010, s deklarovaným provedením revizí ve dnech 18.11.-15.12.2010, s FV panely typu FCP QTBS se jmenovitým výkonem 238 W (doručené v této verzi na ERU dne 15.12.2010),
- protiprávně vylákanou výše uvedenou licenci č. XXXXX ve znění změny č. 001 ze dne 28.12.2010,

o kterých se provozovatel distribuční soustavy, společnost ČEZ Distribuce, a.s., mylně domníval, že jsou pravdivé, a proto provedl tzv. první paralelní připojení výrobní k distribuční síti dne 29.12.2010, čímž byla fotovoltaická elektrárna XXXXX (XXXXXI a XXXXXII) uvedena do provozu ke dni 29.12.2010,

a že tak společnosti XXXXX., neoprávněně vznikl nárok na garantovanou podporu k XXXXX (XXXXXI a XXXXXII) jako ke zdroji uvedenému do provozu v roce 2010,

tak přesto prostřednictvím M.H. a M.T. nejprve od 1.1.2012 do 25.7.2012 společnost XXXXX., a následně od 16.8.2012 dosud její mateřská společnost XXXXX záměrně využívaly mylné domněnky postupných plátců garantované podpory o zákonnosti udělené licence a uvedení výrobní XXXXX (XXXXXI a XXXXXII) do provozu dne 29.12.2010,

a s cílem se neoprávněně obohatit v době od 1.1.2012 dosud prostřednictvím M.T. a M.H. společnost XXXXX. do 25.7.2012 uplatňovala, a společnost XXXXX od 16.8.2012 dosud uplatňuje, postupný měsíční nárok na garantovanou podporu pro XXXXX (XXXXXI a XXXXXII) jako zdroji uvedenému do provozu v roce 2010 jednak k výrobně XXXXXI ze smlouvy uzavřené M.H. a M.T. za spol. XXXXX., č. 3752784/0051/OZE/12 o podpoře výroby elektřiny se spol. ČEZ Distribuce, a.s. ze dne 30.1.2012 s účinností od 1.1.2012, se zvolenou podporou formou zeleného bonusu, následně ze smlouvy uzavřené M.T. za společnost XXXXX, č. 4277469/0051/OZE/12 o podpoře výroby elektřiny se spol. ČEZ Distribuce, a.s., ze dne 29.8.2012 s účinností od 16.8.2012, se zvolenou podporou formou zeleného bonusu pro FVE uvedené do provozu v roce 2010, a následně od 1.1.2013 výrobcem společností XXXXX, v systému společnosti OTE a.s., ze zvolené podpory formou zeleného bonusu, která byla a je vyplácena ve výši jako pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010,

a k výrobně XXXXXII ze smlouvy uzavřené M.H. a M.T. za spol. XXXXX., č. 3752977/0051/OZE/12 o podpoře výroby elektřiny se spol. ČEZ Distribuce, a.s. ze dne 30.1.2012 s účinností od 1.1.2012, se zvolenou podporou formou zeleného bonusu, následně ze smlouvy uzavřené M.T. za společnost XXXXX, č. 4277577/0051/OZE/12 o podpoře výroby elektřiny se spol. ČEZ Distribuce, a.s., ze dne 29.8.2012 s účinností od 16.8.2012, se zvolenou podporou formou zeleného bonusu pro FVE uvedené do provozu v roce 2010, a následně od 1.1.2013 výrobcem společností XXXXX, v systému společnosti OTE a.s., ze zvolené podpory formou zeleného bonusu, která byla a je vyplácena ve výši jako pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

přičemž zúčtováním měsíčních výkazů o množství vyrobené elektrické energie ve XXXXX (XXXXXI a XXXXXII) byla společnosti XXXXX. a následně společnosti XXXXX, v období 1.1.2012 do konce února 2021 neoprávněně vyplacena částka podpory v celkové výši nejméně celkem 562.124.797 Kč, přičemž za dobu od 1.3.2021 do 31.12.2030 by dále došlo k neoprávněnému čerpání podpory v celkové výši nejméně 875.641.024 Kč, to vše ke škodě České republiky-Ministerstva průmyslu a obchodu,

tedy

jednak ke škodě cizího majetku sebe obohatila tím, že využila něčího omylu a způsobila tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, a jednak se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k využití něčího omylu, obohacení sebe a způsobení na cizím majetku škody velkého rozsahu, jehož se dopustila v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

tím spáchali

M. H. a M. T.

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku **dílem dokonáný a dílem ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku /v bodě I. obžaloby/,**

F. Š., Š. K., F. S. a L. F.

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku spáchaný ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku **dílem dokonáný a dílem ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku /v bodě I. obžaloby/,**

XXXXX

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku **dílem dokonáný a dílem ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku /v bodě II. obžaloby/,**

n e b o ť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškození Česká republika, zastoupená Ministerstvem průmyslu a obchodu České republiky, Na F. 32, 110 15 Praha 1, IČ: 47609109 a OTE a s. IČ: 26463318, se sídlem Sokolovská 192/79, 186 00 Praha 8 odkazují s uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně podal dne 13. 11. 2023 u zdejšího soudu **obžalobu** na M.H., M.T., jako hlavní pachatele a dále F.Š., Š.K., F.S., L.F., jako pomocníky trestného činu, spáchaného hlavními pachateli. Podstatou skutkového děje bylo spáchání rozsáhlé trestné činnosti majetkového charakteru, a to v souvislosti s výstavbou a uvedením do provozu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Fotovoltaické elektrárny XXXXX, jejímž investorem byla společnost XXXXX. s. r. o., která se trestným jednáním popsaným pod bodem II. rovněž na trestné činnosti podílela, když jejím právním nástupcem od 26. 7. 2012 je společnost XXXXX a. s., která je v tomto trestním řízení v postavení obžalované obchodní korporace. Jednání každého z obžalovaných je podrobně popsáno ve výroku obžaloby i ve výroku tohoto rozsudku. Nalézací soud však považuje za nezbytné ve stručnosti rekapitulovat podstatné údaje uvedené v obžalobě. Obžalovaní M.H. a M.T. vystupovali jako hlavní pachatelé, zejména jako jednatelé společnosti XXXXX. s. r. o., když M.H. byl dále členem představenstva společnosti XXXXX a. s. a také člen představenstva společnosti XXXXX a. s., která tuto fotovoltaickou elektrárnu stavěla, a M.T. byl současně i místopředsdou představenstva této společnosti XXXXX a. s. Při stavbě působili dále obžalovaný F.Š., jako technický dozor investora, tj. společnosti XXXXX. s. r. o., obžalovaný Š.K., jako hlavní stavbyvedoucí zhotovitele, tj. společnosti XXXXX a. s., obžalovaný F.S., jako revizní technik, který zpracoval zprávy o výchozí revizi, jako jeden z podstatných podkladů pro získání licence a obžalovaný L.F., jako autorizovaný inspektor, který vydal odborný posudek, nahrazující závěrečnou kontrolní prohlídku stavby. Výsledkem společného jednání obžalovaných, které je podrobně popsáno obžalobě bylo neoprávněné získání licence pro provozování fotovoltaické elektrárny v obci XXXXX, a to na základě rozhodnutí o udělení licence č. XXXXX, kterou 15. 12. 2010 vydal Energetický regulační úřad na dobu 20 let pro XXXXX s celkovým instalovaným výkonem 9,146 MW a následné rozhodnutí o změně udělené licence č. 001 ze dne 28. 12. 2010, kterým XXXXX s původně celkově instalovaným výkonem 9,146 MW byla rozdělena na dvě výrobní, a to XXXXXI. s instalovaným výkonem 5,28 MW a XXXXXII. s instalovaným výkonem 3,87 MW. Tato rozhodnutí o licenci byla podkladem pro provedení prvního paralelního připojení výrobní k distribuční síti dne 29. 12. 2010 společností ČEZ Distribuce a. s., která byla provozovatelem distribuční soustavy. Díky tomu obě výrobní, tj. XXXXXI. a XXXXXII. získaly nárok na podporu výkupní ceny, resp. podporu formou zeleného bonusu, neboť byly považovány za výrobní uvedené do provozu v roce 2010. Společnosti XXXXX. s. r. o., která byla investorem XXXXXI., II. a následně jejímu právnímu nástupci, společnosti XXXXX a. s., která je v postavení obžalované obchodní korporace, byla neoprávněně vyplacena částka podpory v celkové výši 381.165.382 Kč, a to za období od 1. 1. 2011 do 31. 1. 2018, když v následujícím období až do 31. 12. 2030, by došlo k neoprávněnému čerpání podpory v celkové výši nejméně 1.076.426.355 Kč, a to však ke škodě České republiky – MPO.

2. Trestné jednání obžalovaných M.H. a M.T. je v obžalobě kvalifikováno jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Trestné jednání obžalovaných F.Š., Š.K., F.S., L.F. je kvalifikováno jako spáchání téhož trestného činu ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku (vše v bodě I.). Trestné jednání obžalované obchodní korporace XXXXX a. s. (v bodě II.) je rovněž kvalifikováno jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaný a dílem ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

3. Vzhledem k tomu, že se jedná o ne zcela typickou trestnou činnost majetkového charakteru považuje nalézací soud za nezbytné stručně nastínit tehdy platnou právní úpravu, která v konečném důsledku poskytuje adekvátní podklad pro rozbor skutkových zjištění.

Právní úprava

4. Činnost FVE byla v uvedené době, tj. prakticky až do konce roku 2012, upravena zákonem č. 180/2005 Sb. o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů. Podle § 3 odst. 1 tohoto zákona se podpora vztahovala na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů, vyrobenou v zařízeních v České republice za využití obnovitelných zdrojů, s výjimkou větrných elektráren, umístěných na rozloze 1 km² o celkovém instalovaném výkonu nad 20 MWe. Podle § 4 odst. 1 tohoto zákona provozovatelé distribučních soustav byli povinni na svém, licencí vymezeném, území přednostně připojit k přenosové soustavě nebo k distribučním soustavám zařízení podle § 3 za účelem přenosu nebo distribuce elektřiny z obnovitelných zdrojů, pokud o to výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů požádal a pokud splňoval podmínky připojení a dopravy elektřiny stanovené zvláštním předpisem. Za tento zvláštní předpis je třeba považovat zákon č. 458/2000 Sb., tzv. energetický zákon. Podle § 3 odst. 3 energetického zákona mohou podnikat v energetických odvětvích na území České republiky, a to za podmínek stanovených tímto zákonem osoby pouze na základě licence udělené Energetickým regulačním úřadem. Fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence musela mj. prokázat, že má dostatečné finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti a povinností bylo dále doložit vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti (§ 5 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb.). Energetické zařízení muselo mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Podmínky udělení licence byly vymezeny v ustanovení § 7 odst. 1 tohoto zákona, když licence se udělovala na základě písemné žádosti, k níž bylo nutno (podle § 7 odst. 4 písm. d), e) tohoto zákona) připojit doklady prokazující finanční a technické předpoklady a doklady prokazující vlastnické nebo užívací právo k technickému zařízení.
5. Prováděcí vyhláška č. 426/2005 Sb. o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, která byla účinná v roce 2010 stanovila technické předpoklady u předčasného užívání energetických zařízení před jejich dokončením, které se prokazovaly povolením k předčasnému užívání stavby před jejím úplným dokončením a dále dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (tzv. revizní zpráva), stanovených zvláštním právním předpisem. Tímto právním předpisem bylo ustanovení § 6c odst. 1 písm. a) zákona č. 174/1968 Sb. o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, podle něhož organizace a podnikající fyzické osoby zajistí při uvádění do provozu a při provozování vyhrazených technických zařízení bezpečnostní opatření a provedení prohlídek, revizí a zkoušek ve stanovených případech. Podle § 7 odst. 1 písm. c), d) citované vyhlášky prokazoval žadatel vlastnické právo k energetickému zařízení, a to mj. smlouvou na základě které dochází k převodu vlastnického práva k movitému energetickému zařízení anebo smlouvou, ze které je zřejmé, že žadatel je vlastníkem daného movitého energetického zařízení. Podle § 7 odst. 4 citované vyhlášky, nebylo-li možno nabytí vlastnického práva k energetickému zařízení prokázat způsoby uvedenými v odst. 1, bylo možno nabytí vlastnického práva nebo užívacího práva k energetickému zařízení doložit i jiným způsobem, nevzbuzujícím důvodné pochybnosti. Licenci bylo možné vydat pouze na podkladě těchto dokladů, které byly tzv. povinnými důkazy a předkládaly se spolu s žádostí o udělení licence, a to společně s dalšími důkazy, mj. prokazujícími finanční předpoklady. Celé řízení o vydání licence je řízením správním, a proto se v souladu s ustanovením § 1 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., tzv. správního řádu postupovalo právě podle tohoto předpisu. Podle § 50 správního řádu je podkladem pro vydání rozhodnutí návrh účastníků, dále důkazy a skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední povinnosti, listiny od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Podle správního řádu tyto podklady správní orgán hodnotí

podle své úvahy, přičemž pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho co uvedli účastníci. V rámci licenčního řízení proto jako podklad pro rozhodnutí mohou sloužit i jiné důkazy, které účastníci řízení navrhnou.

6. Podle § 6 odst. 1 zákona č. 180/2005 Sb. byl ERÚ zmocněn ke stanovení výkupní ceny za elektřinu z obnovitelných zdrojů samostatně pro jednotlivé druhy obnovitelných zdrojů a zelené bonusy, a to vždy na kalendářní rok dopředu. Výkupní ceny elektřiny z obnovitelných zdrojů a tzv. zelené bonusy byly pro inkriminované období stanoveny cenovým rozhodnutím ERÚ č. 4/2009 Sb. ze dne 3. 11. 2009, resp. č. 5/2009 ze dne 23. 11. 2009. Pro zařízení vyrábějící elektřinu s využitím slunečního záření s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedené do provozu od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 byla stanovena výkupní cena elektřiny dodané do sítě částkou 12.150 Kč za 1 MWh a výše zeleného bonusu byla stanovena částkou 11.180 Kč za 1 MWh.
7. Zákon č. 180/2005 Sb. byl novelizován zákonem č. 137/2010 Sb. s účinností od 1. 1. 2011 a ve spojení s cenovým rozhodnutím ERÚ č. 2/2010 ze dne 8. 11. 2010 došlo k výraznému snížení výkupních cen elektřiny z fotovoltaických zdrojů. Pro zdroje s instalovaným výkonem nad 100 kW uvedené do provozu od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011 byla stanovena výkupní cena elektřiny dodané do sítě na částku 5.500 Kč za 1 MWh a u zelených bonusů na částku 4.500 Kč na 1 MWh, což představuje pokles o 55% v případě výkupních cen a 60% v případě zelených bonusů oproti výkupním cenám stanoveným pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010. Ze změny této platné právní úpravy lze, podle názoru nalézacího soudu, dovodit motivaci všech investorů, kteří měli rozestavěné FVE v roce 2010 k tomu, aby je uvedli do provozu ještě v roce 2010, nikoliv až v roce 2011, event. později.
8. Nezbytným předpokladem pro získání této výkupní ceny bylo pochopitelně udělení příslušné licence, tj. oprávnění k podnikání v energetickém odvětví. Dále pak bylo nezbytné uvedení příslušné výroby do provozu právě do konce roku 2010. Do 31. 12. 2010 platilo cenové rozhodnutí ERÚ č. 4/2009, podle jehož bodu 1.9. u nově zřizované výroby elektřiny nebo zdroje se uvedením do provozu rozumí den kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektřinu a dodávat do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen, nebo kdy poprvé začal vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů. Nezbytným předpokladem pro uplatnění nároku na výkupní cenu nebo zelený bonus bylo tedy pravomocné rozhodnutí o udělení licence, které je rozhodnutím správním.
9. Podstatou tohoto trestního řízení proto bylo především posouzení pravdivosti údajů uvedených v rozhodujících dokumentech, a to revizních zprávách obžalovaného F. S. a odborném posudku obžalovaného L.F., na jejichž podkladě byla ERÚ vydána licence pro provozování XXXXX resp. pro XXXXXI a XXXXXII. Zásadní bylo prokázání toho, zda v rámci licenčního řízení byly ERÚ, tj. orgánu rozhodujícímu o udělení licence, předloženy doklady s pravdivými údaji, tj. takovými, které deklarovaly skutečný stav FVE XXXXX, nebo zda naopak byly předloženy dokumenty s nepravdivými údaji. V takovém případě by došlo k vydání rozhodnutí o udělení licence bez splnění zákonných podmínek díky tomu, že správní orgán, tj. ERÚ byl uveden v omyl. Takové vylákání licence pro provoz FVE XXXXX ještě v roce 2010 díky uvedení v omyl ERÚ by pochopitelně bylo motivováno cílem získat podstatně vyšší výkupní ceny, tj. ceny platné pro FVE uvedené do provozu v roce 2010 oproti výkupním cenám platným pro FVE uvedeným do provozu až v roce 2011 a později. Základem důkazního řízení bylo posouzení otázky, zda firmě XXXXX s. r. o. byla licence pro provozování XXXXX udělena oprávněně, nebo v případě neoprávněného udělení licence, zda k tomu došlo na základě prokázaného trestněprávně významného jednání každého z obžalovaných.

Skutková zjištění

10. Na základě důkazů provedených u hlavního líčení učinil nalézací soud tato skutková zjištění, která směřovala primárně k prokázání toho, zda se skutek stal a zda se na něm svým jednáním v potřebném rozsahu podílel každý z obžalovaných. Souhrnně lze k provedeným důkazům uvést, že v průběhu dokazování u hlavního líčení nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že některý z důkazů je tzv. neprocesní, tedy že byl opatřen v rozporu s procesními předpisy. U žádného z listinných důkazů rovněž nebyly zjištěny pochybnosti o jeho pravosti a nalézací soud takto provedené důkazy považoval za věrohodné, dokumentující skutečný stav prokazované věci. Obdobně tomu bylo i u svědeckých výpovědí. Zde je však třeba připustit, že jednotlivé výpovědi měly různou důkazní hodnotu, jak je u nich dále rozvedeno. Důvodně se lze domnívat, že negativní roli sehrál výrazný časový odstup téměř 14 let od skutkových událostí. Soud vycházel při svém rozhodování z důkazů provedených u hlavního líčení, z nichž učinil odpovídající skutková zjištění a každý důkaz hodnotil jednotlivě, pak i v kontextu a vzájemných souvislostech s dalšími provedenými důkazy, zejména z hlediska jeho věrohodnosti a pravdivosti. V souvislosti s následným hodnocením pravdivosti a věrohodnosti jednotlivých důkazů, zejména svědeckých výpovědí, považuje nalézací soud za nezbytné upozornit na časovou souslednost, když k trestné činnosti mělo docházet v závěru roku 2010, avšak rozhodnutí o zahájení trestního stíhání sdělením obvinění bylo vydáno až 25. 1. 2018 (č. l. 196), resp. 20. 1. 2020 (č. l. 223).
11. Východiskem řetězce důkazů, které vedly nalézací soud k vyhlášení rozsudku, byly pochopitelně výpovědi obžalovaných, vyslechnutých u hlavního líčení 18. 3. 2024, včetně zástupce obžalované obchodní korporace, když obžalovaný F.S. svoji výpověď učinil ještě i 19. 3. 2024. Vzhledem k tomu, že takřka všichni obžalovaní se sice k věci vyjádřili, avšak následně odmítli odpovídat na otázky procesních stran, byly postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu u hlavního líčení 10. 4. 2024 čteny jejich výpovědi, které učinili v přípravném řízení.
12. **Obžalovaný M.H.** u hlavního líčení nejdříve vysvětlil, že společnost XXXXX a. s. byla založena v roce 2007 akcionáři společnosti XXXXX, která na Mostecku těžila hnědé uhlí. V roce 2007 se zvedly výkupní ceny a investice do všech obnovitelných zdrojů dávala ekonomický smysl, proto obžalovaný s M.T. byli v rámci společnosti XXXXX pověřeni zajišťováním a realizací projektů, týkajících se postavení fotovoltaických elektráren na klíč. Takto se seznámili i se svědkem M.Š., který v té době byl jediným vlastníkem společnosti XXXXX (pozn. soudu u této XXXXX se jedná o zhotovitele elektráren). Obžalovaný také vysvětlil, že příprava stavby fotovoltaické elektrárny je poměrně dlouhým procesem, ale stavba samotná je na tom vlastně to nejkratší. Připravit projekt zahrnuje jednání s dodavateli, s bankami, které poskytnou úvěr, zajišťování fotovoltaických panelů, které přicházely z Číny apod. Díky tomu, že začali spolupracovat se společností XXXXX získali oproti jiným firmám výhodu, spočívající v zajištění fotovoltaických panelů. Firma XXXXX totiž fotovoltaické panely sama vyráběla a také realizovala stavbu fotovoltaických elektráren na klíč. Další jejich výhoda spočívala v tom, že akcionáři společnosti XXXXX a. s. měli dostatečné finanční zdroje, takže nemuseli předem žádat o bankovní financování. Veškeré projekty, které realizovali, tak financovali z vlastních zdrojů. Společnost XXXXX a. s. vytvořila na stavbu každé solární elektrárny vlastní dceřinou společnost, která se jmenovala XXXXX s. r. o. apod. Důvodem byla pochopitelně přehlednost a také požadavek bank. Projekty jednotlivých fotovoltaických elektráren proto byly odděleny do jednotlivých vlastních dceřiných společností. Obžalovaný M. H. vysvětlil, že on společně s kolegou M.T. z tohoto důvodu působili jednak z představenstvu společnosti XXXXX a. s., ale současně byli i jednatele jednotlivých dceřiných společností, tj. ve vztahu k nyní projednávané trestní věci i ve společnosti XXXXX s. r. o. Vedle toho začali působit i v představenstvu společnosti XXXXX a. s., která byla generálním zhotovitelem této solární elektrárny, přesto však tuto společnost řídil M.Š.. Předtím, než začali stavět XXXXX, realizovali celkem 18 velkých fotovoltaických elektráren o celkovém výkonu 26 MW, takže byli na stavbu takové fotovoltaické elektrárny dobře připraveni a vše byli schopni zajistit v předstihu. Obžalovaný

rovněž zdůraznil, že společnost XXXXX kromě této zakázky dělala i zakázky externí a dodávala zejména fotovoltaické panely dalším zájemcům o výstavbu fotovoltaických elektráren. Společnost XXXXX totiž měla ve svém majetku osvitovou komoru, pomocí které prověřovala všechny fotovoltaické panely, které vyráběla, a proto mohla odpovídajícím způsobem zajistit ekonomickou návratnost těchto projektů. Společnosti znaly výkonovou charakteristiku jednotlivých panelů, které díky tomu mohly efektivně uspořádat, aby elektrárna vyráběla maximální možný výkon. Obžalovaný M. H. k trestné činnosti, která je mu kladena za vinu při výstavbě XXXXX, výslovně doznal pouze to, že při stavbě této FVE vznikla řada revizí. Důvodem byl výkon jednotlivých panelů. Obžalovaný vysvětlil, že panely vyráběli z článků, které nakupovali od jiné společnosti. Tyto panely měly výkon zhruba 270W, proto byly také označovány jako panely typu FCP 270. Články, z nichž panely vyráběli, měly výkonové rozpětí $\pm 10\%$, a proto vyrobené panely byly standardně o výkonu 250-290W. V roce 2010, kdy došlo k výraznému nárůstu výroby fotovoltaických panelů, nebyli schopni články pro jejich výrobu v potřebném množství sehnat, ale sehnali pouze druhojakostní články, které byly méně výkonné. To mělo vliv na celkový výkon fotovoltaických panelů, který tak byl nižší než deklarovaných 270W. Nálezací soud považuje za významné vysvětlení obžalovaného M. H. k revizním zprávám, resp. údajům, které se týkaly fotovoltaických panelů a jsou v různých revizních zprávách označovány různě. Obžalovaný uvedl, že když byla postavena XXXXX, předali reviznímu technikovi podklady o tom, co je v elektrárně instalováno, tj. panely FCP 270. Revizní technik tyto údaje vzal jako fakt, protože věděl, že toto číslo obvykle označuje výkon panelu. Tyto údaje napsal do revize s tím, že je tam výkon FV panelu v počtu 38.430ks x 270W. Takto vznikla první sada revizí, která byla předána na ERÚ. Ze strany ERÚ jim však toto bylo vráceno s tím, že mají příliš vysoký výkon, neboť panely neodpovídají. Nedorozumění vzniklo i díky tomu, že panely, které původně zamýšleli instalovat na XXXXX a měli je z výroby připravené, použili na jiných externích zakázkách, neboť pro tuto elektrárnu ještě neměli stavební povolení. Obžalovaný rovněž vysvětlil, že pro stavbu XXXXX měli k dispozici velký pozemek, tedy větší než pro tuto elektrárnu o výkonu 9MW zpravidla potřebovali. Z toho důvodu jim nevadilo, když na elektrárně budou použity panely s menším výkonem, které ovšem v konečném důsledku zaberou větší plochu, a proto výkonnější panely, původně připravené pro XXXXX, dali k dispozici pro stavbu jiné FVE v rámci externí zakázky. Panely, které původně zamýšleli použít pro XXXXX, následně doplnili výrobou, která ještě probíhala, a takto vznikla druhá sada údajů, ve které byl spočítaný průměrný výkon. První sada počítala s výkonem panelů 262W, ale bohužel při vyřizování druhé sady revizí se k reviznímu technikovi omylem dostala informace z této první sady a on do revizních zpráv pro tvorbu druhé revize uvedl výkon těchto 262W. Obžalovaný přímočarě uvedl, že se jednalo o omyl, který následně napravili tím, že dodali správnou informaci o průměrném výkonu použitých panelů ve XXXXX, tj. 238W. Tento údaj se objevil ve třetí sadě revizí, která byla předložena ERÚ. Kromě toho obžalovaný M. H. rovněž potvrdil, že na elektrárně byly použity panely cizí výroby, což odpovídajícím způsobem vysvětlil. Obžalovaný poukázal na všeobecně známou skutečnost, že v roce 2010 probíhal doslova boom výstavby fotovoltaických elektráren. Vzhledem k tomu, že chtěli FVE stavět, nakupovali veškeré možné zboží, tedy nejen články, ale i polotovary, tzv. lamináty nebo hotové panely a vše nakonec přeměnili ve fotovoltaický panel, který ve firmě sami vytvořili, a takto udělali sadu panelů, kterým dali původní označení FCP 270, ačkoliv průměrný výkon tohoto panelu byl jenom 238W. To byla nesrovnalost, na kterou upozornili pracovníky ERÚ, kteří jejich vysvětlení o nižším výkonu panelu neakceptovali, neboť vycházeli z toho označení FCP 270, z čehož dovozovali, že jde o wattáž panelu. Obžalovaný M. H. vysvětlil, že z tohoto důvodu, aby nedocházelo k nedorozuměním a zmatkům, se rozhodli, že nově vyráběné panely přejmenují, a to na panely typu FCP QTBS. Doplnkové označení namísto čísla 270, tj. „QTBS“ představuje vlastně iniciály dodavatelů jejich článků, Q (QUSEL), T (TAINERGY), B (BIXON). Přes toto odlišné označení se v zásadě jednalo pořád o jednu sadu panelů, ke kterým vzniklo několik revizí, v čemž je ostatně ze strany obžaloby spatřováno spáchání trestného činu podvodu. Obžalovaný zdůraznil, že i přes odlišné označení to byly panely jejich výroby s tímto průměrným výkonem.

13. Kromě problematiky fotovoltaických panelů a revizních zpráv považoval obžalovaný za nezbytné upozornit i na další skutečnosti, které jsou důležité z hlediska ekonomické efektivnosti fotovoltaické elektrárny. K tomu, aby elektrárna vyráběla co nejvíce elektřiny, je důležité buď panely správně třídit, nebo instalovat tzv. nízkoztrátová trať. Normální transformátor má ztráty okolo 3 %. Pokud je však nainstalován tzv. nízkoztrátový transformátor, který je sice dražší, jsou jeho ztráty pouze 1 %. Pokud 1 MW panelů za rok vyrobí cca 1000 MWh při výkupní ceně 13 Kč vznikne roční tržba 13.000.000 Kč a 2 % takto ušetřených ztrát znamenají úsporu 250.-300.000 Kč. Obžalovaný takto vysvětlil, proč pro ně bylo důležité, aby do elektrárny instalovali tzv. nízkoztrátová trať. Současně však upozornil na to, že v roce 2010 byly nedostatkové nejen fotovoltaické panely na výstavbu fotovoltaických elektráren, ale také další komponenty i včetně tzv. nízkoztrátových trať. Jejich cílem však bylo elektrárnu dokončit včas, a proto si půjčili transformátory se standardními ztrátami. XXXXX byla dokončena v listopadu 2010, ale po jejím dokončení se M.Š. z firmy XXXXX podařilo získat nízkoztrátové transformátory. Ještě předtím, než jim byla přidělena licence, se proto rozhodli, že provedou výměnu těchto transformátorů. Za tímto účelem bylo nezbytné demontovat část fotovoltaických panelů, které již byly na elektrárně instalované, neboť transformátory bylo možné vyndat ze stanic jenom pomocí jeřábu a ten by uličkami mezi nainstalovanými fotovoltaickými panely neprojel. Když tedy došlo k výměně transformátorů, byly fotovoltaické panely namontovány zpět, a to byl důvod, proč vznikla nová sada revizních zpráv. Tato reaguje na změnu transformátorů. V závěru své výpovědi obžalovaný poukázal na další komplikaci, která spočívala v tom, že na základě těchto revizí získali první licenci, ale když ji předložili provozovateli distribuční soustavy, tj. firmě ČEZ, bylo jim řečeno, že jsou připojeni na dvě linky, a proto musí mít licenci rozdělenou na dvě části. Požádali tedy o změnu licence a z tohoto důvodu vznikla další sada revizí, která se dělila podle jednotlivých elektráren, resp. jejich částí. V závěru své výpovědi obžalovaný poukázal na to, že v roce 2010 byl boom ve výstavbě fotovoltaických elektráren nejen na území České republiky, ale celosvětově. Veškeré komponenty pro výstavbu FVE byly těžko dostupné, ale oni byli schopni panely zajišťovat včas vlastní výrobou. Jediný problém při výrobě FV panelů spočíval v rámech, který musel mít určitou mechanickou pevnost, aby jednotlivé články držel pohromadě. Rámy objednali z Číny a bezprostředně poté, co je použili k výrobě fotovoltaických panelů, je odvezli na stavbu. Obžalovaný připustil, že si v té době nevšimli, že takto dovezené rámy jsou nepatrně větší, tj. širší o několik mm. Panely díky tomu ztratily svou mechanickou pevnost. S tím už měli zkušenosti z minulosti, proto dovnitř namontovali vzpěry. V případě této elektrárny však nemohli namontovat jenom vzpěry bez toho, že by udělali další úpravu, protože ten panel, tady ten laminát, by propadl, ohnul by se přes tu vzpěru a z rámu by vypadl. To bylo důvodem dalších oprav, protože panely musely demontovat, odvézt do výrobního závodu, rozebrat, rám zkrátit, zase smontovat. Takto obžalovaný vysvětlil, proč bylo třeba část panelů z elektrárny odvozit a opravit je přímo ve výrobním závodě a následně znovu dovézt na elektrárnu. Výslovně však uvedl, že všechno probíhalo poté, co byla elektrárna v listopadu dokončena. Důvodem těchto oprav byla blížící se zima, neboť pokud by na panely napadl sníh, okamžitě by došlo k jejich zničení.
14. Výpověď obžalovaného, kterou učinil u hlavního líčení, je zcela ve shodě s obsahem jeho výpovědi, které učinil v přípravném řízení dne 19. 7. 2017 a 14. 5. 2018 (č. l. 381, 384). Ve své první výpovědi v přípravném řízení ještě obžalovaný upozornil na to, že při první kontrole ČEZu bylo z jejich strany zjištěno, že je vše v pořádku, elektrárna splňuje podmínky pro připojení.
15. Rovněž **obžalovaný M.T.** u hlavního líčení 18. 3. 2024 spáchání trestného jednání v plném rozsahu popřel. Poukázal na to, že při stavbě XXXXX byli vedeni tím, že jsou elektrárnu schopni včas a ve stanoveném termínu dokončit. Bohužel stát v roce 2010 vyvolal doslova solární boom, následně začal měnit pravidla v průběhu hry, včetně podmínek dotací a dělal tedy všechno proto, aby stavebníkům znemožnil včasné dokončení a připojení elektráren. Obžalovaný poukázal na to, že ostatně i státní zástupce v obžalobě uvedl, že se jim podařilo elektrárnu v termínu dokončit. Shodně jako obžalovaný M.H., také obžalovaný M. T. upozornil na to, že firma XXXXX s. r. o.

byla v té době jediným českým výrobcem českých fotovoltaických panelů a díky tomu se jejich situace významně lišila od všech ostatních stavebníků solárních elektráren v České republice. Měli k dispozici nejen fotovoltaické panely vlastní výroby, ale také měli k dispozici vlastní financování a nemuseli čekat na úvěr od banky. Kromě toho měli k dispozici i vlastního dodavatele technologické a stavební části, což značně urychlilo celý proces, protože nemuseli vyhlašovat žádné soutěže, shánět dodavatele apod. Před XXXXX postavili cca 20 jiných fotovoltaických elektráren, takže měli i dostatečné zkušenosti se stavbou i s administrativními pracemi. Díky tomu všemu byli tedy přesvědčeni, že investici cca za miliardu včas dokončí a také ji včas dokončili. Rozhodně se v tehdy složité pavučině všech možných vztahů a podmínek nepohybovali nijak chaoticky, jak bylo prezentováno ze strany obžaloby. Díky předchozím zkušenostem byli všichni velmi dobře orientováni a věděli tedy, na koho a s čím se mohou obrátit, i když český stát měnil podmínky, doslova jim házel klacky pod nohy, stejně jako provozovatel distribuční sítě, tj. firma ČEZ, která byla státem ovládaná a investorům dělala doslova naschvály.

16. Obžalovaný vypovídal shodně rovněž v přípravném řízení dne 19. 7. 2017 a 21. 5. 2018 (č. l. 424, 431), když upozornil na to, že po celou dobu stavby dbal na dodržování veškerých předpisů, rozhodně nic nezanedbal. Ještě v prosinci roku 2010 na elektrárně proběhla celá řada kontrol a výsledkem bylo to, co je zaznamenáno na fotografiích i na videu, že elektrárna byla připojena do distribuční sítě ještě v roce 2010.
17. **Obžalovaný F.Š.** u hlavního líčení uvedl, že v roce 2009 nastoupil na pozici projektového manažera skupiny XXXXX. Jeho činností bylo vyřizovat inženýring, tedy vyhledávat projekty z obnovitelných zdrojů k nákupu nebo k developmentu, koordinovat povolovací procesy, zajišťovat příslušná povolení k provozování apod. Projekt XXXXX byl několikátý projekt fotovoltaické elektrárny ve skupině XXXXXa. s., jak ostatně potvrdili obžalovaní M.H. a M.T.. Pro obžalovaného F.Š. to byl pátý projekt fotovoltaické elektrárny, neboť do skupiny nastoupil až v roce 2009. V případě této stavby šlo o ne zcela typickou situaci, protože obec XXXXX měla k dispozici průmyslovou zónu, ale nedošlo zde k výstavbě průmyslové haly. Vedení obce využilo boomu výstavby obnovitelných zdrojů, požádalo o rezervaci připojení do sítě a hledalo vhodného investora, který by byl schopen takto rozsáhlou stavbu FVE realizovat, dále ji provozovat a zejména odvádět příjem do obce. Obžalovaný sám tento projekt dostal na starosti až koncem září 2009. Obdobně jako zejména obžalovaný M. H., také obžalovaný F. Š. poukázal na to, že samotná stavba FVE není příliš složitá, neboť v zásadě jde o umístění křemíkových panelů na konstrukce ocelové nebo hliníkové. Složitější je potom realizace elektrické části, ať už stejnosměrné, nebo střídavé, nebo vysokonapěťové. Krizovým momentem je zpravidla připojení do sítě a vyvedení toho výkonu. Vysokonapěťová přípojka se totiž často táhne několik kilometrů od dané lokace, nebo v tomto případě od průmyslové zóny. Tím obžalovaný F. Š. vysvětlil, proč stavbu XXXXX začínali přípojkou, která však byla komplikovaná, protože došlo ke křížení s železnicí a také se silnicí první třídy. Realizace tohoto projektu nebyla jenom o samotné elektrárně, ale i o celé navazujících projektech. Na začátku roku 2010 na základě doporučení navázali spolupráci s obžalovaným L. F., jako autorizovaným inspektorem, který jim pomáhal jednak v konzultační oblasti týkající se dokumentace, jednak při jednání se stavebním úřadem apod. Právě po konzultaci se stavebním úřadem dospěli k závěru, že stavba bude povolena kombinací územního řízení vedeného přes stavební úřad a vydáním tzv. Certifikátu autorizovaného inspektora. Pracovnice Stavebního úřadu ve Valašském Meziříčí paní H. totiž po opakovaných jednáních odmítla úvahu využití režimu tzv. veřejnoprávní smlouvy, který navrhoval L.F.. Sama chtěla, aby požádali oficiálně o územní rozhodnutí, dodali dokumentaci pro územní řízení s tím, že po územním řízení se stavební povolení nahradí navazující dokumentací pro stavební povolení, ale režim povolení stavby se odehraje přes Certifikát autorizovaného inspektora. Obžalovaný dále popsal všechny technické problémy, které museli při stavbě FVE řešit v návaznosti například na prodloužení vodovodu, kabelovou přípojku pod železnicí i pod silnicí první třídy včetně realizace tzv. biokoridoru. Nakonec se se stavebním úřadem dohodli na režimu povolení zkušebního provozu s tím, že kolaudace proběhne v létě. V

listopadu totiž nebylo logicky možné realizovat biokoridor osázením poměrně velkého počtu stromů. Sama obec XXXXX však měla zájem, aby se celá stavba v regionu provedla. Stavební povolení bylo nahrazeno Certifikátem autorizovaného inspektora, který obžalovaný F. pečlivě připravoval, mj. i konzultací s paní H. ze stavebního úřadu. Certifikát byl nakonec vydán 5. 10. a sám obžalovaný F. Š. jej 6. 10. vezl z Prahy do Valašského Meziříčí včetně ověřené projektové dokumentace. Když jej odevzdal na podatelnu stavebního úřadu, nabylo stavební povolení právní moci a následující den, tj. 6. 10. 2010, oficiálně předali staveniště generálnímu dodavateli stavby, tj. firmě XXXXX, i když přípravné práce na místě probíhaly už od 15. 9. 2010. Obžalovaný upozornil na to, že v říjnu jezdil na stavbu prakticky každý týden. Jeho úkolem bylo objednat firmu na pasportizaci železničního přejezdu, komunikovat s obcí, se stavebním úřadem, ale i s firmou, která zafukovala optické vedení, když vedle toho řešil i výstavbu propustky, připojení na pozemní komunikaci apod. V listopadu už na stavbu jezdil zpravidla jednou za dva týdny, kdy v blízkosti přespával a kontroloval průběh výstavby. Od začátku bylo s generálním dodavatelem dohodnuto, že dílo bude dokončeno v závěru listopadu 2010, aby měli ještě přiměřenou lhůtu s vědomím délky správních lhůt na získání licence a na připojení do distribuční soustavy.

18. Dne 25. 11. 2010 obžalovaný na stavbu přijel se spoluobžalovaným L. F. a také s kolegou B.. V odpoledních hodinách se na schůzce setkali i s paní H. ze stavebního úřadu. Odborný posudek obžalovaného L.F., jako autorizovaného inspektora, nahradil závěrečnou kontrolní prohlídku stavebního úřadu. Dne 25. 11. 2010 však na této konzultaci kromě obžalovaného L. F., kolegy B., byli přítomni i obžalovaní Š. K., svědek P. za generálního dodavatele. Následující den, tj. 26. 11. samotnou stavbu prošli, tedy trasu přípojky, viděli, že kabely jsou vyvedené přes úsečníky na sloupy vysokého napětí distribuční soustavy. Viděli, že podtlak pod železnici a silnici první třídy je zasypán, že je zbudován propustek, že je provedena pasportizace železničního přejezdu. FVE byla oplocená a při prohlídce viděli i spínací stanici. Obžalovaný L. F. však i ve svém posudku zmínil určité výhrady týkající se nedostatečného zásypu přírodních kabelů a vývodních kabelů do spínací skříně. Obžalovaný Š. K. udělal závěrečný zápis, který sám obžalovaný F. Š. podepsal a současně od Š.K. převzal stavební deník. Od 27. 11. kompletovali dokumentaci skutečného provedení stavby, protokoly o použitých materiálech, prohlášení klíčových dodavatelů o dokončenosti, prohlášení o shodě apod., tedy vše, co potřebovali pro kolaudaci nebo zahájení zkušebního provozu díla. Obžalovaný F. Š. výslovně potvrdil, že veškerou dokumentaci osobně odevzdal obžalovanému L.F., který po jejím nastudování vytvořil odborný posudek autorizovaného inspektora nahrazující závěrečnou kontrolní prohlídku stavebního úřadu. Pracovnice stavebního úřadu H., která sice byla na prohlídku 26. 11. 2010 pozvána, se na FVE nedostavila s tím, že si všechno prověří až před kolaudací stavby, resp. před závěrečnou kontrolní prohlídkou, která kolaudaci stavby bude předcházet. L. F. dne 29. 11. 2010 vypracoval odborný posudek, který sám obžalovaný F. Š. 1. 12. 2010 odevzdal na podatelnu Stavebního úřadu ve Valašském Meziříčí. Paní H. na základě tohoto posudku vydala povolení zkušebního provozu.
19. Obžalovaný F.Š. dále uvedl, že na stavbě XXXXX byl osobně přítomen i 10. 12. 2010, kdy proběhla kontrola ERÚ. Kromě něj zde byl přítomen i jeho kolega B. a M. z ERÚ, který provedl fyzické ohledání lokality. Následně se zrealizoval zápis o prohlídce, který akceptovali. Obžalovaný byl přítomen i dne 15. 12. 2010 kontrolní prohlídce, kterou provedli pracovníci společnosti ČEZ a. s. před prvním paralelním připojením. Pracovníci ČEZu, včetně bezpečnostní agentury, se rozdělili na dvě skupiny a detailně prošli celou elektrárnu. Následně vzhledem ke klimatickým podmínkám, kdy napadlo hodně sněhu, přijali pozvání paní M. z obce XXXXX a zasedací místnosti obecního úřadu pracovníci ČEZu vypracovali posudek proto, aby oni sami mohli dosáhnout prvního paralelního připojení. Překvapivě však v následujícím týdnu nebyla elektrárna připojena do distribuční soustavy, i když splnili všechny podmínky tak jako v předchozích stavbách fotovoltaických elektráren. Na rozdíl od jiného provozovatele distribuční soustavy firma ČEZ a. s. nově požadovala, aby licenci pro elektrárnu rozdělili na licenci pro dvě samostatné výroby. Obžalovaný F.Š. tedy zcela jednoznačně vysvětlil, že to byl právě požadavek ČEZu, proč dne

23. 12. on sám na ERÚ v Jihlavě osobně podal žádost o rozdělení licence na dvě samostatné výrobní. Na základě této žádosti dne 28. 12. 2010 ERÚ vydalo nové rozhodnutí, kterým XXXXX rozdělilo na dvě výrobní, a dne 29. 12. 2010 firma ČEZ stanovila náhradní termín pro provedení prvního paralelního připojení. Obžalovaný F. Š. byl osobně tomuto prvnímu paralelnímu připojení do distribuční soustavy firmy ČEZ přítomen. Znovu proběhla kontrola pracovníků ČEZu, kdy elektrárna byla hodnocena doslova na výbornou, neboť vše bylo v pořádku, včetně detailů, jako jsou hasicí přístroje ve spínací stanici, označení úsečníků, uklizení podlahy ve spínací stanici apod., což původně bylo překážkou pro provedení prvního paralelního připojení v polovině prosince. Dne 29. 12. bylo shledáno, že je vše v pořádku, a proto obžalovaný sám ještě téhož dne vzal protokol o této kontrolní prohlídce do firmy ČEZ v Ostravě na podatelnu. Vzhledem k tomu, že od roku 2011 začal pracovat na jiných projektech v zahraničí, dále stavbu XXXXX nesledoval, a to s výjimkou cca poloviny roku 2011, kdy byl osobně přítomen u kolaudace, kterou prováděla paní M..
20. Pro úplnost lze podotknout, že je obžalovaný F. Š. v přípravném řízení 14. 7. 2017 a 22. 5. 2018 využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat (č. l. 415, 419).
21. **Obžalovaný Š. K.** u hlavního líčení uvedl, že od 1. 2. 2009 nastoupil do pracovního poměru ve společnosti XXXXX a. s., jako manažer pro výstavbu fotovoltaických elektráren. Tato firma byla skutečně jediná, která v České republice začala s výrobou fotovoltaických panelů, z nichž se potom stavěly i fotovoltaické elektrárny. Společnost XXXXX vstoupila do společnosti XXXXX, čímž tato firma získala dostatečný provozní kapitál pro výrobu panelů a v zásadě i výstavbu elektráren. Před XXXXX postavili několik fotovoltaických elektráren s celkovým výkonem asi 30 MW. V roce 2010 jim M. Š. řekl, že se připravuje stavba XXXXX ke dni 5. 10. 2010 získala stavba platné stavební povolení. Shodně jako obžalovaný F. Š., také Š. K. potvrdil, že prakticky od poloviny září už na stavbě dělali přípravné práce jako vytyčení s geodetem a pasportizaci železnice apod. Kromě toho dávali dohromady i subdodavatele, s nimiž měli z minulosti dobré zkušenosti. Jednalo se například o firmu XXXXX s. r. o., která instalovala část AC/DC, AC rozvaděč, dále výkon z FV panelů přes DC rozvaděče přivedla do inventurů, v nichž se převedl na AC napětí apod. Firma XXXXX dodávala kioskové stanice, firma XXXXX dodává a zapojuje VN část elektrárny a měla smlouvu s firmou XXXXX, přes kterou následně získala kiosky, resp. skelety od firmy XXXXX. Firma XXXXX dodává konstrukce a instaluje panely. Obžalovaný Š. K. upozornil na to, že každá z těchto subdodavatelských společností s nimi spolupracovala na předešlých stavbách, takže věděla, co je jejím úkolem, aby dílo úspěšně proběhlo. Také obžalovaný Š. K., obdobně jako obžalovaný M. H., upozornil na to, že původně byly na stavbě této FVE projektovány kioskové stanice od firmy XXXXX, které však nebylo možné získat. Dodat je měla firma XXXXX. Následně proto firma XXXXX uzavřela smlouvu s firmou XXXXX a podařilo se jí takto sehnat kiosky, resp. skelety od firmy XXXXX, což je polský výrobce. Další problém byl s transformátory, které měla rovněž dodat firma XXXXX přímo od výrobce a tyto transformátory měly být takzvané nízkoztrátové. Německá firma, která je však vyrábí, je nebyla schopna dodat ani koncem listopadu nebo začátkem prosince, a proto, aby projekt neskončil na nedodání těchto technologií, jim pan K. z firmy XXXXX půjčil transformátory, které sice nebyly nízkoztrátové, ale bylo možné je nainstalovat do kioskových stanic. Tyto kioskové stanice se zapojily, udělala se VN přípojka a provedly se všechny doprovodné práce, včetně průtlaků pod železnicí, silnicí první třídy, včetně pasportizace železničního projektu apod. Obžalovaný Š. K. jednoznačně uvedl, že k datu 26. 11. 2010 byla v podstatě XXXXX úplně postavená, tedy konstrukce, panely, všechno bylo zapojené. Elektrárna byla zrevidovaná, a to jak její VN část, tak VN propojení mezi jednotlivými kioskovými stanicemi, tak i jednotlivé kioskové stanice, spínací stanice i část AC/DC, tj. zapojení panelů a vyvedení výkonu z jednotlivých inventurů až směrem do spínacích stanic přes trafostanice a transformátory. K rozhodnému datu, tj. 26. 11. 2010, kdy sám udělal předání díla, byla elektrárna postavená. Na to ostatně upozorňoval již policejní orgány v přípravném řízení, které zpochybňovaly počty fotovoltaických panelů. Když přišel M. z ERÚ na kontrolu FVE, viděl, že

část elektrárny není dokončená. Obžalovaný upozornil na to, že nešlo o nedokončenost stavby, ale o rozebrání její části právě proto, že pan K. z firmy XXXXX nakonec od německé firmy získal nízkoztrátové transformátory, a to na začátku prosince. Tuto informaci poskytl M.Š., který rozhodl, že se elektrárna částečně rozebere, a to tak, aby mohl projet jeřáb, nákladní auto, na kterém budou naložena trať na výměnu. Obžalovaný Š.K. vysvětlil, že bylo nutno rozebrat jeden segment od jihu směrem na sever, protože středovou cestou, širokou asi 5 m, by se nedostala žádná technika, kterou bylo třeba použít k výměně transformátorů v jednotlivých trafostanicích. To byl důvod toho, proč se jednotlivé segmenty, z nichž každý má asi 21 m, rozebraly. Tato technika, tj. jeřáb i nákladní auto se totiž musela dostat k jednotlivým kioskovým stanicím, v nichž došlo k výměně transformátorů. M. z ERÚ tedy na stavbu nepřišel 26. 11., když k tomuto datu byla elektrárna dokončená, ale přišel právě v době, kdy se realizovala výměna transformátorů. Výměna probíhala od 10. do 14. 12. 2010. Dne 14. 12. 2010 revizní technik zrevidoval výměnu transformátorů v kioskových stanicích. K výměně transformátorů obžalovaný vysvětlil, že velký jeřáb musel dojet do příslušné řady s fotovoltaickými panely a zde se ještě musel vytočit proto, aby mohl zdvihnout betonovou stříšku z kiosku a z něj vytáhnout transformátor a nahradit jej novým a betonovou stříšku znovu vrátit. Takové operace, podle jeho odhadu, mohly trvat i dva dny. U toho však obžalovaný nebyl, neboť 26. 11. 2010 na stavbě XXXXX skončil a věnoval se jiným projektům.

22. V další části své výpovědi obžalovaný upozornil na to, že když v roce 2018 proběhla prohlídka na místě samém, bylo zjištěno, že na elektrárně jsou skutečně vyměněné transformátory, avšak orgány činné v přípravném řízení toto zcela opomíjí s odkazem údajně na to, že ve spise není faktura za jeřáb. Obžalovaný však trval na tom, že výměna transformátorů jednoznačně proběhla a po této výměně byla dne 14. 12. 2010 vyhotovena nová revizní zpráva.
23. Obžalovaný dále upozornil na to, že se na stavbě po jejím dokončení vyměňovaly fotovoltaické panely, čemuž on osobně již nebyl přítomen. Na některá místa se musely dát totiž výztuhy panelů, aby nedošlo k jejich poškození. To byl důvod toho, proč byly na elektrárnu navezeny další panely a byly zajištěny dodací listy z prosince 2010. Ještě v lednu 2011 na stavbě zůstala kupa fotovoltaických panelů, které se následně vozily zpět do areálu společnosti XXXXX. K přehledu dodaných fotovoltaických panelů pro XXXXX, v němž je uvedeno, že bylo dodáno 34.906 ks panelů typu FCP 270 a nějaké další panely typu SUNRICE 418, RELIANCE 60, ORI 528, HVV 560 a JETION 1904 ks, obžalovaný uvedl, že M. Š. jej upozornil, že například panely JETION v počtu 1904 ks se do XXXXX vůbec nedostaly, když jsou instalované od roku 2011 na elektrárnách ve Velké Británii. Panely typu RELIANCE v počtu 60 ks měla společnost XXXXX na skladě, protože v červenci a srpnu realizovali fotovoltaiku pro firmu XXXXX, jejímž jednatelem byl přítel M.Š., který měl nějaké panely nakoupené a nějaké zůstaly ve XXXXX. Když ovšem tento přítel sdělil M.Š., že panely nepotřebuje, byly nainstalovány na XXXXX. K tomu musí ve spise existovat i faktura od firmy XXXXX a. s. Stejně tak se na stavbě XXXXX neobjevily panely typu JETION v počtu 1904 ks, které šly do Anglie.
24. Obžalovaný upozornil na to, že pokud orgány činné v trestním řízení vychází z údajů uvedených na fakturách, tedy z toho, že datum uskutečnění zdanitelného plnění, které je zde uvedeno, je datum, kdy dodávka nebo práce byly realizovány, je to velký omyl. Tato data neznamenají dokončenost díla. Většina subdodavatelů, která práce nebo dílo dokončí, fakturuje s odstupem 3 až 5 týdnů a datum zdanitelného plnění je tak posunuto. Celkově tedy datum uskutečnění zdanitelného plnění nereflektuje datum, kdy dílo nebo jeho část byly skutečně hotové. Fakticky to bylo hotové třeba měsíc nebo tři týdny předtím, než byla vystavena faktura. Na svoji obhajobu i obhajobu ostatních obžalovaných, Š. K. dále uvedl, že dne 25. 11. 2010 M. Š. přijal dokonce návštěvu z Anglie, která se zúčastnila obhlídky XXXXX a díky dokončenosti díla získal pan Š. další zakázky v Anglii, které realizovali v následujících třech letech. Pokud obžaloba tvrdí, že není možné postavit takto velkou elektrárnu za dva měsíce, obžalovaný upozornil na to, že například firma XXXXX poskytla asi 100 montážníků, kteří na elektrárně denně pracovali. Kromě toho další

společnosti, uvedené ve spise, se na stavbě podílely, když například pan Š. upozornil, že zvládnou nainstalovat denně 1000 panelů. Firma XXXXX, která dělá instalace konstrukcí a panelů, je v 10 lidech schopna za den nainstalovat 350 panelů. Pan Š. měl na stavbě asi 100 lidí, a proto bylo možné takto rozsáhlou elektrárnu v krátkém čase postavit. Celé dílo bylo postavené podle projektu, řádně zrevidované, a proto obžalovaný F. Š. 30. 11. 2010 právem na čas doručil žádost o první paralelní připojení, a to společně se všemi doklady, které tvoří přílohu tohoto podání.

25. Shodně vypovídal obžalovaný Š. K. také v přípravném řízení dne 8. 8. 2017 a 24. 5. 2018 (č. l. 390, 398). Také v těchto výpovědích obžalovaný zcela popřel, že by se dopustil trestného jednání, které je mu v obžalobě kladeno za vinu. K Prohlášení zhotovitele uvedl, že tento dokument sám nevytvořil, ale pouze jej podepsal. Toto prohlášení bylo fakticky podkladem pro fakturaci pro investora. Podle jeho názoru je nelogické, že by FVE byla připojena do distribuční soustavy a uvedena do provozu, jak je v dokumentu uvedeno.
26. Také **obžalovaný L.F.** ve své výpovědi, kterou učinil u hlavního líčení, zcela popřel, že by se dopustil trestného jednání, které je mu v obžalobě kladeno za vinu. Na svoji obhajobu uvedl, že je autorizovaným inspektorem a v minulosti udělal 160 až 170 posudků a certifikátů na velkém množství staveb. Sám se ztotožňuje s tím, co k jeho činnosti na XXXXX uvedli obžalovaní F. Š. a Š.K.. Osobně si nedokáže představit, že by provedl posudky nebo certifikáty na stavbách, na kterých by nebyl. Obžalovaný trval na tom, že dne 26. 11. 2010 na stavbě XXXXX byl, provedl prohlídku stavby. Obžalovaný F.Š. profesionálně mu dodal veškeré doklady, podle kterých mohl obžalovaný sám stavbu posoudit. Vedle toho dostal i údaje uvedené ve stavebním deníku a revizní zprávu, a proto měl veškeré doklady o kvalitě provedených prací, o certifikátech materiálů apod., což ostatně opět podrobně popsal obžalovaný Š.K.. Do konce listopadu 2010 obžalovaný sám posudek odevzdal, čímž v této fázi jeho práce skončila. Další posudek na tuto stavbu pro kolaudační souhlas dělal cca v červnu 2011.
27. V přípravném řízení obžalovaný L.F. využil dne 14. 7. 2017 i 22. 5. 2018 svého práva a ve věci odmítl vypovídat (č. l. 371, 376).
28. **Obžalovaných F.S.** nejdříve u hlavního líčení dne 18. 3. 2004 v plném rozsahu využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat, ale následující den 19. 3. 2024 se k věci vyjádřil. Obžalovaný zcela popřel, že by se dopustil trestného jednání. Na svoji obhajobu uvedl, že jeho revizní zprávy jsou pravdivé, postupoval podle příslušných ČSN. Při zkoušení v průběhu revize měřil jen izolační odpory jednotlivých proudových obvodů, neboť v té době objekt ještě nebyl připojen na distribuční síť. Kromě toho bylo kontrolováno připojení jednotlivých rozvodnic, měření ochranného doplňujícího spojení. Sám nezná důvod toho, proč revizní zprávy z roku 2010 jsou některé údajně opatřené barevným skenem nebo tiskem razítka. Obžalovaný upozornil na to, že podle vyjádření Technické inspekce jsou revizní zprávy shodné a popisují stejný rozsah zařízení a v revizních zprávách z roku 2011, je již chybějící měření doplněno. Obžalovaný upozornil na to, že předmětem revize nejsou samostatné výrobky s označením CE, například fotovoltaické panely. Pokud existuje více revizních zpráv na dané zařízení, za platnou se použije poslední revizní zpráva. Pokud obžalovaný odkazoval na svoje vyjádření v rámci podání vysvětlení, musí nalézací soud upozornit na to, že se jedná v této věci o důkaz procesně nepoužitelný, a proto z něj soud nemohl vycházet. V závěru své výpovědi obžalovaný na svoji obhajobu uvedl, že se o udělení licence nezajímal, neměl na tom žádný zájem. Rozhodně neměl v úmyslu provést nějaký podvod. Celou dobu znal pouze A. P., kterému revizní zprávy předával.
29. V procesně řádných výpovědích v přípravném řízení, v postavení obviněného, dne 23. 8. 2017 a dne 22. 5. 2018 F. S. využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat (č. l. 405 410).

30. U hlavního líčení dne 18. 3. 2024 se k podané obžalobě vyjádřil také zmocněnec obžalované právnické osoby společnosti XXXXX a. s., byť v přípravném řízení dne 31. 3. 2022 využil práva a ve věci odmítl její zmocněnec vypovídat (č. l. 434). V zastoupení obžalované právnické osoby uvedl, že tato obžalovaná se necítí být vina tím, co je jí v obžalobě kladeno za vinu. Za stěžejní považuje otázku problematiky vzniku škody, kdy ze soudního spisu jednoznačně vyplývá, že společnost XXXXX a. s., resp. její právní předchůdce, jednoznačně splnil podmínky pro vznik nároku na garantovanou cenu, jako výroba uvedená do provozu v roce 2010. Žádná škoda proto rozhodně nevznikla. V této souvislosti lze odkázat na obdobné soudní rozhodnutí judikatorního významu, které se týká fotovoltaiické elektrárny XXXXX. Podstatná problematika týkající se udělení licence trestněprávně stíhané právnické osobě byla řešena také v soudních rozhodnutích, která mají rovněž judikaturní význam a týkají se FVE XXXXX. Pokud v okamžiku udělení licence byla elektrárna řádně dokončená, zrevidovaná, pak z pohledu judikatury FVE XXXXX se nejednalo o trestný čin. V nyní projednávané trestní věci je nutné zabývat se otázkou, zda je rozhodující licence udělená 15. 12. 2010, nebo její změna ze dne 28. 12. 2010. Tuto otázku však orgány činné v přípravném řízení náležitě neprošetřily, neshromáždily k tomu relevantní důkazy a ostatně to není řešeno ani v podané obžalobě. Pokud s licencí ze dne 15. 12. 2010 nebylo možné dosáhnout prvního paralelního připojení, pak to byl dokument, který byl obžalované právnické osobě zcela k ničemu. Je proto celkovou problematiku třeba posuzovat z pohledu změny rozhodnutí o udělení licence č. 001 ze dne 28. 12. 2010. Jedná se totiž o okamžik, kdy je společnosti udělena licence, tedy ten okamžik, kdy je třeba posuzovat, zda elektrárna byla řádně dokončena a zrevidována, jak bylo řešeno v judikatorním rozhodnutí, které se týkalo FVE XXXXX. V další části svého vyjádření zmocněnec obžalované právnické osoby poukázal na to, že společnosti XXXXX a XXXXX byly v postavení objednatele a dodavatele a jejich vztah byl založený smlouvou o dílo. Parametry tohoto vztahu jsou odlišné od obdobného typu závazkových vztahů mezi subjekty, které nejsou majetkově propojené. Obě společnosti byly vlastně sesterské společnosti. U takzvaně nepropojených osob byla problematika vlastnického práva k dílu řešena tak, že přecházelo ze zhotovitele na objednatele až v okamžiku zaplacení ceny díla. Existovala tedy výhrada vlastnictví. V tomto případě, jak vyplývá ze smlouvy o dílo, přechod vlastnického práva nastal v okamžiku, kdy každá jednotlivá část díla byla doručena do dohodnutého místa plnění. Z tohoto pohledu všechny předávací protokoly, které se zhotovovaly mezi objednatelem a zhotovitelem, nebyly potřebné. Problematiku přechodu vlastnického práva řešila už samotná smlouva o dílo. Pokud ty protokoly vznikaly, bylo to proto, že si je vyžadovaly nějaké externí orgány. Jak ERÚ, tak stavební úřady byly zvyklé na standardní režim dodavatelsko-odběratelských vztahů, a proto v seznamu dokladů, které vyžadovaly, byl i předávací protokol k dílu. V nyní projednávané věci by nebylo třeba předávací protokol vyrobit, ale protože přišel požadavek z externí strany spočívající v tom, že pokud neodevzdají předávací protokol, nebude s nimi dále jednáno, musel žadatel o licenci předávací protokol vyrobit. V závěru své výpovědi zmocněnec obžalované právnické osoby upozornil na to, že společnost XXXXX byla dceřinou společností firmy XXXXX a. s., a ta byla v té době součástí skupiny XXXXX. Právě tato skupina XXXXX vedla v uvedené době zásadní soudní spory se společností ČEZ týkající se například elektrárny Počerady, dodávky uhlí v řádech miliard korun apod. Vztahy mezi oběma stranami, tedy skupinou XXXXX, potažmo XXXXX a na druhé straně ČEZ a. s. byly velice napjaté. Podle jeho názoru to byl důvod toho, proč dne 15. 12. neproběhlo první paralelní připojení, i když zástupci ČEZu jako důvod nepřipojení používali zástupné argumenty typu chybějící cedulky hasicího přístroje, bláta ve spínací skříni apod.
31. Kromě výpovědí obžalovaných vycházel soud při svém rozhodování pochopitelně i z dalších důkazů, a to z výpovědí svědků, vyslechnutých u hlavního líčení, v přípravném řízení, ale i z rozsáhlých listinných důkazů a odborných expertiz. Veškeré dostupné a rozhodující důkazy byly provedeny u hlavního líčení, které se konalo ve dnech 18. a 19. 3. 2024, 9. až 11. 4. 2024 a 23. 4. 2024.

32. **Výpisem z obchodního rejstříku žadatele o licenci společnosti XXXXX. s. r. o.** (str. 4 spisu ERÚ) bylo prokázáno, že společnost byla zapsána 22. 7. 2009 z IČO: XXXXX. Jejímí statutárními orgány – jednatelem byli obžalovaní M.T., M.H. a svědek A.B.. Jediným společníkem s obchodním podílem ve výši 100% byla společnost XXXXX a. s., IČO: XXXXX.
33. Třetí jednatel společnosti **A.B.** byl osobně vyslechnut u hlavního líčení 9. 4. 2024 a potvrdil, že v září 2010 dostali stavební povolení, ale čekali asi dva týdny, než nabylo právní moci. Poté přibližně v polovině října zahájili poměrně masivní výstavbu fotovoltaické elektrárny XXXXX. V závěru listopadu se konala koordinační schůzka s autorizovaným inspektorem a s paní H. ze stavebního úřadu. Přibližně v tomto období se byl svědek na elektrárnu podívat, a to z protějšího svahu. Viděl tzv. modrý rybník a podle jeho názoru byla elektrárna nastrojena. To bylo koncem listopadu. Za významnou záležitost považuje kontrolu pracovníka Energetického regulačního úřadu v době kolem 10. 12. 2010, protože se toho svědek osobně zúčastnil spolu s obžalovaným F. Š.. Pracovník ERÚ označil elektrárnu za nedokončenou, když nakonec svůj výrok opravil tak, že do zápisu uvedl, že je 95 % elektrárny hotovo. Při následné kontrole ČEZu svědek osobně přítomen nebyl, ale z doslechu zjistil, že ačkoliv to v jiných regionech nebylo zvykem, na XXXXX je třeba udělat změnu spočívající v tom, že bude rozdělena na dvě výroby, protože je připojena na dva kabely. Narychlo proto museli všechno rozdělit, aby ČEZ FVE XXXXX připojil tak, jak si přál, tedy na dvě provozovny. Zkušební provoz FVE byl povolen. Kolaudace pak proběhla asi začátkem července 2011. Důvodem bylo to, že zbývalo provést nějaké sadové úpravy, protože kolem elektrárny byl na čtyřech hektarech koridor. K dotazu soudu svědek vysvětlil, že byl ve firmě v pozici jednatele a společně s obžalovaným F. Š. dělali věci týkající se developerského projektu, tedy zajišťování stanovisek, rozkladů, výkupy pozemků, věcná břemena apod. Tato společnost byla investorem a žadatelem o licenci. Jestli však sám podepisoval žádost o licenci, si už s odstupem času nevybavuje. Veškeré podklady shromažďovala ve firmě paní O., která byla sekretářkou a svědek sám s obžalovaným F. Š. potřebné dokumenty dávali na příslušné úřady. K požadavku ČEZu, který se týkal rozdělení FVE na dvě výroby, svědek uvedl, že sám netuší, co bylo důvodem takového požadavku, protože podobnou elektrárnu připojenou na dva kabely mají i u E-ONu a tam stačila jedna provozovna. Důvodem toho, proč pracovníci ERÚ při kontrole 10. 12. 2010 označili elektrárnu jako dokončenou z 95 %, bylo, podle názoru svědka, to, že tam chyběly panely. Podle jeho odhadu to bylo asi 100 panelů, k nimž však stojany už stály. Z doslechu se svědek dozvěděl, že panely se v té době průběžně měnily, protože měly nějaké výrobní vady. První licence byla tedy XXXXX udělena v první polovině prosince 2010 a druhá licence, kvůli tomu rozdělení na dvě výroby, později. Po předstření Předávacího protokolu (č. l. 2678), svědek uvedl, že podpis jménem firmy XXXXX. s. r. o. je pravděpodobně jeho. V protokole uvedeno, že se předává NN část PV systému, což znamená, že jde o nízké napětí. Protokolem se pravděpodobně předávalo zapojení panelů, což odhaduje z toho, že je tam údaj uvozovky „NN“. K dotazu obhajoby svědek potvrdil, že s autorizovaným inspektorem obžalovaným L.F. jednali poměrně často, aby splnili požadavky vůči stavebnímu úřadu. Při stavbě této FVE v XXXXX byla situace poměrně komplikovaná, protože zde bylo asi 140 dotčených subjektů, museli se dělat výkupy pozemků, věcná břemena apod. a obžalovaný jim pomáhal, aby to všechno zvládli. Kromě toho všechno konzultovali i s paní H. ze stavebního úřadu, což jim velmi pomohlo z hlediska časového, tedy aby včas projekt dokončili pro stavební připravenost a mohla se stavba zahájit. Koncem listopadu na koordinační schůzce řešili i nějaké nečekané problémy typu stezka pro divokou zvěř, která je obrala o podstatnou část stavební plochy. Této schůzky, se kromě svědka, paní H. ze stavebního úřadu, účastnil i obžalovaný L. F. a zřejmě i F. Š..
34. Základem pro posouzení stavby, resp. dostavěnosti XXXXX, je pochopitelně **Smlouva o dílo** uzavřená mezi investorem, tj. žadatelem o licenci a generálním zhotovitelem dne 8. 10. 2010. Nálezací soud však považuje za nezbytné nejdříve zmínit listinné důkazy, které dokladují dílčí kroky směřující k důsledné přípravě stavby fotovoltaické elektrárny, o čemž ostatně vypovídali obžalovaní.

35. **Smlouva o nájmu nemovitostí** (pozn. soudu-pozemků pod XXXXX) byla uzavřena dne 8.10.2009 mezi pronajímatelem, Obcí XXXXX a nájemcem, společností XXXXX, zastoupenou svědkem A.B. a obžalovaným M. H.. Předmětem smlouvy byl pronájem pozemků – parcely č. XXXXX o výměře 237.421 m² a č. 1865 o výměře 127 m² zapsaných v Katastru nemovitostí vedeném pro Katastrální území pro Zlínský kraj, Katastrální pracoviště Valašské Meziříčí, pro k.ú. XXXXX, Obec XXXXX, a to na Listu vlastnictví XXXXX. Nájem byl sjednán na dobu 30 let (viz. článek VI. smlouvy.). **Předávací protokol** prokazuje předání pozemků dne 8.10.2009 (čl. 2817).
36. Dne 6. 4. 2010 uzavřela společnost XXXXX s. r. o. se společností XXXXXs. r. o. **Smlouvu o dílo**, která se týkala provedení projektových prací pro XXXXXo výkonu 9,3 MW, a to části VN a části NN (č. l. 2686). Smlouvu podepsali za objednatele obžalovaní M. T. a M. H. a za zhotovitele svědek A.P.. Předmětem smlouvy je zhotovení projektové dokumentace pro územní řízení (do 15.4.2010), pro stavební povolení (do 15.5.2010), pro provedení stavby (do 30.6.2010 a práce spojené s prováděním stavby a dozor projektanta, vše pro část VN a fakticky totéž pro část NN. **Předávací protokol** dokumentace k této smlouvě o dílo ze dne 6. 4. 2010 (č. l. 2693-2694) byl vyhotoven dne 10. 11. 2010 a obžalovaný F. Š. jej podepsal dne 29. 11. 2010.
37. **Smlouvu o výkonu činnosti autorizovaného inspektora** uzavřeli dne 26. 8. 2010 jménem společnosti XXXXX s. r. o. její jednatelé, a to svědek A. B. a obžalovaný M.T. s autorizovaným inspektorem obžalovaným L.F. (č. l. 1735). Předmět smlouvy je vymezen v článku 2). Obžalovaný L.F. se na stavbě fotovoltaické elektrárny XXXXX zavázal provést činnosti spojené s kontrolou projektové dokumentace pro oznámení stavby, činnosti v rámci zkráceného stavebního řízení, činnosti týkající se schválení změny stavby před dokončením a zejména činnosti spojené se zpracováním odborného posudku pro účely vydání kolaudačního souhlasu podle § 122 odst. 5 stavebního zákona, který nahrazuje závěrečnou kontrolní prohlídku stavby, jakož i další činnosti v této části vymezené. Pro přehlednost lze konstatovat, že podmínky činnosti autorizovaného inspektora jsou upraveny v zákoně 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu (tzv. stavební zákon), a to v části – Hlava III, § 143 a násl. Podle § 149 odst. 1 písm. b) téhož zákona je autorizovaný inspektor oprávněn na základě smlouvy se stavebníkem zpracovat odborný posudek (certifikát) pro vydání kolaudačního souhlasu nebo pro jiné účely podle tohoto zákona. Podle § 122 odst. 5 téhož zákona stavebník může doložit žádost o vydání kolaudačního souhlasu (podle § 122 odst. 1) též odborným posudkem (certifikátem) autorizovaného inspektora a v takovém případě může stavební úřad upustit od závěrečné kontrolní prohlídky stavby a vydat kolaudační souhlas na základě tohoto posudku.
38. Dne 24. 9. 2010 uzavřel generální zhotovitel firma XXXXX a. s., zastoupený svědkem M.Š. a obžalovaným M.H., celkem tři **Smlouvy o dílo** se zhotovitelem společností XXXXXs. r. o., kterou zastupoval svědek A.P. a svědek P.P. Jednalo se o **Smlouvu o dílo č. XXXXX** (č. l. 3190), jejímž předmětem byla dodávka materiálu a prací spojených s výstavbou komunikací, zemní práce v areálu FVE a rozvoz materiálu v areálu FVE podle požadavků zhotovitele. Předmětem **Smlouvy o dílo č. XXXXX** (č. l. 3174) bylo provedení dodávky a montáže oplocení, zabezpečovacího zařízení a kamerového systému. Předmětem **Smlouvy č. XXXXX** (č. l. 3104) byla dodávka a montáž elektrozařízení NN DC a AC. Všechny tři smlouvy se pochopitelně týkaly akce XXXXX 9,3 MW.
39. Dne 26. 8. 2010 vydal Městský úřad Valašské Meziříčí rozhodnutí - **Územní rozhodnutí o umístění stavby, a to Fotovoltaické elektrárny XXXXX 9,3 MW. – I. etapa**. Toto rozhodnutí nabylo právní moci 30. 9. 2010 (č. l. 1806) a bylo vydáno na základě žádosti společnosti XXXXX s. r. o., zastoupené společností XXXXX s. r. o.

40. Dne 5. 10. 2010 obžalovaný L.F. vydal **Certifikát**, jako autorizovaný inspektor, a to na žádost stavebníka společnosti XXXXX s. r. o. ve vztahu k projektové dokumentaci a připojeným podkladům pro stavbu, čímž potvrdil, že XXXXX9,3 MW může být provedena (č. l. 1786).
41. Dne 5. 10. 2010 bylo Městskému úřadu ve Valašském Meziříčí zasláno **Oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem** (č. l. 1799), k čemuž se městský úřad dne 11. 10. 2010 vyjádřil tak, že na stavbu XXXXX9,3 MW - I. etapa obdržel dne 5. 10. 2010 Oznámení stavby, posouzené autorizovaným inspektorem podle ustanovení § 117 stavebního zákona (č. l. 1804)
42. Nalézací soud již shora uvedl, že jedním ze základních listinných důkazů je **Smlouva o dílo** uzavřená dne 8. 10. 2010 mezi společností XXXXX s. r. o., zastoupenou jednatelem svědkem A.B. a obžalovaným M. H., to vše na straně objednatele a společností XXXXX a. s., zastoupenou svědkem M.Š. a obžalovaným M.T. na straně zhotovitele. Předmětem díla je dodávka Fotovoltaické elektrárny XXXXX na pozemcích zde specifikovaných, a to původně s instalovaným výkonem 10.068,66 kWp. Podle čl. 4 se zhotovitel zavázal dílo provést a předat objednateli do 30. 11. 2010 včetně všech souhlasů a jiných povolení k jeho provozu (vyjma kolaudačního souhlasu), ale tak aby bylo zcela připravené pro získání kolaudačního souhlasu (č. l. 2659). K argumentaci obhajoby považuje nalézací soud za významné ujednání smlouvy v její **Příloze č. 1 – Podmínkách smlouvy** (č. l. 2661 a násl.). V části 16 je smluvně řešen převod vlastnického práva. Smluvní strany se dohodly na tom, že objednatel je vlastníkem předmětu díla (zhotovované věci) od samého počátku. Objednatel nabývá vlastnické právo k věcem, jež mají být dle této smlouvy zabudovány do díla k prvnímu z následujících okamžiků: a) doručení věci na stanoviště (pozemek, na kterém má dojít ke zhotovení díla), b) protokolárním předáním věci objednateli (s tím, že objednatel od zhotovitele bude samostatně přebírat pouze základní komponenty díla, jako jsou fotovoltaické panely, měniče a konstrukce), c) zabudování věci do díla. Dne 21. 10. 2010 uzavřely smluvní strany **Dodatek č. 1 k této Smlouvě o dílo** (č. l. 2675, 2966), v níž je nově uveden instalovaný výkon XXXXX jako 9.150kWp. Nominální výkon jednoho panelu má činit 238,09 Wp (bod č. 4 přílohy číslo 2, část d – tabulka základních technických údajů). V této části (ad malé e) jsou také fotovoltaické panely označeny jako panely FCP QTBS se stejným výkonem, a to 238,09 Wp. Upřesněny jsou také v této části pod bodem f) přílohy č. 10 další komponenty, a to mj. devětkrát kiosková pochozí monolitická trafostanice KN 2430, 7x trafo SGB DOTUL, 2x trafo AREVA, 2x spínací kiosková monolitická stanice KN 3560 a 2x rozvaděče AREVA. Také tento Dodatek č. 1 ke Smlouvě podepsali za objednatele obžalovaní M. H., M. T., jako jednatele, a za zhotovitele opět M. T., jako místopředseda představenstva a M. H., jako člen představenstva.
43. Pro přehlednost tedy nalézací soud uvádí, že generálním zhotovitelem fotovoltaické elektrárny XXXXX byla firma XXXXX s. r. o., k jejíž činnosti byli vyslechnuti zejména svědkové Š., A. a S.. Pro tuto firmu pracovalo několik subdodavatelských firem, a to firma XXXXX (svědkové P., P., S., S. a P.), firma XXXXX s. r. o. (svědek K.), jejíž subdodavatelem byla firma XXXXX elektro (svědek V.), ale i firma XXXXX (svědek Z.). Dalším subdodavatelem stavební části pro firmu XXXXX byla firma XXXXX (svědkové Š., Š.). Dopravu pro tuto stavbu zajišťovala firma XXXXX doprava (svědkové O., P., B. a Z.). Dále se na stavbě podílela především montáží konstrukcí firma Stavební XXXXX (svědek K.) a také firma XXXXX (svědek K. a svědek S.).
44. **Svědék M. Š.** byl osobně vyslechnut u hlavního líčení 10. 4. 2024 a vypovídal shodně jako v přípravném řízení (č. l. 698 a násl.). Svědek uvedl, že byl zakladatelem společnosti XXXXX, která se od roku 1997 zabývá výrobou fotovoltaických panelů. Na přelomu let 2007-2008 do společnosti vstoupila společnost XXXXX a firma se transformovala na akciovou společnost. Svědek se stal ředitelem společnosti XXXXX a. s. a také byl členem představenstva. Vedle výroby fotovoltaických panelů se od roku 2008 začala firma zabývat i výstavbou fotovoltaických elektráren, a to zpočátku pro společnost XXXXX, potažmo XXXXX a později i pro další společnosti, které byly i jejími zákazníky. Stejně jako například obžalovaní M.H., M.T. nebo Š.K., také tento svědek potvrdil, že

firma XXXXX a. s. byla jediným českým výrobcem fotovoltaických panelů a současně také jedinou firmou, která panely vyráběla a instalovala je na konstrukce. Svědek sám navrhoval technologii výroby, kterou také realizoval v praxi, a proto byl odpovědný za kvalitu výroby i za jednotlivé zakázky. Sám zajišťoval pro zakázky, prodeje fotovoltaických panelů i jejich instalace pro třetí subjekty mimo rámec skupiny XXXXX, resp. XXXXX. Vedle toho měl na starosti materiálové zajištění staveb, ale také materiálové zajištění výroby. K dotazu soudu svědek potvrdil, že pro XXXXX zajišťoval sám dodavatele jednotlivých částí, ale to v podstatě tak, že se jednalo o známé subjekty, s nimiž spolupracovali již od roku 2008. Svědek však pro tuto stavbu s osvědčenými subjekty uzavíral smlouvu, řešil dodací termíny, dodávky materiálu apod. K samotné stavbě fotovoltaické elektrárny vysvětlil, že její struktura se skládala z NN části, tedy šlo o montáž vlastních panelů na stojany, montáž měničů, elektrické propojení těchto měničů s panely, ale také měničů s trafostanicemi. To všechno dělala pro jejich firmu jedna společnost. Druhá společnost potom zajišťovala veškeré vyvedení výkonu této elektrárny na vyšší napětí a právě tato společnost dodávala trafostanice a přípojku do sítě. Kromě toho se na stavbě podílela i další společnost, která montovala konstrukce, a jiná společnost, která položila kabely do země. Ve všech případech šlo o stabilní společnosti, s nimiž spolupracovali trvale od roku 2007 nebo 2008. Sama společnost XXXXX a. s., ve které svědek figuroval, měla se společností XXXXX samostatnou smlouvu na stavbu této fotovoltaické elektrárny, která však typově odpovídala smlouvám, které jejich firma uzavírala s jinými společnostmi ze skupiny XXXXX, XXXXX a.s. Jednotlivé firmy, které prováděly dílčí práce na elektrárně, měly potom subdodavatelské smlouvy s firmou XXXXX a. s., která byla generálním dodavatelem. Svědek na stavbě XXXXX pochopitelně nebyl denně, ale jednotlivé části od subdodavatelů přebíral, například od firmy XXXXX, tj. od pana P., zakázku přebíral nadvakrát nebo na třikrát. Svědek M.Š. potvrdil, že si s odstupem času jednoznačně pamatuje to, že na stavbě byl 25. 11. 2010, a to se zástupci firmy z Velké Británie, s nimiž byl na stavbě ještě v samém začátku, přibližně koncem září. Datum zjišťoval dodatečně poté, co došlo k zahájení trestního stíhání, zejména Š.K. a pracovníci britské firmy mu potvrdili datum, kdy s ním na stavbě byli podle toho, že si půjčovali automobil v půjčovně. Dne 25. 11. 2010 byla XXXXX v takovém stavu, že mohla být připojena do distribuční sítě. Na zástupce firmy z Velké Británie průběh stavby udělal ohromný dojem a díky tomu vlastně firma XXXXX a. s. získala na další rok zakázky obdobného typu ve Velké Británii. K dotazu soudu svědek dále uvedl, že s obžalovaným Š.K. spolupracuje dlouhodobě a také na této stavbě obžalovaný organizoval koordinaci mezi jednotlivými společnostmi, které výstavbu prováděly, a také přebíral některé části elektrárny, které byly dokončené. Obžalovaný byl zaměstnancem jejich společnosti a právě svědek byl jeho nadřízeným, i když ve firmě neexistovala klasická struktura nadřízenosti a podřízenosti, protože svědek firmu řídil lineárně. Š. K. však firmu zastupoval jako osoba, která stavbu vedla a jednala s jednotlivými subdodavateli v průběhu výstavby elektrárny. Subdodávky příslušných prací jim firmy odevzdávaly, včetně revize, kterou pro ně samy zajišťovaly. Svědek sám revizní zprávy nikdy neřešil, a co se týče XXXXX pak upřesnil, že zde z organizačních důvodů došlo k předání revizních zpráv od subdodavatele přímo společnosti XXXXX s. r. o., tedy nikoliv prostřednictvím jejich firmy jako generálního dodavatele. Jejich firma pochopitelně vedla stavební deník, do kterého potřebné údaje zapisoval pouze obžalovaný Š.K.. Jednotlivé firmy, které pro ně dělaly tzv. subdodávky, měly své vlastní stavební záznamy. Běžné provozní problémy a změny na stavbě řešil obžalovaný Š. K., ale větší problémy, například nedodání transformátorů od svědka K., resp. jeho firmy XXXXX, řešil přímo svědek osobně, stejně tak musely být se svědkem konzultovány kvalitativní problémy týkající se fotovoltaických panelů. Svědek rovněž vysvětlil, že ačkoliv jejich firma sama fotovoltaické panely vyráběla, na stavbu XXXXX dodávala i jiné panely než pouze z vlastní výroby. Svědek vysvětlil, že v roce 2010 vyrobili cca 80.000 panelů, přičemž na jiné zakázky než pro firmu XXXXX odeslali 20-25.000 panelů. Na samotnou XXXXX bylo dodáno asi 40.000 panelů. Velkou část panelů prodali jiným společnostem bez toho, že by pro ně FVE přímo stavěli. Sami měli ovšem k dispozici i cizí panely, kterých nakoupili několik tisíc, aby se připravili na další rok. V závěru roku 2010 však evropské panely byly kvůli vysoké ceně špatně prodejné. Cena čínských panelů byla podstatně nižší než cena

fotovoltaických článků, které museli v jejich firmě nakoupit, aby z nich mohli fotovoltaické panely vyrobit. Takto svědek vysvětlil, že i tzv. cizí panely byly nakonec na XXXXX nainstalovány. Tyto cizí panely však byly změřeny, zařazeny do několika skupin podle barev v závislosti na proudu. Pracovníci na stavbě potom řadili panely k sobě podle barevných nálepek, aby nemuseli kontrolovat štítky s detailními údaji. Příslušnou barvou byly označeny i tyto cizí panely, které sice nebyly v jejich firmě vyrobené, ale při montáži byly takto hodnocené a takto instalované.

45. Nálezací soud považuje za významnou výpověď svědka v té části, kde se vyjádřil k problémům s fotovoltaickými panely, které se dotkly i stavby XXXXX. Svědek uvedl, že původně vyráběli fotovoltaické panely o rozměrech 1,7m x 1 m, ale zde se pustili do výroby panelů o velikosti 2x 1m, které měly více článků, a tím i větší výkon. Těchto panelů vyrobili asi 200.000, ale z toho asi 50 až 60.000 panelů vyžadovalo opravu. Problémy vznikly nikoliv až při stavbě XXXXX, ale již při stavbě FVE v Příměticích. Zpočátku spoléhali na to, že šlo o problémy ojedinělé a instalaci takových panelů na XXXXX podcenili. Nakonec zjistili, že je třeba panely opravit, a to buď na místě, tj. přímo na stavbě XXXXX, anebo některé panely museli demontovat a opravit je ve výrobě. Když se svědek účastnil prvního paralelního připojení, byly na elektrárně desítky panelů, které nebyly namontovány, a proto pracovníci kontrolní skupiny ČEZu rozhodli o tom, že elektrárna je připojitelná, ovšem s výhradou. V konečném důsledku museli pro účely prvního paralelního připojení přijet ještě jednou. Svědek uvedl, že fotovoltaické panely, které se opravovaly přímo na místě v elektrárně, byly v některých případech při opravě poškozené a později se musely vyměnit. Na stavbě, přímo se montovala k panelům pouze prostřední příčka, aby v případě sněhu jeho váha i váha skla celý panel z rámu nevytrhla. Do hliníkového rámu se proto musely navrtat díry kvůli této příčce, ale to způsobilo další problémy spočívající v tom, že díky dírci panel ztratil izolaci a musel se vyměnit. Nakonec došli k závěru, že je lepší vše opravit, nikoliv na stavbě, ale přímo v dílně. Podle odhadu svědka museli na této FVE vyměnit asi 20-30% panelu. Opravu i výměnu panelů považovali za svoji povinnost, tedy za součást dodávky, takže to všechno platili sami.
46. Výhrady kontrolní skupiny ČEZ při první kontrolní návštěvě pro účely prvního paralelního připojení, spočívaly v tom, že na elektrárně nebylo umístěno podle názoru svědka asi 20 panelů, nebylo uklizeno v trafostanicích apod.
47. Svědek dále, rovněž ve shodě s obžalovanými, potvrdil, že došlo po dokončení elektrárny k výměně trafostanic. Tato situace byla způsobena tím, že M. K. z firmy XXXXX jim původně oznámil, že trafo nebudou včas dodána a tím na elektrárnu nainstalována. Tím bylo ohroženo první paralelní připojení elektrárny, a proto ve firmě rozhodli o tom, že se seženou náhradní transformátory. M. K. z firmy XXXXX skutečně náhradní transformátory sehnal, ale když je nainstalovali, nečekaně přišly transformátory, které měly původně na elektrárnu objednané, a to ještě před koncem roku 2010. Svědek M.Š., jak sám potvrdil, rozhodl o tom, že dojde k výměně traf v jednotlivých trafostanicích ještě do konce roku 2010, aby všechno bylo v souladu s projektovou dokumentací. K tomu také nakonec skutečně došlo. Rovněž tento svědek vysvětlil, že původně byly naprojektované tzv. nízkoztrátové transformátory, resp. trafo, které nakonec byly na XXXXX skutečně nainstalovány, když byly vyměněny za transformátory, které měly větší ztrátu, ale byly už nainstalované. Dne 10. nebo 12. 12. 2010 pracovníci ČEZu proto rozhodli tak, že elektrárna je připojitelná, ovšem s výhradou. Jednalo se o jednu ze tří alternativních možností, když vedle toho mohli rozhodnout, že elektrárna je buď připojitelná bez výhrad, nebo není připojitelná vůbec. Do dokumentu popsali stav elektrárny i svoje výhrady, které je nezbytné odstranit, a pořídili i fotodokumentaci. Podle názoru svědka pracovníci ČEZu na elektrárně byli dvakrát, protože na základě tohoto prvního rozhodnutí-připojitelnosti s výhradou - nebylo schváleno první paralelní připojení, ale elektrárna k tomu dostala náhradní termín cca 28. 12. 2010. Při této druhé kontrole pracovníků ČEZu nebyl svědek přítomen, ale od obžalovaného F.Š. se dozvěděl, že pracovníci ČEZu znovu provedli veškerou kontrolu jako při první návštěvě a tentokrát vydali rozhodnutí o prvním paralelním připojení bez výhrady.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

48. K. dotazu státního zástupce svědek potvrdil, že když 25. 11. 2010 FVE XXXXX navštívil s obchodními partnery z Velké Británie, byla, podle jeho názoru, elektrárna dokončená tak, že se mohla spustit a vyrábět. Sám byl určitě v hlavní rozvodně, u některé trafostanice, také u některých měničů a dívali se všichni společně i na typy panelů, které jejich firma vyráběla. Důvodem byla naděje, že budou schopni panely prodávat i ve Velké Británii, kde se původně vyráběly panely jinak než tyto běžné typy. První kontrola prováděná pracovníky společnosti ČEZ Distribuce (pozn. soudu dne 15.12.2010), u níž byl svědek přítomen, trvala doslova celý den, tedy od rána až do večera. Svědek dále upřesnil, že 40.000 fotovoltaických panelů navezených na XXXXX nepocházelo pouze z jejich firmy XXXXX a. s., ale část panelů byla nakoupena od externí firmy. Podle jeho odhadu těchto nainstalovaných panelů bylo 1000-1500 a pocházely od různých výrobců. Výkon těchto panelů nakoupených od externích dodavatelů však musel být vyšší než 200 W, ale přesto panely nepromíchali s těmi, které pocházely z jejich firmy, ačkoliv byly barevně označené podle jejich pravidel. Tyto panely, dodané od jiných firem, byly namontovány na jednom místě, ale ve zvláštních řadách, kde se to dá jednoduše zkontrolovat. Svědek dále potvrdil, že firma XXXXX a. s. vyráběla fotovoltaické panely s obchodním označením FCP 270, které měly výkon 250-290 W. Šlo o panely, které měly atest z Vídně. Panely s označením QTBS používané na XXXXX měly průměrný výkon pouze 230-240 W, a proto se nemohly označit jako FCP. Tyto panely byly v zásadě stejné jako všechny typy FCP 270, ale měly jiný typ článků a v důsledku toho i podstatně menší výkon, proto nemohly být označeny jako FCP 270, a proto jim museli dát jiné označení.
49. K vadám fotovoltaických panelů svědek v závěru své výpovědi vysvětlil, že problémy vznikly již na předchozí FVE na konci zimy 2009-2010, ale protože nebyli schopni identifikovat, kde problém je, předpokládali, že jde o problém pouze jedné várky hliníkových rámců, které kupovali v Číně. Později se však ukázalo, že nejde o problém jedné firmy, ale problém je u všech třech jejich dodavatelů. Další problém vznikl na panelech tím, že je začali rámovat tzv. oboustrannou lepící páskou, nikoliv tím, že by do nich dali silikon a zarámovali je. Tato oboustranná lepící páska však měla menší tloušťku a menší pružnost, než když se použil silikon, takže problém s rámy pro fotovoltaické panely se ještě zvětšil. Přesto však věřili, že na XXXXX bude vše bez problémů a panely v těchto rámech sem instalovali, ovšem zde se rám rozpadl. Výsledkem bylo to, že se nejen propadlo sklo, ale odpadl i spodní díl. Rámy totiž byly namontované na výšku. Tím svědek přiznal další nedostatek jejich výroby. Opravu panelů, jejich instalaci na XXXXX prováděl pracovník, který proto byl najatý. Přímou na XXXXX se vyztužilo podle odhadu svědka 20-25.000 ks fotovoltaických panelů. Část se jich opravila přímo na místě a část byly panely, které nebyly jejich firmou vyráběné a které tyto problémy neměly. Zbytek panelů se musel demontovat a odvézt do firmy, kde se panely opravily.
50. Další problémy po dokončení elektrárny vznikly s transformátory, které byly nainstalovány jako méně výkonné, a když byly dodány ty správné, bylo rozhodnuto o jejich přeměně. Podle názoru svědka se v jednom čase měnil celý počet sedmi transformátorů. Svědek vysvětlil, že trafostanice je v zásadě betonový kiosek, na němž je velká betonová deska, která se musí jeřábem sundat. Transformátor, který je uvnitř kiosku, se musí jeřábem vyndat a další odpovídající transformátor se tam musí jeřábem usadit. Znovu se pak betonový kiosek zakryje betonovou deskou. Tato práce je velmi objemná a náročná a manipulace s jeřábem vyžaduje velký prostor, což vedlo k demontáži fotovoltaických panelů v několika řadách. Ostatně shodně se k tomu vyjádřili i obžalovaní a další svědkové.
51. V závěru své výpovědi svědek vysvětlil nepřesné použití výrazu trafostanice ve své výpovědi z přípravného řízení (č. l. 702), a to tak, že sice použil výraz „trafostanice“, ale v zásadě myslel transformátor. Po nahlédnutí na **Zápis o předání a převzetí díla z 30. 11. 2010** (č. l. 1743), svědek potvrdil, že je vlevo dole jeho podpis. Počty kusů, jak měničů, tak transformátorů a panelů jsou v pořádku, ale, podle jeho názoru, není v pořádku výkon, protože je zde uvedeno, že jde o fotovoltaické panely typu FCP 270 s výkonem 260 W. Správně tam mělo být jiné označení

fotovoltaických panelů a také jiný výkon. Zápis zřejmě podepsal díky tomu, že si toho nevšiml. Transformátory, které jsou zde uvedeny, jsou ty, které byly na elektrárně původně nainstalovány jako náhradní. Počty zejména fotovoltaických panelů, podle jeho názoru, musely odpovídat, nikoliv však jejich přesná označení. Výkon panelů byl menší, a i když tam počet panelů zůstal, tak při nižším výkonu panelů musel být nižší i výkon elektrárny. Povolení k připojení do distribuční sítě bylo, podle názoru svědka, na ten nižší výkon.

52. Pro úplnost lze podotknout, že k **Předávacím protokolům** z 13. 12. 2010 (č. l. 2677), ze dne 27. 12. 2010 (č. l. 2678) a ze dne 29. 12. 2010 (č. l. 2679), se svědek podrobně vyjádřit nedokázal s vysvětlením, že protokoly nepodepisoval.
53. K dotazu obhajoby svědek vysvětlil, že fotovoltaické panely, které pocházely z jiných zdrojů, na tuto elektrárnu nechal rád nainstalovat, protože byly levnější než ty, které byly vyrobeny v jejich firmě.
54. S výpovědí obžalovaných i s výpovědí svědka Š. koresponduje i výpověď **svědka L.A.**, vyslechnutého rovněž osobně u hlavního líčení dne 10. 4. 2024. Také tento svědek vypovídal shodně jako v přípravném řízení (č. l. 438) a potvrdil, že pracoval ve firmě XXXXX a. s., která vyráběla solární panely. Svědek měl na starosti dodávku materiálu do výroby a následně odebrání hotových panelů na sklad, jejich uskladnění a zajištění přepravy i odvoz dalšího materiálu do různých elektráren, které se stavěly. Přepravu pro jejich firmu prováděla takřka v plném rozsahu firma XXXXX doprava buď svými auty, nebo alespoň zajištěním řidičů a vozidel u externích přepraveců. Tato firma byla v zásadě dlouhé roky jejich jediným dopravcem a převážela nejen fotovoltaické panely, ale i jiný materiál. Na XXXXX se navázely fotovoltaické panely především typu FCP 270, a to průběžně do října, listopadu 2010. Podle názoru svědka byla elektrárna hotová na konci listopadu 2010. On sám byl osobně v elektrárně právě v době, až byla skoro hotová. Potom však vznikly nějaké problémy s fotovoltaickými panely, které museli opravovat, a proto je vozili zpět do firmy a opravené znovu na stavbu elektrárny. Podle odhadu svědka se k nim do firmy vrátila asi čtvrtina navezených fotovoltaických panelů, ale ne všechny byly demontované. Zda se však panely měnily až poté, co byla elektrárna dokončená nebo předtím si již svědek nepamatuje. Vedle výměny panelů došlo ovšem i k výměně transformátorů, u čehož byl svědek jednou přítomen, když osobně viděl sundanou jednu uličku fotovoltaických panelů, aby tam projel jeřáb. Vlastní výměnu transformátoru neviděl, protože to, podle jeho názoru, zajišťoval M. K. z firmy XXXXX. Svědek potvrdil, že když byla elektrárna dokončená, zůstaly tam nenainstalované nějaké panely, které se vracely. Ještě k 31. 12. 2010 totiž dělal na stavbě elektrárny inventuru a viděl tam části materiálu poskládané na paletách, část jenom opřené a tyto panely se v lednu nebo únor 2011 vracely zpátky do firmy.
55. K dotazu státního zástupce svědek vysvětlil, že vypisoval sám skoro všechny dodací listy na fotovoltaické panely, které se na elektrárnu vezly. S hlavním účetním panem J., však měli vytvořenou tabulku v programu Excel, kam dávali dodávky nových panelů, které byly určeny na opravu dále panelů, které byly opravené a vrácené a teprve z toho potom vycházeli, když údaje dávali do ekonomického programu Helios. Svědek sám do dodacích listů vypisoval čísla panelů, které měly různý výkon. Podle výkonu byly panely barevně označené, aby se dávaly vždy do jedné linie a dosáhlo se co největšího výkonu. Pro určení typu panelu a jeho výkonu měli určitou barvu a všechno bylo zachyceno v tabulce, podle které postupovali. Na dodacím listu bylo většinou datum toho dne, kdy se panely vezly, ale hlavní byl počet panelů. Současně bylo vytvořeno několik číselných řad dodacích listů, ale s odstupem času se k tomu svědek nedokáže vyjádřit, neboť tabulku nemá k dispozici. Takto reagoval i na předložené dodací listy (č. l. 3754, 3900, 3692), když uvedl, že označení „Z“ může znamenat, že šlo například o zmetkové výrobky, ale bez tabulky je všechno obtížně dohledatelné. Na dodacích listech (č. l. 3754, 3900) svědek poznal svůj podpis, na

rozdíl od dodacího listu (č. l. 3692), ale současně uvedl, že neví, proč jsou dodací listy očíslovány různě. Přepřavy, které dodací listy potvrzují, však, podle názoru svědka, proběhly.

56. U hlavního líčení dne 19. 3. 2024 byla postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu čtena svědecká výpověď **svědka A.S.**, učiněná procesně řádným způsobem v přípravném řízení (č. l. 647 a násl.). Svědek potvrdil, že pracoval jako OSVČ a prováděl montáž solárních panelů a výztuhy do solární panelů pro firmu XXXXX a. s. Ve vztahu k XXXXX byl osloven Š.. Firma XXXXX mu dovezla výztuhy na sklad, svědek je porozvážel do všech řad a šrouboval je doprostřed solárního panelu dvěma šrouby. Panely v té době již byly namontované. Výztuhy se dávaly zesponu doprostřed panelu a tato montáž se prováděla kvůli pevnosti panelu proti zatížení sněhem. Jiné práce na XXXXX neprováděl. Opravoval zde téměř všechny namontované panely s výjimkou asi 500-1000 ks panelů, které se sundávaly a opravovaly jinak. K faktuře č. XXXXX z 30. 12. 2010 (č. l. 875), svědek potvrdil, že tuto fakturu vystavil, ale údaje o počtu kusů, uvedené na faktuře nepsal. Kromě toho vystavil ještě druhou fakturu, která se týká 10.000 ks. Již si nepamatuje, jestli jsou to práce z roku 2010 nebo 2011, ale faktura byla vystavena 30. 12. 2010 se splatností do 21. 1. 2011. Pro úplnost lze podotknout, že soud vycházel z této procesně řádné výpovědi svědka, nikoliv z údajů, které poskytl při podání vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu (viz. úřední záznam č. l. 869).
57. Jedním z hlavních subdodavatelů firmy XXXXX a. s., jako generálního zhotovitele XXXXX, byla společnost XXXXX s. r. o., jejíž jednatel **A.P.** byl jako svědek vyslechnut u hlavního líčení 9. 4. 2024. Svědek vypovídal shodně jako v přípravném řízení (č. l. 599), když uvedl, že jejich firma zde dělala část elektroinstalace nízkého napětí, dále výstavbu oplocení, výstavbu přístupových komunikací a také výstavbu a instalaci zabezpečovacího systému a kamerového záznamu. V této souvislosti odkazuje nalézací soud na shora citované smlouvy o dílo mezi oběma firmami (č. l. 3104, 3174, 3190, včetně doprovodných listinných důkazů). Svědek dále uvedl, že s firmou XXXXX a. s. v zásadě spolupracovali několik let, a to i na předchozích zakázkách a díky tomu se osobně znal s Š. i obžalovaným Š.K., jakož i dalšími pracovníky firmy XXXXX a. s. Vzhledem k tomu, že firma XXXXXs. r. o. sídlí v XXXXX, zajišťovala často pro stavbu této FVE i místní řemeslníky, bagristy, jeřábníky apod. Stavba elektrárny začala na přelomu září a října 2010 a od okamžiku, kdy bylo vydáno stavební povolení, se začalo stavět velmi intenzivně, a to v porovnání se stavbami, na kterých se podíleli v minulosti. Svědek uvedl, že v zásadě pracovali od rozednění do soumraku sedm dní v týdnu, včetně víkendu. Za jejich firmu pracovalo na stavbě kolem 50 osob, ale celkově se zde denně pohybovalo podle jeho odhadu kolem 200 lidí. Elektrárna byla dokončena někdy koncem listopadu 2010, i když si svědek již nevybavuje přesné datum. Po dokončení ovšem došlo k nějakým problémům, a proto se měnily panely, dodávaly se nějaké další věci a také bylo nutné měnit trať v trafostanicích. Kromě jejich firmy XXXXX s. r. o. se na stavbě podílely další firmy, které měly postavení subdodavatelů generálního dodavatele. Šlo například o firmy, které montovaly konstrukce apod. Elektro část nízkého napětí však dělala pouze jejich firma. Část týkající se vysokého napětí včetně připojení dělala firma XXXXX a K. a zřejmě ještě nějaké další firmy. Práce, které prováděla jejich firma XXXXX s. r. o. koordinoval svědek, příp. jeho zástupce P.P., který koordinoval jednotlivé pracovníky na stavbě, zatímco svědek se věnoval spíše administrativně technickým věcem. P.P. měl s jejich firmou uzavřenou nějakou smlouvu nebo dohodu, ale rozhodně nebyl kmenovým zaměstnancem firmy. Firma XXXXX s. r. o. měla svůj stavební deník, do kterého zaznamenávala práce, které provedla, ale generální dodavatel, tj. firma XXXXX a. s., měla svůj stavební deník, který se týkal celé stavby. S odstupem času si svědek nevybavuje, jestli do tohoto hlavního stavebního deníku sám dělal nějaké zápisy, nebo zda je dělal P.P.. V průběhu realizace této zakázky docházelo k předávání odvedeného díla, a to na kontrolních dnech, při nichž se daná část elektrárny zhodnotila, příp. se zapracovaly nějaké připomínky objednatele. Kontrolních dnů se účastnili vedoucí pracovníci jednotlivých firem, které se na výstavbě podílely. S odstupem času se svědek nedokázal přesně vyjádřit k tomu, jak probíhala fakturace mezi jejich firmou XXXXX s. r. o. a firmou XXXXX a. s., pro kterou práce prováděli.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Podle jeho předpokladu byla nějaká zálohová fakturace a poté byla vystavena konečná vyúčtovací faktura. Jejich firma dělala několik částí této stavby a část, která se týkala elektro prací, řídil právě P.P., který měl pod sebou cca 40-50 výkonných dělníků. Naproti tomu svědek sám řešil další část zakázek, a to terénní práce, oplocení, výkopy, tedy všechno ostatní než elektro práce.

58. K výměně nainstalovaných fotovoltaických panelů a trafostanic svědek upřesnil, že to nebylo přímo předmětem jejich dodávky, a proto neví, proč došlo k výměně traf v trafostanicích. Fotovoltaické panely pouze zapojovali, když jejich instalace nebyla předmětem zakázky, kterou pro firmu XXXXX a. s. dělali. Fotovoltaické panely, které byly opticky stejné, se, podle názoru svědka, měnily proto, že byly propadlé. Předání prací, provedených jejich firmou XXXXX s. r. o. firmě XXXXX a. s. probíhalo v zásadě jednorázově, o čemž byl sepsán předávací protokol. Již v průběhu kontrolních dní na stavbě bylo totiž jasné, která část zakázky je hotová a při sepsání předávacího protokolu byla elektrárna hotová celá. Vzhledem k tomu, že elektrárnu bylo třeba rozdělit na nějaké části, byl nakonec vyhotoven předávací protokol na každou trafostanici, kterých bylo celkově 10. Další předávací protokoly se týkaly například vybudované cesty, oplocení apod. S odstupem času si svědek vybavuje, že předávací protokoly části elektrárny, kterou označil jako východní, díky rozdělení elektrárny středovou cestou, byly podepsány na konci listopadu s tím, že zbytek bude podepsán a předán po kontrole ČEZu bude-li vše shledáno v pořádku. Důvodem takového postupu bylo to, aby objednatel, tj. firma XXXXX a. s. měla jistotu, že se naopak jejich firma XXXXX s. r. o. na stavbu vrátí, pokud při této kontrole budou shledány nějaké nedostatky. V zásadě mezi oběma firmami existovala ústní dohoda o tom, že část stavby se předá tímto způsobem a druhá část až ČEZ všechno schválí. Část zakázky proto byla předaná 30. 11. 2010 a část zakázky až 20. 12. 2010, a to právě z důvodu záruky pro firmu XXXXX a. s. Standardně provedené práce předali včetně revizní zprávy, když revizi NN části pro ně dělal obžalovaný F.S.. V zásadě šlo o externího spolupracovníka, s nímž spolupracovali na jiných zakázkách. F.S. se, podle tvrzení svědka, na elektrárně pohyboval ihned, jak byla její část, kterou měl revidovat, dokončená. Revizi začal provádět v rámci listopadu, možná už i října 2010. Svědek P. potvrdil, že obžalovanému F.S. osobně připravoval podklady pro revizní zprávy. On však všechno na místě kontroloval fyzicky. Zpráv o výchozí revizi však vyhotovil obžalovaný více, protože ze strany objednatele vznikly požadavky na opravy, které se v revizních zprávách vyskytovaly a dalším důvodem bylo to, že nakonec se na stavbě demontovaly části panelů, které byly po opravě namontovány zpátky, a proto bylo nutné je zrevidovat, jestli je všechno elektricky v pořádku. Svědek sám odhaduje, že na stavbě se měnilo asi 1000-2000 panelů, ale s odstupem času se k tomu vyjádřit nedokáže. Úkolem pracovníků jejich firmy bylo třeba nainstalované a zapojené panely rozpojit, a když byly namontovány znovu, tak je připojit a předat obžalovanému S., aby v této části znovu provedl revizi. Kompletní dokumentaci elektrárny, tedy včetně revizních zpráv, předala firma XXXXX s. r. o. přímo zástupci investora, což byli obžalovaný F. Š. a svědek B.. Důvodem bylo urychlení celého procesu, i když generální dodavatel, které mu formálně správně měli všechny dokumenty předat, pochopitelně dostal kopie.
59. Svědek rovněž potvrdil, že 15. 12. 2010 proběhla kontrola pracovníky ČEZu a nebylo domontováno několik jednotek panelů. Podle jeho odhadu 50-100 ks fotovoltaických panelů, což je uvedeno i v protokole, který zpracovali pracovníci ČEZu a bylo to také důvodem, proč elektrárna nemohla být uvedena do provozu. Vzhledem k mimořádně nepříznivému počasí tento protokol dokonce sepisovali na obecním úřadu a v průběhu schůzky zde dostali informaci z elektrárny, že už je vše domontováno, avšak pracovníci ČEZu se odmítli na stavbu vrátit, znovu ji zkontrolovat a vydat kladné stanovisko. Následně byl stanoven nový termín kontroly, a to koncem prosince 2010. Tehdy už bylo i z pohledu pracovníků ČEZu všechno v pořádku. Podle názoru svědka byla elektrárna tzn. výroba elektřiny ze slunečního záření funkční na konci listopadu 2010. Nebyly dodělané pouze ostatní věci, které však s výrobou elektřiny nesouvisely a neměly tedy prioritu.

60. V další části své výpovědi se svědek vyjádřil také k provedené fakturaci, když uvedl, že okamžik uskutečnění zdanitelného plnění, uvedený na faktuře, by měl být shodný s datem předávacího protokolu. Jestli to tak bylo v realu, v tomto případě potvrdit nedokázal, ale současně vysvětlil, že faktura se může vystavit do 15 dnů od provedení zdanitelného plnění. Není však problém, aby na faktuře bylo napsáno jiné datum uskutečnění zdanitelného plnění, než jak tomu bylo v realu.
61. K dotazu státního zástupce svědek potvrdil, že obžalovaný F.Š. pro něho byl zástupcem společnosti XXXXX. s. r. o., s nímž jednal především ve věcech technických a předával mu podklady, jako například revizní zprávy a další věci, na které byl sepsán předávací protokol. Svědek obžalovaného považoval v zásadě za technický dozor investora. Předávacími protokoly číslo 1-10 však dílo předával Š. z firmy XXXXX a. s. Š. se na stavbě vyskytoval poměrně pravidelně, takže věděl, jak stavba pokračuje a svědek jej považoval za zástupce firmy XXXXX, tj. objednatele zakázek, které realizovali. K osobě obžalovaného L. F. svědek u hlavního líčení uvedl, že šlo o autorizovaného inspektora, který v podstatě jako by nahrazoval práci stavebního úřadu. Všechny podklady týkající se stavby svědek předával také objednateli, tj. firmě XXXXX a. s. Kolik proběhlo na stavbě kontrolních dní, svědek s odstupem času určit nedokázal, ale potvrdil, že na každém kontrolním dni odevzdávali kopii ze stavebního deníku. Dokumentace skutečného provedení stavby se zpracovávala průběžně podle toho, jak se elektrárna stavěla. Tato dokumentace byla v zásadě uzavřena na konci listopadu, kdy byla zpracována zpráva jako celek a ta byla součástí předání kompletní dokumentace včetně revizních zpráv. Práce, které byly prováděny v prosinci, např. podle připomínek pracovníků ČEZu, se do dokumentace skutečného provedení díla, podle názoru svědka, nepromítly, protože šlo jen o demontáž a zpětnou montáž panelů. Forma díla se nezměnila. Trafostanice nebyla součástí dodávky firmy, kterou svědek zastupoval, takže se ke změnám nedokázal vyjádřit. Fotovoltaické panely byly na stavbu dováženy na kamionech po paletách, denně sem přijelo velké množství aut, které vozily nejen panely, ale i další materiál. V listopadu svědek zaznamenal, že sem byly přiváženy zřejmě panely jiných výrobců, než byla společnost XXXXX a. s. Když panely zapojovali, byly umístěny na tzv. stolech a jeden stůl by měl být složen ze stejných panelů. Tento stůl na XXXXX představoval 42 fotovoltaických panelů a tento montážní stůl měl jeden vstup do střídače. Pracovníci jejich firmy zapojovali také panely jiných výrobců, když způsob zapojení těchto panelů do obvodu elektrárny byl stejný jako v případě panelů od společnosti XXXXX a. s. Prasklé panely svědek viděl spíše na západní části elektrárny a obdobně jako obžalovaní M. H. a M. T., také svědek A.P. potvrdil, že šlo o panely výrobce XXXXX a. s. K výměně a opravám panelů dále vysvětlil, že pokud už byl panel prohnutý nebo propadnutý, nedal se opravit. Oprava se tedy prováděla pouze u těch panelů, které byly funkční, aby se nemusely demontovat a odvézt do firmy XXXXX a. s. Také tyto tzv. propadlé panely byly před výměnou elektricky propojené pracovníky jejich firmy. Na tyto panely se potom musela udělat nová revize, neboť došlo k jejich výměně. Před odvozem panelů je rozpojovali pracovníci i jejich firmy. Shodně jako oba obžalovaní také svědek potvrdil, že tyto vadné panely se ze stavby odvezly. Co se s nimi však dělo dál, už neví. Rozpojování těchto panelů určených k opravám a následné zapojování nových panelů si na základě dohody s odběratelem nijak specificky neúčtovali. V rámci celkové zakázky totiž šlo o zanedbatelné náklady.
62. K činnosti revizního technika obžalovaného F. S. svědek uvedl, že zaznamenal, jak obžalovaný měřil izolační stav, protože elektrárna byla v beznapětovém stavu a nic jiného vlastně změřit nemohl. Elektrárna sice nebyla připojena do sítě, ale v zásadě každý panel, na který svítí světlo, generuje nějaké napětí, takže obžalovaný prováděl nějaká měření pod napětím od fotovoltaických panelů. Po kontrole ČEZu ze dne 15. 12. 2010 obžalovaný F. S. provedl další revizní činnost. Svědek ho u toho sice neviděl, ale potvrdil, že společně vystavili revizní protokol, a to v prostorách jejich firmy, přičemž obžalovaný tento protokol podepsal a protokol byl také vytištěn v jejich firmě Bezprostředně předtím obžalovaný do protokolu zapsal svoje měření. Svědek předpokládá, že obžalovaný předtím přišel ze stavby, protože v tom okamžiku seděli všichni na obecním úřadě a sepisovali protokol o kontrole ČEZu. V tom okamžiku přišla informace ze stavby, že je vše hotovo

a že mohou tedy vystavit revizní zprávu, ale pracovníci ČEZu se již nechtěli na FVE vracet a stanovili nový termín kontrolní prohlídky.

63. K dotazu soudu svědek dále potvrdil, že pracovníci jeho firmy prováděli připojení NN části do trafostanic v okamžiku, když kabely již byly na místě nachystané. Až dostali informaci a viděli, že je trafostanice osazená a hotová, kabely do trafostanice zapojili. Také tento svědek vysvětlil, že trafostanice je v zásadě betonový kiosek, uvnitř něhož je NN rozvaděč a trafo. Fakticky se tedy v trafostanicích měnila trafa za účinnější a výkonnější. Z tohoto důvodu se však musely demontovat nějaké panely, aby se dostala technika k trafostanicím, z nichž pomocí jeřábů vytáhla trafa a naopak tam vložila trafa jiná, podstatně účinnější. Proto, aby projela technika, bylo třeba rozpojit fotovoltaické panely v hlavní uličce, která se musela rozšířit tak, aby se technika dostala k trafostanicím, mohla se vytočit a mohla zde pracovat.
64. K faktuře (č. l. 1991) svědek uvedl, že se týkala všech podpůrných mechanismů, které se na stavbě vyskytovaly a byla dohodnuta měsíční fakturace. Touto fakturou jsou tedy fakturovány práce za prosinec 2010, ale jestli jejich firma XXXXX s. r. o. fakturovala zakázku měsíčně firmě XXXXX a.s. sám potvrdit nedokázal. Pokud je však na faktuře uveden den 31. 12. 2010, pak byly fakturovány práce, které byly provedeny nejpozději v prosinci 2010, nikoliv v lednu 2011. Není však vyloučeno, že byly fakturovány i práce z listopadu nebo dokonce října 2010, o čemž svědčí například položka označená jako hloubení kabelových rýh minibagem. K dotazu obhajoby svědek dále potvrdil, že zapojení jednoho tzv. stolu, na němž bylo 42 panelů, je práce na 30-45 minut, kterou provádí jedna osoba. Z jeho pohledu byla XXXXX dokončena řádně a včas.
65. V závěru své výpovědi svědek v podrobnostech rozvedl podmínky, které bylo nutné vytvořit proto, aby mohla být trafa v trafostanicích vyměněna. Upozornil na to, že na jednom tzv. stole bylo na XXXXX 42 panelů. Tento stůl byl dlouhý 21 m a skládal se z osmi tzv. stojin, z nichž každá byla zasunuta ve dvou závrtných šroubech a takto ukotvená do země. Stojiny byly propojeny vodorovně hliníkovými profily, na nichž byl našroubován fotovoltaický panel, resp. jejich celá řada. Pokud by tedy bylo nutné odmontovat pouze jeden panel, bylo by nutné odřezat cca 1m konstrukce vodorovných profilů a potom ho vrátit zpátky. Ze statického hlediska to však nebylo možné a bylo nejjednodušší odšroubovat celý stůl a zasunout vodorovné panely pod vedlejší stůl, i když ne třeba v celé délce. Stačilo jej zasunout jen o kousek, ale přesto stůl musel být odstrojený celý, aby to bylo možné odsunout. Stručně řečeno, pokud bylo nutné rozšířit uličku nebo nějaký prostor o pouhý metr, bylo nutné zdemontovat daleko větší prostor, aby se taková úprava mohla provést.
66. S výpovědi svědka A.P. koresponduje výpověď **svědka P.P.**, vyléchnutého rovněž u hlavního líčení 9. 4. 2024. Svědek potvrdil, že pracoval pro firmu XXXXX s. r. o., nikoliv však jako její zaměstnanec, ale jako OSVČ. Jeho úkolem bylo koordinovat elektromontážní práce na XXXXX a také zajistit elektromontážní materiál. Na stavbě měli asi 50 pracovníků z různých firem, které svědek koordinoval, a to tak, že ve spolupráci s P. jim rozděloval práci. Svědek upozornil na to, že korigoval pouze elektromontážní práce, ale jejich firma realizovala práce, které dělaly například pomocné síly, a to například tahání kabelů apod. Konstrukce, na které se montovaly fotovoltaické panely, tam dodávala jiná firma. Pracovníci, zpravidla OSVČ, kteří odváděli práce pro firmu XXXXX s. r. o., dělali vlastně všechno od zapojení FV panelů až po trafostanici. Šlo tedy o zapojení a natažení kabelů do FV panelů, do DC krabic, z DC krabic do střídačů a ze střídačů do trafostanic. Sám se domnívá, že veškeré tyto práce dělala pouze firma XXXXX s. r. o. prostřednictvím svých subdodavatelů. Svědek na XXXXX koordinoval tyto elektropráce od počátku stavby až po její konec. Z odborného hlediska podléhal P., s nímž také podstatné úkoly konzultoval. S odstupem času si však sám nevybavuje, zda práce předávané v etapách zapisovali do nějakého dokumentu, např. předávacího protokolu nebo stavebního deníku. Ke konkrétnímu datu, kdy byla elektrárna z pohledu elektro dokončená, se svědek vyjádřit nedokázal, ale pouze potvrdil, že když tam byla poprvé kontrola ČEZu, bylo všechno hotové. Sám s pracovníky ČEZu chodil a orientačně to bylo

asi v listopadu 2010, ale přesně si toto datum skutečně nevybavuje, stejně jako to, jestli dodatečně vznikly problémy s popraskáním konstrukcí panelů, bylo nutné panely vyměnit apod. Svědek však jednoznačně potvrdil, že revizi elektroprací, které prováděla firma XXXXX s. r. o., provedl obžalovaný F. S.. Tohoto obžalovaného zná svědek z minulosti, neboť pro jejich firmu dělal revize na jiných stavbách, a byl to právě svědek, který obžalovaného k firmě XXXXX s. r. o. přivedl. K tomu, kdy, jakým způsobem, příp. s kým obžalovaný F. S. revize dělal, se svědek s odstupem času již vyjádřit nedokázal. Také po přečtení výpovědi svědka z přípravného řízení postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu (č. l. 573, 579) svědek potvrdil, že v přípravném řízení vypovídal pravdu. Zde mj. opakovaně uvedl, že jejich firma připojovala fotovoltaické panely od samého počátku stavby, ale sám si není vědom toho, že by panely někdo odpojoval. Je to sice možné, ale došlo k tomu nanejvýš v řádu několika ks pro případné poškození. Kromě toho se panely demontovaly kvůli výměně trafostanice, kdy se musela rozšířit cesta. Před kontrolou ČEZu finišovali, aby se všechno stihlo a také všechno zapojili a chyběly pouze kosmetické drobnosti. K **Předávacímu protokolu** mezi firmami XXXXX s. r. o., jako zhotovitelem, a XXXXX, jako objednatelem, ze dne 29. 11. 2010 svědek v přípravném řízení uvedl, že tento protokol nezná, ale jsou zde práce, které odvedla jeho firma, tedy rozvody, uzemnění, zabezpečení, blokové schéma EZS, kamerový systém apod. Ve zbytku byly obě jeho výpovědi z přípravného řízení spíše nekonkrétní.

67. U hlavního líčení k dotazu státního zástupce svědek uvedl, že panely zapojovali tam, kde byly našroubované na konstrukce. Elektrárna byla cestou rozdělena na část východní a západní, ale kde se s pracemi začalo, si již nevybavuje. V průběhu kontroly prováděné pracovníky ČEZu byly klimatické podmínky špatné, protože napadlo hodně sněhu. Svědek si to s odstupem času vybavuje díky tomu, že pracovníci ČEZu přišli v polobotkách a ostatní si z nich dělali legraci. Kolika trafostanic se týkala potřeba demontování fotovoltaických panelů, sám neví, stejně jako to, kolik je na elektrárně vlastně trafostanic. Po předložení mapy elektrárny vytištěné ze serveru mapy.cz svědek označil místo vstupu do elektrárny i rozdělení středovou cestu na část východní a západní. Bílé čtverečky na této mapě jsou, podle jeho předpokladu, trafostanice. Po předložení barevného výtisku mapy fotovoltaické elektrárny ze strany obhajoby, svědek výslovně uvedl, že pokud by pracoval například v pravém dolním rohu elektrárny, nemohl by zaregistrovat, co se děje na druhé straně elektrárny, a to jednak kvůli vzdálenosti a jednak kvůli tomu, že výhled by mu zakrývaly nainstalované fotovoltaické panely. V závěru výpovědi svědek setrval na tom, co uvedl v přípravném řízení, tedy že obžalovaný F.S. dělal revize jejich elektroprací po částech, a to vždy k té části, kterou již dokončili.
68. U hlavního líčení jedna 19. 3. 2024 byla postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu čtena i výpověď **svědka J.S.**, kterou učinil procesně řádným způsobem v přípravném řízení (č. l. 634, 627, 640). Svědek pracoval pro firmu XXXXX s. r. o. na základě dohody o provedení práce, když na stavbě XXXXX měl na starosti skládání a rozvážení materiálu čelním nakladačem, ale také zajišťoval dopravu dělníků. Na stavbě byl fakticky každý pracovní den. Také tento svědek potvrdil, že zejména ke konci stavby se zde pracovalo i o víkendech. Osobně nebyl přítomen všem dodávkám panelů na stavbu, ale potvrdil, že panely se sem přivážely od začátku až do konce stavby, což byl říjen až listopad. Na montáži panelů se svědek sice sám nepodílel, ale současně uvedl, že zde pracovalo 100, někdy i 200 lidí. Společnost XXXXX a. s. sem dovážela panely prostřednictvím externího dopravce. Podle názoru svědka se spousta panelů rozbila při dopravě, ale on si nevybavuje, že by se některé namontované a připojené panely odpojovaly nebo demontovaly, příp. odvážely mimo stavbu. Sám jezdil na stavbě s traktorem s čelním nakladačem a kromě zemního materiálu později rozvážel i fotovoltaické panely a střídače. Materiál na stavbu přivážela menší auta z Bludovic. Na stavbě svědek přebíral od řidiče kromě zboží i dodací list, který později předával P. z firmy XXXXX s. r. o., s níž měl také uzavřenu smlouvu. Kromě svědka materiál rozváželi po stavbě ještě nejméně další dva pracovníci. Evidence materiálu se vedla právě přes dodací listy. Co se týče fotovoltaických panelů, pak svědek kontroloval počet palet, na nichž byly panely uloženy,

ale správnost typů panelů nekontroloval. Dodací listy potvrzoval svým jménem a pro urychlení jsem dával razítko se svým jménem. On sám kabely po stavbě nevozil, neboť k tomu byly určeny čtyřkolky, případně další traktor. Svědek uvedl, že nemá žádné informace o výměně trafostanic. To dělala jiná firma, zřejmě XXXXX a K.. Na stavbě byl od svého nástupu prakticky každý den do doby, než se namontovaly panely. V říjnu a listopadu byl na stavbě i o víkendech a práci skončil, až byly všude rozvezeny panely. V poslední výpovědi ze dne 20. 9. 2022 J. S. uvedl, že není schopen potvrdit, jak velké množství materiálu se ze stavby odváželo pryč, jaký objem panelů se odvezl pryč ze stavby, a to ani v řádovém rozsahu. Panely, které byly poškozeny při montáži, při nakládce a vykládce, se však, podle jeho tvrzení, odvážely pryč, a to stejnými auty, která je přivázela. V závěru stavby se finišovalo a on vozil panely i potmě, takže vlastně nemůže uvést, kolik panelů se odvezlo. Pracovníci, kteří zapojovali zejména kabely a panely, práce prováděli, dokud bylo v podstatě vidět, a když se finišovalo, tak všichni pracovali doslova i přes noc. Také tento svědek potvrdil, že byl osobně přítomen tomu, když se část osazených panelů demontovala, aby se uvolnilo místo pro jeřáb, pro stavbu nebo výměnu trafostanice, i když přesně neví, kdy to bylo. Když sám ze stavby XXXXX odcházel, všechny konstrukce pro fotovoltaické panely již byly nejen navezeny, ale i postaveny a všechny konstrukce, které viděl, byly osazeny fotovoltaickými panely. Sám neviděl holé konstrukce bez panelů.

69. **Svědék P. P.**, jehož výpovědi učiněné v přípravném řízení (č. l. 618, 622), byly čteny postup podle § 211 odst. 1 trestního řádu u hlavního líčení 19. 3. 2024, uvedl, že byl osloven A.P. z firmy XXXXX s. r. o., aby zpracoval technickou dokumentaci elektro k fotovoltaické elektrárně XXXXX. Svědek pro vypracování technické dokumentace měl k dispozici projektovou dokumentaci a práci nakonec odevzdal P., s nímž do jisté míry na vypracování technické dokumentace spolupracoval. S odstupem času si nevybavuje, že by vznikly nějaké odchylky od projektové dokumentace. V první výpovědi potvrdil, že listinný důkaz označený jako Technická zpráva ze dne 22. 11. 2020 s logem společnosti XXXXX s. r. o. je tou zprávou, kterou sám zpracoval. Svědek elektrárnu fyzicky procházel na místě a vycházel ze štítku nalepených na zařízení i z dokumentace dodané k zařízení. Zajímal se o počet FV panelů a dalších komponentů FVE, což také bylo uvedeno v projektu a on to na místě zkontroloval. Na stavbě prováděl kontrolu provedení stavby, zda je v souladu s projektovou dokumentací a zjistil, že bylo postupováno při stavbě podle projektů a změny byly skutečně minimální. Dokumentaci skutečného provedení stavby odevzdal v termínu, tj. do konce listopadu 2010. Projekt odevzdal opět P.. Svědek potvrdil, že ještě před odevzdáním projektové dokumentace došlo koncem listopadu 2010 k drobným změnám, které se však týkaly pouze slovosledu a kosmetických úprav dokumentace. Za významné považuje nalézací soud vyjádření svědka o tom, že výstavba XXXXX začala v létě stavbou nosných konstrukcí a souběžně s tím byly konstrukce osazovány panely. Celkově bylo postupováno podle projektu a osazení panelů bylo dokončeno v listopadu 2010. Odevzdáním dokumentace skutečného provedení stavby jeho práce skončila, a proto neví o tom, že by dodatečně docházelo k demontáži fotovoltaických panelů, jejich odvozu ze stavby a nezaregistroval žádné problémy ani kolem trafostanic. Pro vysvětlení svědek uvedl, že za svoji kariéru zpracoval cca 900 projektů.
70. K XXXXX bylo zpracováno také **Požárně-bezpečnostní řešení** (č. l. 658-686 ...), k němuž se v přípravném řízení (č. l. 654) vyjádřil **svědek J. S.**, jehož výpověď byla rovněž čtena u hlavního líčení 19. 3. 2024 postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu. J. S. potvrdil, že pracuje jako autorizovaný technik požární bezpečnosti stavby. V souvislosti se stavbou XXXXX jej kontaktoval P. s žádostí o provedení dokumentace skutečného provedení stavby, k čemuž svědek dostal typový projekt betonových stanic, kioskových trafostanic, výkresy na spínací stanici a trafostanice. Sám uvedl, že trafostanic bylo asi 7 nebo 8, ale všechny byly stejné. Na stavbě FVE osobně nebyl, neboť tyto podklady mu stačily. Na základě poskytnuté dokumentace vyhotovil požárně bezpečnostní řešení, které předal P., a to ještě v prosinci 2010. FVE XXXXX tedy fyzicky nikdy neviděl, neboť ji nenavštívil a ani dodatečně nebyl vyzván k tomu, aby tento dokument jakkoliv přepracoval nebo doplnil.

71. Další subdodavatelskou firmou generálního zhotovitele XXXXX, tj. společnosti XXXXX a. s. byla firma XXXXXs. r. o., jejíž jednatel **M. K.** byl osobně vyslechnut u hlavního líčení 23. 4. 2024. Svědek, shodně jako v přípravném řízení (č. l. 504), potvrdil, že jej oslovil Š. ze společnosti XXXXX a. s. s nabídkou další spolupráce, a to na stavbě XXXXX. Následně mezi oběma firmami byla uzavřena počátkem října 2010 smlouva o dílo, jejímž předmětem byla především dodávka trafostanic na tuto fotovoltaickou elektrárnu. Svědek dále uvedl, že poprvé se na stavbu této elektrárny dostal až v druhé polovině listopadu 2010 a viděl, že elektrárna je v klasickém rozestavěném stavu, protože všude byla spousta konstrukcí, spousta lidí a konstrukce se osazovaly panely. Jeho firma začala navázat přibližně v polovině listopadu potřebné komponenty a přibližně dne 22. nebo 23. 11. byli s dílem takřka hotovi. Š. je úkoloval v tom smyslu, aby jejich práce byly hotové dříve než dne 15. 12. 2010, jak bylo původně dohodnuto, aby se stihla získat licence. V další části své výpovědi svědek M. K., obdobně jako obžalovaní M. H. a M. T. a ostatně obdobně jako další svědkové, zejména P., P.P., Š. a další, potvrdil, že stihli dodávku realizovat takřka v plném rozsahu s výjimkou dohodnutých transformátorů. Nakonec totiž, aby stihli termín v závěru listopadu, museli použít transformátory z vlastních zásob, protože dohodnuté transformátory jim německá firma nedodala. Dne 22. až 25. 11. 2010 proto dílo skutečně předali, aby vše mohlo být ověřeno při kontrole pracovníků ČEZu před zahájením spuštění elektrárny. Dohodnuté transformátory, které jeho firma XXXXXs. r. o. objednala u firmy XXXXX, měly dorazit až kolem dne 15. 12. 2010, což bylo pozdě, a proto instalovali transformátory jiné. Přesto však přibližně kolem dne 25. 11. 2010 dostali oznámení, že tyto transformátory nakonec přijdou nejpozději začátkem prosince. Š., jako zástupce generálního dodavatele společnosti XXXXX a. s., trval na tom, aby výměnu provedli co nejdříve, tedy ještě v roce 2010. Kvůli výměně transformátorů však musela být uvolněna cesta na fotovoltaické elektrárně, tedy musely ustoupit panely a konstrukce v místech, kudy potřebovali projet s těžkou technikou k trafostanicím. Svědek zdůraznil, že trafostanice byly v podstatě rozesety po celém poli elektrárny, a proto jednotliví pracovníci začali příslušné části elektrárny rozebírat, aby tudy projela těžká technika. Kolem dne 10. 12. vše proběhlo podle pokynů Š. a svědkova firma nainstalovala správné transformátory, resp. vyměnila je za ty, které už tam byly nainstalované. M. K. výslovně potvrdil, že výměna transformátorů byla důvodem toho, že musely být vypsány i nové revizní zprávy, když totiž transformátory vyměnili, odjeli s těžkou technikou, znovu nastoupili pracovníci, kteří vraceli elektrárnu do původního stavu. K dotazu soudu svědek M. K. uvedl, že předmětem dodávky jeho firmy XXXXX s. r. o. pro firmu XXXXX a. s. byla dodávka a montáž trafostanic, rozvaděčů VN a EN, jakož i jejich údržba a opravy. Jeho firma byla jediným dodavatelem těchto trafostanic, ale měla pochopitelně i subdodavatele, který se na realizaci zakázky podílel. Na stavbě XXXXX bylo celkem 11 trafostanic, z nichž 2 byly tzv. pochozí a 9 jich bylo nepochozích. Trafostanice dodávali jako celek, tedy nejen kiosek, ale i vnitřní vybavení a také zapojení a současně k tomu zajistili na trafostanice i revizní zprávy. Obdobně jako svědek Š. také svědek M. K. opakovaně vysvětlil, že dodavatelská firma XXXXX jim avizovala, že nestihne dodací termín na transformátory, což znamenalo, že firma XXXXX s. r. o. nestihne zakázku provést v termínu. Kvůli těmto potížím museli některé z transformátorů sehnat jako náhradní, i když se jednalo o transformátory technicky typově stejné, pouze od jiného výrobce. Na technickou část elektrárny to v zásadě nemělo žádný vliv. Tato změna nemusela být zachycena v projektové dokumentaci, kam se neuvádí výrobce, ale typ transformátoru, tedy převod transformátoru, jeho výkon a jeho krytí IP. Svědek upozornil na to, že takto se postupuje i v současné době, kdy se obdobné stavby financují například z dotačních titulů, a to proto, aby provozovatel měl přirozenou možnost komponenty nahradit za situace, kdy oslovený výrobce selže a je třeba zajistit tyto komponenty od náhradního výrobce. Základní podmínkou ovšem je, aby nedošlo k porušení technických podmínek, což oni pochopitelně dodrželi. Revizní zprávy jim pro tuto zakázku dělala firma XXXXX, a to pouze na tyto transformátory a na připojení na trafostanice. S odstupem času si svědek vybavuje, že na XXXXX byl naposledy v době okolo dne 25. 11. 2010 při dokončení zakázky se zapůjčenými transformátory. Následnou výměnu transformátorů pro ně zajišťovala firma XXXXX a svědek osobně u toho

přítomen nebyl. Při své návštěvě cca dne 25. 11. 2010, když pracovníci jeho firmy zakázku dodělali, se zde sám setkal s dalšími pracovníky, kteří osazovali poslední panely, a při rozhovoru také svědkovi řekli, že vzápětí dokončí několik stolů a mají také tzv. hotovo.

72. K dotazu státního zástupce svědek uvedl, že s odstupem času si sice nevybavuje, odkud transformátory původně namontované pocházely, ale v prosinci 2010 vyměnili asi čtyři nebo pět transformátorů. Až do současné doby se o elektrárnu starají a žádný transformátor nemuseli měnit. Také svědek M. K. vysvětlil technickou obtížnost výměny transformátoru v trafostanicích, když uvedl, že bylo třeba použít nákladní vozidlo Tatra, které bylo u vstupu do elektrárny naloženo jednou z trafostanic a prodíralo se blátem až na místo, kde 50 tunový jeřáb trafostanici z nákladního auta vzal a posadil ji na místo. Nákladní vozidlo Tatra se ještě vrátilo, naložilo rozvaděč, transformátor a vše se do trafostanice vložilo a zakrylo betonovou střechou. Poté nastoupila firma XXXXX, která provedla fyzické propojení jednotlivých komponent. Svědek vysvětlil, že vzhledem k obtížnosti terénu i váze nákladu, se kterým se manipulovalo, musel být použit jeřáb těžšího charakteru, stejně jako nákladní vozidlo, což muselo být minimálně typu Tatra, aby terénem projelo. Jeřábnické práce v listopadu i v prosinci objednávala firma XXXXX. V prosinci 2010 došlo k výměně transformátorů v počtu asi 4-5 ks a šlo o tzv. nepochozí transformátory, tedy u těch trafostanic, které jsou rozesety po poli. Hlavní stanice, které jsou tzv. pochozí jsou mimo elektrárnu a mají pouze jeden transformátor, který je pořád stejný. Vzhledem k tomu, že nakonec byly skutečně transformátory vyměněny, došlo i k vypracování nové revizní zprávy na část VN, což prováděl v listopadu i v prosinci 2010 revizní technik V.. Prosincová revizní zpráva se pochopitelně týká jen té části, kde došlo ke změně. S odstupem času si však svědek nedokáže vybavit, kde na elektrárně došlo k výměně v trafostanicích, a proto to nedokáže označit ani na slepé mapě. Svědek vysvětlil, že stanice jsou od sebe poměrně vzdálené, na mapě jsou sice viditelné, ale pouhým okem je fyzicky nelze vidět, protože se skrývají za řadami panelů. Dopravní obslužnost je i nadále na elektrárně velmi těžká. Na mapě vytištěné ze serveru mapy.cz a předložené svědkovi v průběhu jeho výsledku svědek pouze označil dvě tzv. pochozí stanice, které jsou mimo areál elektrárny. Kterých trafostanic se však týkala výměna transformátorů, si s odstupem času nepamatuje. V závěru své výpovědi svědek opakovaně vysvětlil, že pokud by i v současné době muselo dojít k výměně transformátoru v trafostanicích, postupovali by obdobně, tedy museli by rozebrat příslušnou část elektrárny. Trafostanice je totiž vždy umístěna v mezeře mezi řadami panelů, a je proto nutné rozebrat nejbližší dvě řady směrem dolů a směrem nahoru, aby se na místě s těžkou technikou mohli vytočit. Jeřábník jim dokonce vysvětlil, že je nezbytné rozebrat několik pultů kolem stanice, aby zde měl volný pohyb. Svědek tak zdůraznil, že k rozebírání fotovoltaických panelů nedošlo jenom v té tzv. hlavní cestě, která vede středem elektrárny, ale vždy také kolem trafostanic, protože k nim jsou zatačky stejně ostré jako z té cesty a je možné, že by měl jeřábník požadavek, aby se ubraly panely i z těchto pultů a není vyloučeno, že při krajní poloze stanice by se musel rozebrat i plot.
73. K dotazu obhajoby svědek setrval na svém vyjádření o tom, že když elektrárnu v závěru listopadu, tj. 25. nebo 26. 11. 2010 navštívil, kolegiálně se bavil s dalšími pracovníky, kteří mu výslovně řekli, že už doplní několik stolů panelů a mají taky hotovo.
74. K vystaveným fakturám za provedené práce svědek uvedl skutečnosti, které považuje nalézací soud rovněž za podstatné z hlediska hodnocení listinných důkazů a údajů zde uvedených. Svědek připustil, že administrativní práce nejsou jeho silnou stránkou, a proto faktury určitě vydával se zpožděním už v té době, když to trvá dosud. Když na faktuře uvedl den zdanitelného plnění, bylo pro něj důležité, aby souhlasil alespoň konkrétní měsíc, nikoliv den, kdy si dílo fyzicky předali. Pokud tedy existují pochybnosti o nějakém datu, které na fakturu uvedl, je třeba se orientovat spíše měsícem než dnem, který je zde uveden.

75. S výpovědí svědka M.K. korespondují i výpovědi **svědků J.V.** z firmy XXXXX firma s. r. o. a **L.Ž.** z firmy XXXXX s. r. o., které byly u hlavního líčení 19. 3. 2024 rovněž čteny postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu.
76. **Svědka J.V.** v přípravném řízení (č. l. 738, 745) potvrdil, že byl jednatelem společnosti XXXXX firma s. r. o. a současně i jejím zaměstnancem. Sám působí také asi 20 nebo 30 let jako revizní technik a v minulosti revidoval hodně fotovoltaiických elektráren i větrných elektráren včetně revizí a montáže přípojek VN a trafostanic. K předmětné XXXXX potvrdil, že revidoval pouze VN část a trafostanice. Fyzicky zkontroloval každou trafostanici, přičemž osvědčení o kompletnosti a jakosti u transformátoru byly přílohou revizních zpráv. Kromě revizních zpráv ze 24. 11. 2010 provedl revizi i v prosinci 2010, kdy se dělala ještě jedna sada revizí trafostanic. V listopadu totiž měly být dodány jiné transformátory, než bylo uvedeno v projektu, a proto, když se v prosinci dodaly jiné transformátory, byly vytvořeny nové revize, které ČEZ potřeboval, neboť by jinak elektrárnu neuvedl do provozu. Jednalo se o revizní zprávy ze 14. 12. 2010 (č. l. 755-769). Ve své druhé výpovědi v přípravném řízení svědek upřesnil, že sám se na této zakázce podílel pouze revizí, když zakázku jako takovou za jeho společnost dělal V.. Při první revizi ho zajímaly trafostanice a měření vysokého napětí. Když prováděl první revizi, byla stavba elektrárny z velké části dokončená, protože se trafa osazovala z důvodu zahájení zkoušek. To bylo přibližně v září nebo říjnu 2010. Od zaměstnanců, kteří na této XXXXX budovali transformátory a VN trafostanice, věděl, kdy je práce hotová tak, že může revizi provést. Také v této výpovědi svědek potvrdil, že poprvé se na elektrárnu umísťovala provizorní trafa a podruhé se tam dávala ta, která tam podle projektů patřila. Při první revizi byla tedy stavba z velké části dokončená a při druhé návštěvě si všiml, že se část panelů demontovala pro možnost zajištění techniky k trafostanicím. V době provedení revize nebylo zařízení XXXXX připojeno k distribuční soustavě. Kabele tam sice byly, ale on neví, jestli byly zapnuté. Podle jeho názoru k uvedení výroby XXXXX do provozu nic nechybělo, když pár panelů na to nemělo vliv. Při obou revizích byly trafostanice stále stejné, k výměně trafostanic tedy nedošlo a ani v jednom případě nezjistil nějaké závady nebo nedostatky. Když byl v roce 2010 na XXXXX fyzicky přítomen naposledy, a to v listopadu 2010, pár panelů bylo demontováno, a to v tzv. zatáčkách. Důvodem bylo to, aby se na místo dostalo nákladní vozidlo Tatra, které vezlo trafo vážící asi dvě tuny za účelem jeho výměny v trafostanici.
77. **Svědka L.Ž.** v přípravném řízení (č. l. 775, 785) uvedl, že pracoval jako stavbyvedoucí u firmy XXXXX s. r. o., která na XXXXX prováděla práce pro firmu XXXXX s. r. o. Předmětem jejich prací bylo usazování trafostanic a kabeláž vysokého napětí. Svědek vysvětlil, že když usazovali trafa do všech trafostanic, postupovali tak, že nejdříve jeřábem zvedli střechu trafostanice, uložili sem trafa. Další technologie neosazovali ani nezapojovali, s výjimkou uzemnění kolem kiosků. Samotná trafa také zapojovali, dělali kabeláž VN i spínací stanici. S odstupem času si vybavuje, že na stavbě pracovali asi do poloviny října 2010 a v té době, kdy práce prováděli, tam byl prakticky denně. Určitě prováděli revizi zapojení instalované technologie, na což měli externího spolupracovníka B.P.. Hotové dílo pak předali M.K. z firmy XXXXX s. r. o. Svědek stavbu předával fyzicky, ale papírově ji řídil jeho bratr P.Ž., který zakázku zajistil. Svědek dále postup prací vysvětlil, když uvedl, že poté, co byly trafostanice usazeny, vykopali výkopy pro kabely VN, a to od každé trafostanice do hlavní trafostanice, natahali a připojili kabely. Nakonec trafostanice usadili a zapojili tak, aby byly funkční a nikdo po nich nemusel nic dodělávat nebo zapojovat. Osazení trafostanic probíhalo pomocí jeřábu a kiosky, tj. skelety trafostanic rozváželi nákladním automobilem Tatra 815. Všechny trafostanice, které jsou na XXXXX, byly instalovány jejich firmou. Skelet trafostanice bývá označován jako kiosek a uvnitř je umístěno trafo, transformátor NN. Za významné považuje nalézací soud vyjádření svědka týkající se výměny trafů v některých trafostanicích, a to shodně jako předchozí svědkové a obžalovaní. Svědek L.Ž. uvedl, že podruhé, když tedy došlo k výměně trafů v trafostanicích, se s usazenými kiosky, tedy skelety, nehýbalo. Pouze se z nich vyňalo trafo a kiosek se vybavil novým trafem, které se sem usadilo. S odstupem času si vzpomíná, že se měnila čtyři trafa, a to prakticky současně. Výměně traf byl osobně přítomen, a proto potvrdil, že se používal

jeřáb na podvozku V3S. V té době však již byla elektrárna hotová, což dovozuje z toho, že se musela odstranit vždy celá řada panelů proto, aby se k trafostanicím jeřábem i vozidlem vůbec dostali. Po výměně traf v těchto trafostanicích byla, podle jeho názoru, provedena ještě jedna nová revize, příp. byla doplněna předchozí revize.

78. Z výpovědí výše uvedených svědků (P., K. a další) bylo zjištěno, že dalším subdodavatelem firmy XXXXX a. s., který se podílel na realizaci stavební části XXXXX, byla firma XXXXX doprava s. r. o., jejíž pracovníci **P.O. , I.P. a J.B.**, jejichž výpovědi byly u hlavního líčení 19. 3. 2024 shodně čteny postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu.
79. **Svědék P.O.** uvedl, že byl zaměstnancem firmy XXXXX s. r. o., která patřila jeho otci. Sám pracoval mj. jako řidič nákladních vozidel. Jejich firma zajišťovala na stavbu XXXXX dopravu fotovoltaických panelů, jejímž objednatelem byla společnost XXXXX a. s. Dopravu realizovali z areálu firmy XXXXX a. s. v Bludovicích, a proto jezdili jen z Bludovic na stavbu XXXXX a zpět. S odstupem času však již neví, kolikrát takovou přepravu provedl, v jakém období, případně s jakými vozidly. U těchto přeprav se potvrzovaly doklady při nakládce zboží a při jejich složení. V té době stačil záznam o provozu vozidla, neboť tzv. CMR doklad nebyl pro vnitrostátní přepravu povinný. Svědek popsal, že přepravované panely měly asi 2 nebo 2,5m na výšku a byly naloženy na paletách. S odstupem času si nepamatuje, jestli vozili panely pouze na stavbu, nebo i obráceným směrem, tj. ze stavby do Bludovic, příp. někam jinam.
80. Jako řidič nákladního auta ve společnosti XXXXX s. r. o. působil i **svědek I.P.**, který ve svých výpovědích (č. l. 589, 594) potvrdil, že vždy vozil pouze solární panely. Sám realizoval desítky jízd, protože jezdil na trase Bludovice - XXXXX a zpět minimálně čtyřikrát denně. S odstupem času si vybavuje, že při nakládce panelů v Bludovicích ve firmě XXXXX a. s. dostával dodací listy. Příkaz k jízdě tzv. puťovku si vyplňoval sám. Za významné považuje soud vyjádření svědka o tom, že i když jezdil pouze na kraj stavby, všiml si, že na obrovské elektrárně bývá cca 100 lidí, kteří stavbu realizovali. Když na místě složil panely, pracovník s traktorem, na němž měl vidle, potvrdil svědkovi dodací list a tu tzv. puťovku. Svědek, podle svého vyjádření, po stavbě nejezdil s vozidlem, neboť to technicky nebylo možné. Materiál skládali hned za branou stavby XXXXX, kam přijížděl nákladním automobilem značky Scania, jehož SPZ si nepamatuje. Kromě něj takto jezdily celkem 3-4 další auta z jejich firmy. S odstupem času si vybavuje, že naposled vezl nějaký materiál na stavbu XXXXX mezi vánočními svátky asi 27. 12. 2010, i když datum přesně neví. V té době se elektrárna ještě tzv. dodělávala, ale v zásadě šlo jen o určité zbytky. Jeho jízdy jsou zachyceny v záznamech jízd společnosti XXXXX doprava s. r. o., když data, která sem svědek uvedl, odpovídají skutečnosti. Svědek opakovaně uvedl, že na stavbu vozil pouze fotovoltaické panely a nevzpomíná si, že by odvážel nějaké komponenty na reklamaci, na opravu nebo jiné přebytky. Zpátky do Bludovic jezdil většinou prázdný, někdy odvezl prázdné palety. V druhé výpovědi svědek připustil, že zpátky občas vozil rozbité panely na opravu do Bludovic, ale jejich množství není schopen odhadnout. To bylo jen občas. Svědek I.P. rovněž potvrdil, že na pohled byly fotovoltaické panely stejné, ale ve skutečnosti byly tříděné podle výkonu, což bylo označeno papírovou páskou, samolepkou barvy červené, zelené, žluté apod. Naposledy jel na XXXXX určitě v roce 2010.
81. Jako řidič působil ve firmě XXXXXs. r. o. také **svědek J. B.** (výpověď č. l. 460), který potvrdil, že na XXXXX jezdil pouze krátce, a to asi dva měsíce koncem roku 2010. Nákladním automobilem zn. Mercedes Atego vozil z areálu firmy XXXXX a. s. fotovoltaické panely na základě pokynu P.O., a to do XXXXX. Při nákladu mu skladník předal dodací listy, které svědek odevzdával na stavbě elektrárny pověřenému člověku, který je potvrdil a svědkovi podepsané vrátil. S nákladem zajížděl pouze za bránu, kde došlo k vyložení fotovoltaických panelů. J. B. uvedl, že sám prováděl asi dvě jízdy denně, ale také například v sobotu. Celkem mohl realizovat asi 20-25 jízd, při nichž vozil pouze solární panely. Po předložení šesti faktur, které jako OSVČ vystavil firmě XXXXX doprava s. r. o., svědek potvrdil, že údaje na faktuře odpovídají skutečnosti. Osobně neviděl, že by se ze

stavby odvážely nějaké komponenty nebo že by došlo k poškození přepravovaného nákladu. Do vlastního areálu XXXXX s vozidlem nezajížděl, neboť to nebylo technicky možné.

82. S výpovědi svědka J.B. koresponduje i výpověď **svědka F. Z.** (č. l. 770), který pracoval jako řidič právě pro OSVČ J. B.. F. Z. byl jediným zaměstnancem této firmy na pozici řidiče. Na XXXXX vozil pouze fotovoltaické panely, ale ne příliš často, spíše nárazově, protože měl v té době jinou práci. Rovněž F. Z. uvedl, že fotovoltaické panely nakládal v areálu firmy v Bludovicích, kde dostal také dodací listy. Ke každé jízdě měl vypsanou tzv. put'ovku, kterou si vyplňoval sám, což je vlastně doklad o provozu vozidla pro nákladní auta. Z Bludovic jel přímo na stavbu XXXXX, kde náklad složil a odevzdal nějakému člověku dodací list pro jeho potvrzení. Datum a čas příjezdu a odjezdu, jakož i doba vykládky, podle jeho názoru, odpovídají skutečnosti. Nikdy na doklady neuváděl jiné než skutečné datum. Ze stavby pak odvážel, a to asi dvakrát nebo třikrát, pouze palety, nikoliv například elektroinstalační materiál.
83. Významným subdodavatelem firmy XXXXX a. s. byla firma XXXXX s. r. o., která prováděla montáže konstrukcí pro fotovoltaické panely. **Svědka F. K.**, vyslechnutý v přípravném řízení (č. l. 518) potvrdil, že asi v měsíci listopadu 2010 jej kontaktoval někdo z firmy XXXXX s tím, že potřebují výpomoc při montáži konstrukcí pro fotovoltaické panely. Společnost XXXXX s. r. o. montovala pouze malou část konstrukcí, čemuž odpovídala i fakturovaná částka na faktuře č. 10115. F. K. dále uvedl, že jeho společnost osazovala pouze panely na konstrukce, ale samotné konstrukce do země neinstalovala. Práce prováděli na počátku prosince 2010 a dne 14. 12. 2010 skončili, když nejpozději následující den odváželi ze stavby nějaké drobnosti. Svědek potvrdil, že v té době byly panely na konstrukcích v té části, kde se pohybovaly, ale sám nedokáže posoudit, jestli dne 14. 12. 2010 byla elektrárna dokončena.
84. Konstrukce pro fotovoltaické panely na XXXXX dodávala společnost XXXXX s. r. o., jejíž jednatel **M. Š.** byl rovněž vyslechnut v přípravném řízení (č. l. 705 a násl.). Svědek uvedl, že si sice na zakázku vzpomíná, ale pouze částečně, protože na XXXXX dodávali konstrukce. Pravděpodobně jednal s Š., s nímž již v minulosti spolupracoval při stavbě jiných FVE. Š. zastupoval firmu, která panely vyráběla. Svědek vysvětlil, že v roce 2010 dodávali konstrukce pro fotovoltaické elektrárny v celkovém souhrnném výkonu asi 200 MW, a proto neměl čas na stavby jezdit. Nevybavuje si tedy, že by na stavbě XXXXX byl někdy osobně přítomen, nebo jestli tam měl dokonce nějakého pracovníka.
85. **Svědce H.Š.** v přípravném řízení (č. l. 709) pouze potvrdila, že v té době pracovala ve společnosti XXXXX s. r. o. jako administrativní pracovnice. Také ona, uvedla, shodně jako svědek M. Š., že tato firma se zabývala výrobou hliníkových konstrukcí a žebříků. Svědkyně sama o stavbě XXXXX nemá prakticky žádné informace, když na zakázce se podílela pouze vystavováním faktur. Jednalo se o faktury č. 1011082 z 23. 11. 2010 a č. 102061 z 28. 12. 2010, u nichž po nahlédnutí potvrdila, že je k této zakázce vystavila. Data na fakturách, podle jejího názoru, odpovídají skutečnosti a svědkyně faktury vystavila na pokyn účetní firmy. Podle jejího názoru fakturované práce byly odvedeny, ale v podrobnostech se k tomu sama vyjádřit nedokázala. Na stavbě XXXXX se fyzicky nebyla podívat.
86. Na samém počátku při zpracování dokumentace pro územní řízení přišel se stavbou XXXXX do kontaktu také **svědek V.S.** (č. l. 687), jehož výpověď byla čtena u hlavního líčení 19. 3. 2024. Svědek uvedl, že zakázku na XXXXX mu v lednu nebo v únoru 2010 přidělil jeho nadřízený R.T. ve firmě XXXXX a. s. Svědek se podílel na dokumentaci pro územní řízení, ale pouze části, která se týkala VN přípojky, nikoliv celé elektrárny. Šlo o VN přípojku mezi distribuční sítí a elektrárnou. Sám procházel pouze trasu přípojky. Na XXXXX se ani dodatečně nebyl podívat. Dokumentace byla následně několikrát doplněna, a to naposled asi v červenci 2010. V září 2010 se svědek podílel na přípravě dokumentace pro stavební řízení a v listopadu pak na dokumentaci skutečného

provedení trasy VN připojení. Tato dokumentace byla provedena až po spolupráci s geodetem, který provedl zaměření skutečného stavu. Svědek dále uvedl, že kromě této přípojky VN společnost XXXXX zpracovala také zaměření dalších objektů XXXXX, které se týkalo skutečného provedení stavby, a to v listopadu 2010. Kromě přípojky VN zakreslovali i dispozice jednotlivých trafostanic a fotovoltaických panelů, na čemž se rovněž osobně podílel. Výstupem práce jejich firmy byl výkres celkové situace, na němž byly zakresleny všechny trafostanice, jejich propojení a fotovoltaické panely. Také tuto práci zvládl jen na základě dodaných dat a osobně na XXXXX nebyl. Svědek také uvedl, že zpracovaná dokumentace skutečného provedení stavby nebyla doložena fotograficky. Připojení trafostanic se spínací stanicí rovněž řešil pouze z dodaných podkladů. Pokud by teoreticky došlo ke změně typu trafostanice, nemělo by to na jeho projekty vliv, i pokud by zadavatel tuto informaci sdělil a požádal o její zpracování.

87. **Svědék L.K.** v přípravném řízení (č. l. 523) uvedl, že rovněž pracoval ve společnosti XXXXX a. s., která se nyní jmenuje XXXXX a. s. Na zakázce XXXXX se podílel pouze v rámci autorizace. Po nahlédnutí do autorizační knihy zjistil, že územní řízení probíhalo nadvakrát a potřeby došlo k doplnění. To bylo přibližně v únoru 2010, kdy byla předložena žádost o vydání územního rozhodnutí. Svědek L.K. autorizoval projektovou dokumentaci k tomuto řízení. Přibližně v polovině roku 2010 se předkládala žádost o vydání stavebního povolení a on sám autorizoval také přílohou dokumentaci, kterou však nezpracoval on, ale projektant. Tímto projektantem byl V.S.. V listopadu 2010 svědek L. K. autorizoval dokumentaci skutečného provedení stavby. Na XXXXX se však osobně nebyl podívat a autorizaci provedl na základě papírové dokumentace skutečného stavu, kterou rovněž vyhotovil V.S.. Na dokumentaci svědek viděl zakreslenou kabelovou přípojku VN a spínací stanice, přičemž kabelová trasa souhlasila se stavebním povolením. Svědek se zajímal pouze o VN část, neboť ve zbytku projektant jejich firmy dokumentaci nezpracovával.
88. Před rozbořem dalších důkazů, provedených u hlavního líčení, zejména listinných důkazů a výpovědí svědků, pracovníků ERÚ a pracovníků firmy ČEZ, nalézací soud stručně rekapituluje podstatu skutkového děje uvedeného v obžalobě, a to z důvodu chronologického a věcného řazení listinných důkazů. Již v úvodní části odůvodnění tohoto rozsudku, která se týká platné právní úpravy, nalézací soud odkázal na tzv. energetický zákon č. 458/2000 Sb., podle něhož bylo možno podnikat v energetických odvětvích pouze na základě licence udělané ERÚ. Žadatel o licenci musel předložit písemnou žádost, prokázat finanční a technické předpoklady a také vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení. Technické předpoklady se prokazovaly především tzv. revizní zprávou, která byla dokladem o splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce. Provozovatel energetického zařízení, vyrábějícího elektřinu především s využitím slunečního záření, který chtěl inkasovat zvýhodněné výkupní ceny elektřiny z obnovitelných zdrojů a tzv. zelené bonusy, musel prokázat, že výrobní získala licenci v roce 2010 a navíc byla uvedena do provozu právě do 31. 12. 2010, kdy ještě platilo cenové rozhodnutí ERÚ 4/2009, podle něhož bylo možné tyto zvýhodněné výkupní ceny a zelené bonusy získávat. Výrobní tedy musela do konce roku 2010 získat licenci a musela dosáhnout tzv. prvního paralelního připojení do elektrizační soustavy, tedy do distribuční sítě příslušného provozovatele, zpravidla firmy E.ON a. s. nebo ČEZ a. s. Z přehledu právní úpravy uvedené v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku je zřejmé, že nezbytnými, respektive tzv. povinnými dokumenty pro získání licence od ERÚ byla jednak výchozí revizní zpráva, osvědčující bezpečnost výroby, tedy zákonem požadované technické předpoklady. Výchozí revizní zpráva mohla být vydána pouze na stavebně dokončenou výrobní, v tomto případě fotovoltaickou elektrárnu, event. její příslušnou část. Celkový průběh výstavby fotovoltaické elektrárny XXXXX a její stavební dokončenost prokazují, kromě shora rozebraných svědeckých výpovědí, resp. výpovědí obžalovaných, také příslušné listinné důkazy, které nad rámec důkazů uvedených zejm. pod body 37-43 tohoto rozsudku, dokumentují další průběh výstavby fotovoltaické elektrárny. Shora jsou také rozebrány důkazy, které samotné stavbě předcházely, a to od okamžiku uzavření Smlouvy o dílo o projektové dokumentaci, přes Smlouvu autorizovaného

inspektora až po Územní rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby, Oznámení stavby až po Smlouvu o dílo z 8. 10. 2010, včetně jejího Dodatku z 21. 10. 2010.

89. Průběh stavby, realizované generálním zhotovitelem, firmou XXXXX a. s., prokazuje **Stavební deník** (č. l. 3013-3023). Staveniště bylo od stavebníka převzato dne 15. 9. 2010, kdy byly také zahájeny přípravné práce. Jednotlivé etapy výstavby jsou stručně zaznamenány ve stavebním deníku, když z hlediska nyní projednávané trestní věci považuje nalézací soud za podstatný poslední záznam ze dne 26. 11. 2010 (č. l. 3022-3023). Ve stavebním deníku bylo zapsáno, že téhož dne proběhlo dílčí předání díla investorovi. Dílo vykazuje drobné vady a nedodělky, nebránící zahájení zkušebního provozu: 1./ nedokončené finální terénní úpravy, 2./ nedokončená opěrná zeď u sjezdu, 3. /nejsou provedeny zahradnické a sadové úpravy (budou realizovány po ukončení období vegetačního klidu na jaře 2011), 4. /není dokončený informační a monitorovací systém, 5./ není dokončeno zapáskování DC kabeláže. V závěru je zaznamenáno, že investor převzal kompletní revizní zprávy, certifikát a také pasportizaci použitých komponentů pro fotovoltaickou elektrárnu a dokumentaci skutečného provedení stavby. Za zhotovitele, tj. firmu XXXXX a. s. tento závěrečný zápis podepsal obžalovaný Š. K., který, jak vyplývá z úvodní strany stavebního deníku, figuroval na pozici hlavního stavbyvedoucího. Za investora, tj. firmu XXXXX. s. r. o. zápis podepsal obžalovaný F.Š., který působil jako technický (stavební) dozor investora, což je opět zapsáno v samém úvodu stavebního deníku (č.l.1719 a násl., čl.3014 a násl.).
90. Dne 26. 11. 2010 vystavil obžalovaný Š. K. jménem zhotovitele XXXXX, tj. firmy XXXXX a. s., **Prohlášení zhotovitele pro stavbu fotovoltaické elektrárny XXXXX 9,3 MW** (č. l. 1742, 2899). Generální zhotovitel takto prohlásil, že dílo je zhotoveno v souladu s platným stavebním povolením a odsouhlasenou projektovou dokumentací pro stavební povolení, s výjimkou drobných změn, uvedených v situačním výkrese dokumentace skutečného provedení stavby a zapsaných ve stavebním deníku. To ostatně odpovídá záznamům, které jsou ve stavebním deníku ke dni 26. 11. 2010 uvedeny. Současně je v prohlášení uvedeno, rovněž obdobně jako v zápise ve stavebním deníku, že ke dni závěrečné kontrolní prohlídky, předcházející povolení zkušebního provozu, vykazuje dílo na základě provedené kontroly drobné vady a nedodělky, nebránící zahájení zkušebního provozu. Tyto vady a nedodělky jsou jmenovitě zaznamenány v předávacím a přijímacím protokolu mezi stavebníkem a zhotovitelem a budou odstraněny do předpokládaného termínu kolaudace, který je plánován na den 30. 6. 2011. Jediným údajem, který je v rozporu s faktickým stavem věci a listinnými důkazy, jakož i svědeckými výpověďmi, které prokazují následný sled událostí, je informace o tom, že „výrobná je připojena k distribuční síti ČEZ Distribuce a. s. a uvedena do provozu na základě provedených měření, odzkoušení elektrických zařízení a vyhotovených revizí NN a VN částí elektrických zařízení“. Z dále rozebraných listinných důkazů je zcela zřejmé, že tento údaj není reálný, neboť výrobná byla připojena k distribuční síti ČEZ až takřka s jednoměsíčním časovým odstupem po provedení prohlídky, realizované pracovníky firmy ČEZ Distribuce a. s.. Prohlídka byla, pro původně zjištěné nedostatky, dokonce opakována. Podle názoru nalézacího soudu je tento údaj v zásadě formálním pochybením, které nemělo a nemohlo mít žádný vliv na vydání licence a na provedení prvního paralelního připojení. Ostatně i obžalovaný Š. K. v rámci své výpovědi u hlavního líčení korektně uvedl, že užil špatné formulace a udělal chybu. Jeho vysvětlení zcela koresponduje s dále rozebranými listinnými důkazy, z nichž je zřejmé, že **Žádost o první paralelní připojení** distribuční společnosti ČEZ Distribuce a. s. byla podána 23. 11. 2010 (č. l. 1750, resp. č. l. 3024) a **kontrola** pracovníky distribuční společnosti byla provedena jednak dne 15. 12. 2010 (č. l. 4362) a následně pak dne 29. 12. 2010 (č. l. 4362). První paralelní připojení výrobní k distribuční soustavě bylo provedeno až dne 29. 12. 2010 (č. l. 4117).
91. Na stavbě XXXXX nebyla provedena závěrečná kontrolní prohlídka za přítomnosti pracovníka stavebního úřadu, resp. jiných dotčených subjektů, jak bývá obvyklé, ale závěrečná kontrolní prohlídka před zkušebním provozem byla nahrazena **Odborným posudkem obžalovaného**

L. F., jako autorizovaného inspektora. Tento Odborný posudek byl zpracován ke dni 29. 11. 2010 s odkazem na ustanovení § 122 odst. 5 a § 124 zákona č. 183/2006 Sb. tzv. stavebního zákona. Nálezací soud i v této souvislosti stručně cituje zákonné ustanovení § 122 tohoto zákona, které se týká podmínek udělení kolaudačního souhlasu, jemuž předchází závěrečná kontrolní prohlídka. Podle § 122 odst. 5 stavebník může doložit žádost o vydání kolaudačního souhlasu též odborným posudkem (certifikátem autorizovaného inspektora) a v takovém případě může stavební úřad upustit od závěrečné kontrolní prohlídky stavby a vydat kolaudační souhlas na základě tohoto posudku. V nyní projednávané věci, týkající se XXXXX, tak byla závěrečná kontrolní prohlídka nahrazena Odborným posudkem autorizovaného inspektora L.F. ze dne 29. 11. 2010, i když samotný tj. finální kolaudační souhlas byl vydán až s několikaměsíčním odstupem. V mezidobí, jak bude rozebráno dále, bylo rozhodnuto stavebním úřadem dne 2. 12. 2010 o povolení zkušebního provozu ve smyslu ustanovení § 124 stavebního zákona.

92. Tímto **Odborným posudkem autorizovaného inspektora L. F. ze dne 29. 11. 2010** (č. l. 1113 a násl.) bylo prokázáno, že na stavbě XXXXX dne 26. 11. 2010 při místním šetření proběhla prohlídka stavby, při které byly zjištěny některé nedostatky, mj. bylo zjištěno, že je dále třeba ochránit a předepsaným způsobem zasypat část kabelu VN u trafostanice a dokončit hrubé terénní úpravy. Všechny tyto práce intenzivně pokračují a budou dokončeny do dne 30. 11. 2010. V této souvislosti nálezací soud podotýká, že zjištěný stav XXXXX ostatně odpovídá i zápisu ve stavebním deníku, v němž je ke dni 26. 11. 2010 zaznamenáno, že proběhlo dílčí předání stavby mezi zhotovitelem a odběratelem. Také tento stavební deník měl obžalovaný L.F. při zpracování odborného posudku k dispozici (viz str. 4, bod č. 1) a podstatné údaje do svého posudku ze stavebního deníku přenesl. Dále, jak vyplývá z odborného posudku, předložil stavebník obžalovanému doklady, jejichž doslovný výčet je uveden pod body 1-31 (str. 2 a 3 Odborného posudku). Mezi podstatnými doklady, z nichž při zpracování odborného posudku, jako autorizovaný inspektor, vycházel, patřily Zprávy o revizi č. 380 až 389 (položky 6-15), zpracované revizním technikem F. S. na základě revize ze dne 18. 11. až 26. 11. 2010. Tyto listinné důkazy jsou předmětem dalšího rozboru uvedeného v odůvodnění tohoto rozsudku. Na podkladě nejen těchto zpráv o revizi elektrického zařízení, ale i dalších listinných důkazů, jejichž výčet je v odborném posudku uveden, obžalovaný L.F., jako autorizovaný inspektor, učinil závěr o tom, že stavba je dokončena dle ověřené projektové dokumentace. Při místním šetření byly předloženy potřebné doklady, které byly dále stavebníkem postupně kompletovány, a to všechny s vyhovujícími výsledky. Drobné vady a nedodělky, formulované při místním šetření dne 26. 11. 2010 budou odstraněny do dne 30. 11. 2010, vady a nedodělky nebránící zahájení zkušebního provozu formulované v zápise ve stavebním deníku ze dne 26. 11. 2010 budou odstraněny v prvním pololetí 2011 (pozn. soudu: tentýž odborný posudek rovněž na č. l. 2904 a násl.).

93. Obžalovaný L.F. při zpracování svého odborného posudku autorizovaného inspektora, jak vyplývá z jeho obsahu, vycházel mj. z revizních zpráv zpracovaných obžalovaným F. S.. Tyto revizní zprávy nejsou sice k odbornému posudku fyzicky přiloženy, ale z údajů, které jsou k jednotlivým zprávám uvedeny, lze dovodit, že se jednalo o zprávy, které jsou založené ve spise ERÚ na č. l. 130-226. Jedná se o **Zprávy o revizi elektrického zařízení číslo 380/210-389/210**, zpracované na základě revize provedené ve dnech 18. 11. až 26. 11. 2010. Tyto údaje specifikované v revizních zprávách jsou také obsaženy v citovaném Odborném posudku obžalovaného L.F.. Předchozí revizní zprávy, doručené na ERÚ, obsahují údaje o tom, že revize byla provedena ve dnech 18. až 22. 11. 2010 (č. l. 66-129 spisu ERÚ). Je tedy zjevné, že datum provedení revize neodpovídá datu provedení revize na revizních zprávách, z nichž obžalovaný L.F. vycházel. Pro úplnost lze podotknout, že tyto zprávy o revizi elektrického zařízení, na základě revize vykonané 18. až 26. 11. 2010 obsahují údaje o tom, že na XXXXX jsou instalovány fotovoltaické panely typu FCP 270 s výkonem 238 W, a to v počtech kusů, který je zahrnut v jednotlivých revizních zprávách. Těmito údajům odpovídají i následující listinné důkazy dokumentující průběh stavby XXXXX.

94. **Předávacími protokoly č. 1-6 ze dne 30. 11. 2010** (č. l. 3150-3161) bylo prokázáno, že společnost XXXXXs. r. o., jako zhotovitel, předala společnosti XXXXX a. s., jako objednateli, která současně figurovala jako generální zhotovitel díla, pro jeho následného provozovatele, jednotlivé části díla XXXXX 9,3 MW, a to ve všech případech podle Smlouvy o dílo číslo FV 10/ 2010. Jednalo se o trafostanice označené jako TR1-TR6.
95. **Zápisem o předání a převzetí díla „XXXXXs instalovaným výkonem 9,3 MW ze dne 30. 11. 2010“** bylo prokázáno, že zhotovitele, tj. firmu XXXXX a. s. zastupovali obžalovaní M.T. a M.H. a odběratele, tj. společnost XXXXX. s. r. o. zastupovali obžalovaný M.H. a svědek A.B.. Na základě Smlouvy o dílo ze dne 8. 10. 2010 byla odběrateli předána XXXXX o celkovém výkonu 9,3 MW, včetně montáže a úplného dokončení díla v rozsahu smlouvy o dílo. Odběratel tuto fotovoltaickou elektrárnu převzal. Z protokolu je zřejmé, že k výrobě elektrické energie bylo předáno, na nosných konstrukcích z hliníkového profilu, nainstalovaných 38.430 ks fotovoltaických panelů typu FCP 270, avšak zde je jejich výkon uveden nikoliv 238 W, jako ve shora citovaných revizních zprávách, ale jako 262 W. Kromě toho bylo předáno 305 ks měničů značky KACO POWADOR 30000 xi a 9 ks trafo typu FGB DOTUL 1000kWa, včetně příslušenství. Z hlediska dokumentů, nezbytných pro rozhodnutí o udělení licence, je významná pasáž tohoto zápisu, která obsahuje ujednání o tom, že dnem podpisu tohoto předávacího protokolu na přejímajícího současně přechází právo XXXXX v neomezeném rozsahu užívat, a to v souladu s účelem, ke kterému je XXXXX účelově určena. V této souvislosti považuje nalézací soud za nezbytné v souladu s argumenty obhajoby, upozornit i na ustanovení Smlouvy o dílo ze dne 8. 10. 2010, která je citována shora. V části 16 Smlouvy o dílo, je již řešen převod vlastnického práva, a to tak, že vlastníkem předmětu díla je objednatel od samého začátku, a to mj. k prvnímu z následujících okamžiků a) doručení věci na stanoviště, b) protokolárním předání věci objednateli, c) zabudováním věci do díla. V podrobnostech je smluvní ustanovení citováno shora při rozboru tohoto listinného důkazu. Není sporu o tom, že pro potřeby licenčního řízení bylo vlastnické právo k XXXXX plně prokázáno kromě Smlouvy o dílo také tímto Zápisem o předání a převzetí díla. V souladu se zápisem ve stavebním deníku ze dne 26. 11. 2010 je také údaj obsažený v tomto zápise o zjištěných nedostacích a nedodělcích při předání díla. Ke dni 30. 11. 2010 tak zbývalo dokončit terénní úpravy, servisní a řídicí systém a zabezpečovací systém.
96. Dne 30. 11. 2010, po shromáždění a zajištění všech potřebných podkladů, podala společnost XXXXX. s. r. o. **Žádost o povolení zahájení zkušebního provozu** (č. l. 1741). Z obsahu Žádosti je zřejmé, že k ní byl připojen Odborný posudek autorizovaného inspektora, obžalovaného L. F. ze dne 29. 11. 2010, který nahrazoval závěrečnou kontrolní prohlídku před rozhodnutím o povolení zkušebního provozu a také Projekt skutečného provedení stavby, vypracovaný v listopadu 2010. Tento projekt obsahuje i protokoly o shodě použitých materiálů a výrobků, certifikáty výrobků, revizní zprávy, prohlášení zhotovitelů a výkresy skutečného provedení, jakož i geodetické zaměření skutečného stavu provedení, protokoly o vytyčení inženýrských sítí a pasportizaci dopravní infrastruktury a kopii stavebního deníku (tyto listinné důkazy jsou obsaženy ve zvláštním svazku trestního spisu, který zahrnuje dokumentaci shromážděnou u stavebního úřadu a také jsou obsaženy ve svazku VII. č. l. 1742-1749, jakož i 1735-1741, resp. 1719-1734). Na základě této Žádosti i připojených zákonných dokumentů rozhodl Městský úřad ve Valašském Meziříčí, odbor Územního plánování, stavebního řádu a regionálního rozvoje, oddělení Stavebního řádu, a to jako Stavební úřad tak, že dne 2. 12. 2010 vydal **Rozhodnutí o zkušebním provozu** (č. l. 1705). Uvedený listinný důkaz prokazuje, že na základě citované Žádosti o povolení zahájení zkušebního provozu ze dne 1. 12. 2010 se podle § 124 stavebního zákona ukládá Kolaudační souhlas na stavbu XXXXX9,3 MW – I. etapa včetně komunikace, zabezpečení areálu, obou částí FVE o výkonu 3,96 MW a FVE 5,22 MW a kabelové VN přípojky včetně spínacích stanic a sdělovacího vedení, a to jen pro provedení zkušebního provozu. Doba trvání zkušebního provozu byla tímto rozhodnutím stanovena do dne 31. 7. 2011 s tím, že do dne 30. 6. 2011 budou odstraněny vady a nedodělky, nebránící zahájení zkušebního provozu, které jsou uvedeny ve stavebním deníku, a to

v zápisu ze dne 26. 11. 2010. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí je zřejmé, že stavební úřad vycházel z certifikátu o možnosti provedení stavby, který byl dne 5. 10. 2010 vydán autorizovaným inspektorem L.F.. Dále při samotném rozhodnutí o zkušebním provozu stavebník doložil Odborný posudek, zpracovaný stejným autorizovaným inspektorem dne 29. 11. 2010, který byl vypracován na základě ústního jednání a místního šetření, provedeného v rámci kontrolní prohlídky stavby dne 26. 11. 2010. Stavební úřad žádost a dokumenty přezkoumal a rozhodl o povolení zkušebního provozu, jak je shora uvedeno. Pro úplnost lze podotknout, že v rámci stavebního řízení tomuto rozhodnutí předcházelo **Vyjádření stavebního úřadu ze dne 8. 10. 2010**, jímž byl udělen souhlas s dělením pozemků (č. l. 1701), dále **Územní souhlas a ohlášení ze dne 4. 11. 2010**, jímž stavební úřad udělil souhlas s umístěním a provedením stavby (zařízení staveniště – č. l. 1701) a zejména **Souhlas s provedením ohlášené stavby z 15. 11. 2010**, která obsahuje sjezd k pozemku na účelovou komunikaci.

97. Pro přehlednost je třeba konstatovat, že již v průběhu tohoto stavebního řízení, resp. ještě před dokončením samotné stavby XXXXX, podal investor **Žádost o udělení licence**, a to dne 15. 11. 2010 (č. l. 4352) a také dne 23. 11. 2010 **Žádost o provedení prvního paralelního připojení** (č. l. 1750, resp. 3024). Žadostí o první paralelní připojení výroby k síti PDS ze dne 23. 11. 2010 (č. l. 1750) bylo prokázáno, že ji jménem žadatele, společnosti XXXXX. s. r. o. podepsali obžalovaní M.T. a M.H., jako jednatelé. V žádosti uvedli, že výroba bude splňovat veškeré technické parametry a budou u ní provedeny veškeré zkoušky dané PP DS k datu 30. 11. 2010. Jako kontaktní osoba pro věci technické je zde uveden A.P..
98. Ještě před rozbořem samotného licenčního řízení a důkazů, které byly na ERÚ předloženy, nalézací soud stručně rekapituluje, že dokončenost XXXXX ke dni 26. 11. 2010, prokazují jednak obžalovaní, jejichž výpovědi jsou rozebrány shora, ale také svědkové B., Š. a P. a koneckonců listinné důkazy včetně následného zápisu o předání a převzetí díla, prohlášení zhotovitele a revizních zpráv, zpracovaných mj. obžalovaným F.S. ke dni 26. 11. 2010. Ostatně i svědek P., jehož výpověď je rozebrána shora, potvrdil, že na stavbě prováděl kontrolu provedení stavby, její souladnost s projektovou dokumentací a dospěl k závěru, že celkově bylo postupováno podle původního projektu a osazení panelů bylo dokončeno v listopadu 2010. Sám proto odevzdal dokumentaci skutečného provedení stavby. Nalézací soud podotýká, že tato dokumentace byla ostatně i přiložena ke stavebnímu řízení, jehož výsledkem bylo povolení zkušebního provozu.
99. Podstatou podvodného jednání obžalovaných, které je popsáno ve skutkové větě obžaloby, mělo být především neoprávněné získání licence od ERÚ v Jihlavě pro XXXXX, jejímž provozovatelem byla v době získání licence společnost XXXXX. s. r. o. Nalézací soud opakovaně v odůvodnění tohoto rozsudku odkázal na platnou právní úpravu pro získávání a udělování licence, z níž je zcela zřejmé jaké tzv. povinné důkazy musel žadatel o licenci na ERÚ předložit. Stručně lze tedy rekapitulovat, že to byla především žádost o udělení licence, doklady prokazující vlastnické nebo užívací právo, technické předpoklady (revizní zprávy) a také finanční předpoklady. Průběh licenčního řízení byl doložen jednotlivými důkazy, založenými především ve spisu správního řízení, který byl veden u ERÚ pro XXXXX a který je v originále přílohou trestního spisu, resp. v kopii je založen ve svazcích č. 15-16 trestního spisu.
100. **Žádost o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích** podala společnost XXXXX. s. r. o. u ERÚ v Jihlavě dne 15. 11. 2010 (str. 1 spisu ERÚ). Žádost podepsali obžalovaní M.T. a M.H.. V přípisu, doručeném na ERÚ souběžně se žádostí, je uvedeno, že k žádosti chybí doložit revizi výroby a povolení zkušebního provozu, když tyto dokumenty budou dodané okamžitě po jejich vyhotovení (str. 2).

101. Dne 25. 11. 2010 byly na ERÚ doručeny další listinné důkazy k žádosti o udělení licence, mezi nimi i smlouva o dílo, ale také zprávy o revizi elektrického zařízení, zpracované revizním technikem F. S. na podkladě revize vykonané ve dnech 18. až 22. 11. 2010 (revizní zprávy str. 66-123). Jednalo se o revizní zprávy číslo 380/2010 až 389/2010, přičemž předmět každé revize je vymezen v bodě 1., a to jako část fotovoltaické elektrárny připojená k příslušné trafostanici (trafostanice 1-9). Současně je v této pasáži každé z revizních zpráv uvedeno, že jsou na XXXXX instalovány fotovoltaické panely FCP 270 v příslušném počtu kusů, avšak s výkonem 270 Wp, což nebyl zcela přesný údaj, jak v rámci své výpovědi vysvětlil obžalovaný M.H., který vypovídal ve prospěch obžalovaného F.S. a potvrdil, že mu poskytli nepřesné informace o výkonu jednotlivých fotovoltaických panelů.
102. Dne 2. 12. 2010 bylo na ERÚ doručeno mj. Prohlášení společnosti XXXXX a. s., v němž je na pravou míru uveden výkon jednotlivých fotovoltaických panelů. Na XXXXX je nainstalováno 38.430 ks fotovoltaických panelů s označením FCP 270 s průměrným výkonem jednoho panelu 238 W, celkově tedy činí výkon výroby 9.150kW (str. 129 spisu ERÚ). Prohlášení podepsali obžalovaný M.T. a M.H. za společnost XXXXX a. s. Tomuto prohlášení ostatně odpovídá i shora citovaný Zápis o předání a převzetí díla ze dne 30. 11. 2010, a to XXXXX s instalovaným výkonem 915 MW, který oba obžalovaní také podepsali (str. 129 spisu ERÚ). I zde je uvedeno, že ve výrobě instalováno 38.430 ks fotovoltaických panelů FCP 270 s průměrným výkonem 238 W. Logicky tedy, po upřesnění údajů, zpracoval revizní technik F. S. novou verzi zpráv o revizi elektrického zařízení s tím, že revize byla provedena ve dnech 18. 11. až 26. 11. a v jednotlivých revizních zprávách (str. 130-225) je upřesněn výkon jednotlivých fotovoltaických panelů typu FCP 270 na 238W. Jedná se o revizní zprávy číslo 380/2010 až 389/2010.
103. Dne 7. 12. 2010, zjevně v návaznosti na následně zjištěné závady, které byly průběžně odstraňovány a týkaly se fotovoltaických panelů, byl na ERÚ doručen fakticky stejný Zápis o předání a převzetí díla ze dne 30. 11. 2010 (str. 226 spisu ERÚ), jako byl zápis předchozí. Rozdíl spočíval pouze v typu fotovoltaických panelů, které oproti původnímu FCP 270 byly označeny jako FCP QTBS. Nominální výkon jednoho panelu 238 W však zůstal stejný. Vysvětlení k tomu zcela uspokojivě poskytl v rámci své výpovědi u hlavního líčení především obžalovaný M.H., který vysvětlil zkratku QTBS i skutečnost, že vzhledem k absolutnímu nedostatku solárních panelů je začali vyrábět z levnějších komponentů, a proto jim dali právě tuto zkratku, kterou také vysvětlil. Podle názoru nalézacího soudu je však zjevné, že se jednalo pouze o formální upřesnění dílčích částí, z nichž byly fotovoltaické panely vyrobeny a vzhledem k tomu, že výkon fotovoltaických panelů zůstal stejný, na podstatě žádosti o získání licence ani vypracování revizních zpráv se v zásadě nic nezměnilo. Je třeba hodnotit spíše ve prospěch obžalovaných tu skutečnost, že takovou dílčí informaci dokonce otevřeně ERÚ sdělili a dne 7. 12. 2010 nechali doručit odpovídající verzi revizních zpráv, zpracovaných F. S.. Zde jsou upřesněny typy fotovoltaických panelů, a to namísto původních FCP 270 jako panely typu FCP QTBS. Průměrný výkon každého panelu, a to 238 W, zůstává stejný. To je, podle názoru nalézacího soudu, významné pro určení celkového výkonu výroby, a následného čerpání zvýhodněných výkupních cen, resp. zelených bonusů, právě v závislosti na množství vyráběné elektrické energie.
104. Již po doručení žádosti o udělení licence rozhodl ERÚ dne 15. 11. 2010 tak, že oprávněnými úředními osobami pro toto licenční řízení žadatele, společnosti XXXXX. s. r. o., jsou L.P. a J.H. (str. 429). Následně po obdržení podstatných podkladů pro licenční řízení vydal ERÚ dne 9. 12. 2010 **Usnesení** (str. 430), jímž uložil žadateli o licenci, aby strpěl ohledání energetického zařízení pro výrobu elektřiny v obci XXXXX, a to dne 10. 12. 2010 v 11.00 hod.
105. Průběh místního šetření prokazují jednak svědkové J.H. a R.M. a také Zápis z místního ohledání (str. 433), jakož i obžalovaný F.Š. a svědek A.B., kteří zastupovali žadatele o licenci, tedy společnost XXXXX. s. r. o.

106. **Zápisem z místního ohledání** konaného dne 10. 12. 2010 v 11.00 hod. v katastru obce XXXXX bylo prokázáno, že na místě pracovníci ERÚ zjistili, že elektrárna má osazeny panely z cca 95 %, a podle vyjádření přítomných bude osazení zbývajících konstrukcí provedeno do pondělí 13. 12. 2010. Následně bude na ERÚ podána revize (kompletního osazení DC a foto celé elektrárny). Zápis podepsal svědek R.M., svědek A.B. a obžalovaný F.Š.. Výpověď obžalovaného F.Š. i svědka A.B. k tomuto úkonu konanému ze strany ERÚ je citována shora.
107. **Svědka R.M.** v přípravném řízení (č. l. 550) uvedl, že koncem roku 2010 pracoval jako specialista na odboru licencí ERÚ. V té době bylo na odboru 8 referentů, ale vzhledem k velkému množství práce v souvislosti s boomem fotovoltaických elektráren přibírali i brigádníky. V té době se množily případy, kdy fotovoltaické elektrárny nebyly dokončené, ačkoliv bylo žádáno o udělení licence, a proto prováděli prohlídky přímo na místě. Byl to právě ředitel odboru licencí P., který určoval, kdo na kterou fotovoltaickou elektrárnu pojedí. Svědkovi byl předložen shora citovaný Zápis o ohledání XXXXX ze dne 10. 12. 2010 a M. potvrdil, že na zápisu je jeho podpis. V době ohledání se na FVE ještě pracovalo, a proto určil osazení FVE jednotlivými fotovoltaickými panely svým odhadem asi na 95 %. Při obhlídce kontroloval vizuálně, zda jsou nejen osazeny panely, ale zda jsou i mezi sebou propojeny, zda došlo k zapojení do střídačů. Na této elektrárně byl pouze dne 10. 12. 2010 a pořídil na služební telefon tři fotografie elektrárny, které však do licenčního spisu nezaložil. Po nahlédnutí na mapu ze serveru mapy.cz (str. 489 licenčního spisu ERÚ), svědek uvedl, že neví, jestli zákres do této mapy dělal on sám.
108. **Svědkyně J.H.** potvrdila, že také v uvedené době pracovala jako specialista na odboru licencí, jehož ředitelem byl P.. Proč se v tomto případě dělalo ohledání elektrárny, sama neví, stejně jako si nevzpomíná, že by vytvořila Usnesení ze dne 9. 12. 2010 ve vztahu k ohledání elektrárny dne 10. 12. 2010. Kontrolu na místě prováděl zřejmě R.M., protože ona v té době již měla odejít na operaci do nemocnice. Svědkyně vysvětlila, že obvykle ještě před ohledáním vytvořili na ERÚ výtisk licence podepsaný ředitelem, aby v případě, že by na místě bylo shledáno vše v pořádku, mohl být dokument předán přímo účastníkům. V opačném případě se rozhodnutí sice nezrušilo, ale založilo se do licenčního spisu. První rozhodnutí o udělení licence pro XXXXX ze dne 15. 12. 2010 ona sama nepsala, neboť byla v nemocnici. Svědkyně také upřesnila, že licenční spis je tzv. otevřený po dobu platnosti licence a po jejím zániku začíná běžet skartační lhůta.
109. Svědek R.M. předložil orgánům činným v přípravném řízení **3 fotografie**, údajně týkající se XXXXX, resp. jejího stavu dne 10. 12. 2010, kdy sám elektrárnu navštívil (č. l. 1177). V této souvislosti musí nalézací soud konstatovat, že se jedná o 3 černobílé fotografie, z nichž v nejmenším nelze identifikovat pozemek či nemovitost, kterých se týkají. Rozhodně jimi nelze považovat za prokázaný stav rozestavěnosti XXXXX ke dni 10. 12. 2010, když navíc důkazní hodnotu těchto fotografií podstatně snižuje fakt, že nebyly založeny do licenčního spisu ERÚ a je s podivem, že je naopak po tak dlouhou dobu několika let měl svědek M. uloženy ve služebním mobilu. Za podstatný naopak, z hlediska stavu dokončenosti XXXXX, považuje nalézací soud zápis vytvořený svědkem M., který je citován shora. Tento zápis byl navíc podepsán dvěma zástupci žadatele o licenci. Svědek M. v rámci své výpovědi také vysvětlil, co všechno na elektrárně kontroloval a byť odhadem, přesto stanovil dostavěnost elektrárny, resp. její osazení fotovoltaickými panely ke dni 10. 12. 2010 na 95%. Tomu ostatně odpovídá i následný údaj uvedený v zápise, že do 13. 12., tedy řádově v průběhu následujících 2-3 dní, bude elektrárna osazena dalšími panely v počtu 5% plánované kapacity.
110. Znovu lze tedy rekapitulovat, že dokončenost XXXXX ke dni 26. 11. 2010 ve svých výpovědích prokazují svědkové B., Š., P. i obžalovaní Š., F. a K., který dokonce odkazuje na návštěvu odborníků z Velké Británie, kteří jsou zachyceni na pořízené fotografii (č. l. 5566) a mohli by uvedené skutečnosti potvrdit k jeho návrhu na doplnění dokazování v procesním postavení svědků. Stav fotovoltaické elektrárny ke dni 10. 12. 2010, kromě Zápisu o provedení prohlídky pracovníky ERÚ,

potvrzují zaměstnanci ERÚ H. a M., slyšení v procesním postavení svědků, ale také svědek B. a obžalovaní Š.K. a F.Š.. Podle názoru nalézacího soudu, žádnými objektivními důkazy nebyl zpochybněn údaj uvedený v záznamu státního orgánu, Energetického regulačního úřadu, o stavu XXXXX ke dni 10. 12. 2010, ale naopak tomu odpovídají i další důkazy shora rozvedené.

111. Energetický regulační úřad vydal dne 15. 12. 2010 **Rozhodnutí o udělení licence č. j. 13746-11/2010-ERÚ** (str. 432 licenčního spisu ERÚ). Na základě tohoto rozhodnutí byla udělena licence číslo XXXXX firmě XXXXX s. r. o. pro výrobu elektřiny, a to na dobu 25 let ode dne vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti. Součástí rozhodnutí je seznam provozoven k této licenci (str. 433 licenčního spisu ERÚ), z čehož je zřejmé, že licence byla udělena pro provozovnu XXXXX s instalovaným celkovým výkonem 9,146 MW, a to ze slunečních zdrojů. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 15. 12. 2010. Pro úplnost lze podotknout, že v licenčním spise ERÚ je skutečně založeno obdobné rozhodnutí o udělení licence, které bylo předběžně připraveno, jak potvrdila svědkyně H., pro případ, že by při místním šetření dne 10. 12. 2010 bylo zjištěno, že je provozovna zcela dokončená bez výhrad a mohlo by tedy na místě být předáno účastníkům. K tomu nedošlo, takže, podle názoru nalézacího soudu, je toto usnesení, fakticky v podobě konceptu, zcela bezvýznamným listinným důkazem.
112. Energetický regulační úřad vydal řádné rozhodnutí o udělení licence až dne 15. 12. 2010, když v tento den považoval za naplněné veškeré zákonné předpoklady pro udělení licence, které jsou rozebrány mimo jiné v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku. Ve stručnosti lze odkázat na Žádost o udělení licence ze dne 15. 11. 2010, prokázání vlastnického, resp. užívacího práva, a to nejen samotným textem Smlouvy o dílo ze dne 8. 10. 2010, ale také Zápisem o předání a převzetí díla ze 30. 11. 2010, který byl vyhotoven především pro potřeby Energetického regulačního úřadu a samotného licenčního řízení. Z obsahu licenčního spisu je pak zjevné, že žadatel o licenci doložil další vyžadované listinné důkazy, nejen Výpis obchodního rejstříku, Opisy Rejstříku trestů, ale i Smlouvu o nájmu nemovitostí (str. 18 licenčního spisu), Výkaz zisků a ztrát, včetně Rozvahy, Přehledu o finančních tocích, Zprávy auditora, jakož i Bilanci žadatele, Výpisy z účtu apod. Jednalo se tedy o doklady, které prokazovaly zejména finanční předpoklady, mezi které lze zařadit také Smlouvy o půjčce částky 300.000.000 Kč a částky 400.000.000 Kč ze dne 1. 12. 2010, resp. ze dne 15. 10. 2010 (str. 324, 326 licenčního spisu ERÚ), které spolehlivě prokazovaly finanční předpoklady žadatele o licenci. Technické předpoklady osvědčovaly příslušné revizní zprávy, které jsou licenčním spise rovněž založeny. S ohledem na předmět tohoto řízení považuje nalézací soud za nezbytné poukázat i na zprávy o revizi elektrického zařízení, které byly na ERÚ doručeny 15. 12. 2010. Logicky, vzhledem k předchozímu průběhu licenčního řízení, kdy ERÚ předpokládal do dne 13. 12. 2010 dokončení elektrárny, lze dovodit, že tyto zprávy o revizi (str. 435 a násl.) byly doručeny na ERÚ 15. 12. 2010, jak vyplývá z podacího razítka, ale bylo tomu tak před tím, než ERÚ dne 15. 12. 2010 vydal rozhodnutí o udělení licence, ačkoliv toto rozhodnutí je v licenčním spise ERÚ zařazeno na straně předcházející zprávám o revizi, tedy nikoliv chronologicky, jak by bylo možné z logiky věci předpokládat. Z obsahu rozhodnutí o udělení licence je zjevné, že neobsahuje odůvodnění, ale v souladu s platnou právní úpravou podmínek pro udělování licence lze důvodně učinit závěr, že toto rozhodnutí bylo vydáno až poté, co měl rozhodující orgán, tj. ERÚ, k dispozici potřebné dokumenty, tj. včetně těchto zpráv o revizi elektrického zařízení ze dne 15. 12. 2010. Dne 15. 12. 2010 byly na ERÚ doručeny čtyři zprávy o revizi elektrického zařízení, když revize byla provedena ve dnech 18. 11. až 15. 12. 2010. Jedná se o zprávu číslo 386/2010 (str. 445 a násl.), číslo 387 (str. 435 a násl.), zprávu číslo 388/2010 (str. 455 a násl.) a zprávu číslo 389/2010 (str. 465 a násl.). Ze všech zpráv je zjevné, že byla provedena revize příslušných částí XXXXX, na které byly instalovány fotovoltaické panely typu FCP QTBS se jmenovitým výkonem 238 W, a to v počtu 3x4.158 ks a 1x3.780 ks, tedy celkem bylo znovu revidováno 16.254 ks fotovoltaických panelů a tomu odpovídající části elektrárny, včetně příslušných střídačů, což je v podrobnostech rozvedeno vždy ke každé z těchto čtyř revizních zpráv. Vytvoření nových revizních zpráv odpovídá, podle názoru nalézacího soudu, i faktické situaci, která na XXXXX nastala po jejím

dokončení dne 16. 11. 2010. Částečně došlo k demontáži fotovoltaických panelů pro jejich poškození vlivem klimatických podmínek a částečně došlo k demontáži fotovoltaických panelů proto, aby do trafostanic mohla být nainstalována nová trať, která byla původně projektována, ale byla nahrazena z důvodu jejich nedodání sice odpovídajícími trafy, jenž však byly získány od jiné společnosti. Výměna traf v trafostanicích si vyžádala částečnou demontáž fotovoltaických panelů. Uvedené skutečnosti, k nimž došlo především v období na počátku prosince 2010, jsou prokazovány především shora rozvedenými svědeckými výpověďmi a výpověďmi obžalovaných. K nutnosti a důvodnosti výměny traf v trafostanicích a také technickým podmínkám, nezbytným pro zjetí jeřábů a velkých nákladních vozidel až k příslušným trafostanicím se vyjádřili především obžalovaný Š. K., ale také svědkové Š., P., svědek K. z firmy XXXXX i svědek S., jakož i další svědkové, jejichž výpovědi jsou rozvedené shora. Dalším důvodem výměny fotovoltaických panelů byly především klimatické podmínky. Tato situace je obecně známa nalézacímu soudu z projednávání jiných obdobných trestních věcí, avšak v nyní projednávané trestní věci týkající se XXXXX je stav XXXXX zachycen na barevných fotografiích, založených v licenčním spise bezprostředně za těmito revizními zprávami a před doloženou plnou mocí žadatele o licenci, zplnomocňující B. k tomu, aby se vzdal opravných prostředků. Tím nalézací soud míní fotografie na str. 475-486, které dokumentují klimatické podmínky na XXXXX na počátku prosince 2010 spočívající především v zasypání fotovoltaických panelů, jakož i přístupových cest velkým množstvím sněhu, které lze odhadnout na 30-50 cm. Technické důvody výměny fotovoltaických panelů a opravy konstrukcí popsali především obžalovaný M.H., ale také svědek Š., který potvrdil, že na elektrárnu byl dodán také jiný typ fotovoltaických panelů, než pouze z vlastní výroby, svědek S., který uvedl, že výztuhy opravovali takřka pod všemi fotovoltaickými panely, přičemž v případě počtu asi 500-1000 ks muselo dojít k jejich odvozu z fotovoltaické elektrárny do výroby. Svědek P. se pak vyjádřil především k demontáži fotovoltaických panelů, kromě výměny traf v některých trafostanicích, když všechny tyto výpovědi jsou rozvedeny shora.

113. Ještě před vydáním licence podala společnost XXXXX. s. r. o. dne 30. 11. 2010 žádost o první paralelní připojení výroby k síti PDS, a to u distribuční společnosti ČEZ Distribuce a. s. (č. l. 3024). K této žádosti připojila také všechny potřebné doklady, které měla v té době k dispozici (č. l. 3025 a násl.). Dne 15. 12. 2010 provedli pracovníci společnosti ČEZ Distribuce a. s. na místě, tj. v prostorách XXXXX, místní šetření spojené s kontrolou technických podmínek. **Protokolem o splnění technických podmínek pro uvedení výroby do provozu** s distribuční soustavou ČEZ Distribuce a. s. ze dne 15. 12. 2010 (č. l. 4177) bylo prokázáno, že za společnost ČEZ Distribuce a. s. byli přítomni její zaměstnanci P.B. a M.C.. Za společnost XXXXX. s. r. o. protokol podepsal obžalovaný M.T.. Výsledkem kontroly bylo zjištění, že „chybí osadit panely, viz fotodokumentace a dále je nutné vyčistit prach na izolátorech ve spínací stanici a VTS“. Z hlediska rozsahu a významu zjištěných nedostatků je, podle názoru nalézacího soudu, podstatný závěr ad. 5. (str. 4179), kdy pracovníci distribuční společnosti určili, že zdroj může být uveden do trvalého provozu s distribuční soustavou s podmínkou, která je specifikována pod bodem 6. tak, že do připojení výroby k distribuční soustavě je nutno doložit fotodokumentaci dokládající kompletnost fotovoltaické elektrárny a platnou licenci na výrobu vydanou ERÚ (pozn. soudu -licence ERÚ byla vydána téhož dne, tj. 15. 12. 2010 a z hlediska časového zjevně byla v době od převzetí v Jihlavě téhož dne převezena do obce XXXXX, tj. do FVE). V této souvislosti lze odkázat na svědeckou výpověď svědka P., který potvrdil, že při kontrole pracovníky společnosti ČEZ Distribuce a. s. ve XXXXX chybělo podle jeho odhadu 50-100 fotovoltaických panelů a samotný zápis o provedené kontrole byl sepsán nikoliv na místě, ale právě kvůli klimatickým podmínkám na Obecním úřadu v XXXXX. V průběhu schůzky v kanceláři sice získal telefonickou informaci o tom, že FVE je zcela dokončena, ale pracovníci společnosti ČEZ Distribuce a. s. se již na místo nechtěli vrátit a stanovili nový termín kontrolní prohlídky. V této souvislosti poukázal na závěry pracovníků společnosti ČEZ Distribuce a. s. také svědek Š., který upozornil na to, že elektrárna byla dne 15. 12. 2010 připojitelná s podmínkou, která je v protokole uvedena. Rozhodně tedy pracovníci distribuční

společnosti nedospěli k alternativnímu závěru, který mohli učinit, tedy že zdroj nemůže být provozován paralelně s distribuční soustavou. Pracovníci společnosti ČEZ Distribuce a. s. na místě pořídili také **barevné fotografie** (č. l. 4364-4370), které dokumentují stav XXXXX dne 15. 12. 2010 ve 12:41 hod. Z každé jednotlivé fotografie je zcela zřejmé, že klimatické podmínky byly nepříznivé, jak ostatně potvrdili svědkové, neboť prostory elektrárny byly pod vysokou pokrývkou sněhu. Žádná z fotografií nezachycuje prázdné stojany, neosazené fotovoltaickými panely. To ostatně odpovídá i výpovědím svědků, kteří se ke stavu FVE vyjadřovali. Pro úplnost lze podotknout, že předmětné fotografie odpovídají také stavu FVE, který je zachycen na fotografiích založených v licenčním spise ERÚ (str. 482 a násl.).

114. **Svědék P. B.** v přípravném řízení (č. l. 445 a násl.) uvedl, že pracoval jako technik ve společnosti ČEZ Distribuce a. s. S odstupem času si již nevybavuje, jaké dokumenty nebo zprávy týkající se FVE museli mít k dispozici před zahájením kontroly. Jejich úkolem na místě bylo vizuálně zkontrolovat, v jakém stavu FVE je, tedy jestli je připravená ke spuštění, jestli jsou panely na roštech, zda je správné zapojení a také museli udělat fotodokumentaci. Předmětem prohlídky bylo především zjištění, jestli elektrárna není rozestavěná, tedy jestli se tam například nebetonují patky a naopak celkově, zda budí dojem, že je připravená na spuštění. Panely se kontrolovaly vizuálně, možná udělali součet na jedné řadě a vynásobili to. Svědek dále uvedl, že vizuální kontrolu prováděli rovněž u zapojení střídačů. Také trafostanice kontrolovali standardní postupem tj., zda mají přidělená čísla, označení, popisky, zda je v nich čistota a zda je všechno v souladu s revizní zprávou. S odstupem času si již nevybavuje, jak dlouho kontrola trvala, ale za podstatné považuje soud vyjádření svědka o tom, že se na místě brodili ve sněhu. To ostatně odpovídá i fotodokumentaci, kterou pracovníci společnosti ČEZ Distribuce a. s. na místě pořídili.
115. Rovněž **svědek M. C.** ve své výpovědi v přípravném řízení (č. l. 468) uvedl, že pracoval jako technik u společnosti ČEZ Distribuce a. s. S odstupem času si však nepamatuje, jakým způsobem byla určována kontrola výroby, tedy kdy a do kdy má proběhnout, stejně tak si nepamatuje, jaké dokumenty, zprávy apod. ve vztahu k FVE museli mít k dispozici nebo kdo jim příslušné listiny předával. Svědek však potvrdil, že předmětem prohlídky na místě byla vizuální kontrola panelů a jejich počet, ale již neví, jak se zjišťoval soulad zařízení se schválenou projektovou dokumentací, jaká měřicí zařízení a jakým způsobem kontrolovali. Podle jeho názoru se jednalo především o vizuální kontrolu, nikoliv o kontrolu funkčnosti, když připojení výroby k distribuční soustavě nedělali.
116. Další průběh licenčního řízení dokumentují především listinné důkazy obsažené ve druhém svazku licenčního spisu ERÚ, který se týká žadatele o licenci společnosti XXXXX s. r. o. a jehož kopie je obsažena ve svazku XVI. trestního výpisu. Přestože 15. 12. 2010 bylo vydáno Rozhodnutí o udělení licence, žadatel o licenci doručil na ERÚ dne 23. 12. 2010 **Žádost o změnu licence** (č. l. 4573, resp. str. 2 tohoto licenčního spisu). V závěru samotné žádosti je uvedeno, že žádost o rozdělení udělené licence pro výrobu XXXXX 9,3 MW na dvě licence, koresponduje se smluvním vztahem s provozovatelem distribuční soustavy, a to na základě jeho požadavku. K žádosti jsou připojené také Seznamy jednotlivých provozoven (str. 4, str. 6 licenčního spisu), z nichž je zřejmé, že XXXXX má být rozdělena na výrobu XXXXXI. s instalovaným výkonem 5,146 MW a na výrobu XXXXXII. s instalovaným výkonem 4,0 MW. Dne 27. 12. 2010 byly k této žádosti o rozdělení licence doplněny také potřebné podklady, a to revizní zprávy dělené na dvě výroby podle skutečného zapojení technologie FVE, včetně grafického zakreslu výroben do katastrální mapy (viz str. 9 a násl.). Žádost o změnu licence podepsal jménem žadatele A.B., jako jednatel této společnosti. K žádosti byly opětovně předloženy zprávy o revizi elektrického zařízení zpracované revizním technikem, tj. obžalovaným F. S. na podkladě revize vykonané ve dnech 18. až 26. 11. 2010. Jedná se o revizní zprávy č. 380/10 až 389/10 (str. 11-108 licenčního spisu), v nichž je mj. uvedeno, že na XXXXX jsou v obou částech instalovány fotovoltaické panely typu FCP QTBS s

se jmenovitým výkonem 238 W, a také příslušné počty střídačů konkrétního typu, jakož i další zařízení, které bylo revidováno.

117. Dne 28. 12. 2010 vydal ERÚ **Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence**, kterým rozhodl tak, že se mění rozhodnutí o udělení licence číslo XXXXX změnou číslo 001 (str. 110 licenčního spisu). Toto rozhodnutí nabylo právní moci již 28. 12. 2010 jak vyplývá z originálu razítka a údajů na rozhodnutí uvedených. Součástí rozhodnutí je Seznam jednotlivých provozoven k licenci číslo XXXXX, mezi které patří provozovna XXXXXI. s instalovaným výkonem 5,28 MW a provozovna XXXXXII. s instalovaným výkonem 3,87 MW. Výpovědi obžalovaného F. Š. odpovídá také **Protokol o převzetí rozhodnutí a vzdání se práva rozkladu** (str. 112 licenčního spisu), z něhož je zřejmé, že rozhodnutí o změně licence převzal 28. 12. 2010 a vzdal se práva opravného prostředku. Tento úkon učinil na základě plné moci (str. 113).
118. Dne 29. 12. 2010 sepsaly společnosti XXXXX a. s., jako zhotovitel a XXXXX. s. r. o., jako odběratel, další **Zápis o předání a převzetí díla „Fotovoltaická elektrárna XXXXX“**, jehož text je prakticky shodný s předchozím obdobným zápisem, neboť XXXXX je předána s odkazem na Smlouvu od dílo ze dne 8. 10. 2010. Z textu zápisu lze zjistit, že dnem 29. 12. 2010 přechází na odběratele vlastnické právo k elektrárně a právo elektrárnu v neomezeném rozsahu užívat, když odběratel XXXXX do svého vlastnictví přebírá. Zapsány jsou pouze zjištěné nedodělky při předání díla, a to opět shodně jako v předchozím zápisu, tj. dokončení bezpečnostního systému, servisního a řídicího systému a terénních úprav.
119. Dne 29. 12. 2010 provedli pracovníci distribuční společnosti ČEZ Distribuce a. s. opětovně kontrolu na XXXXX, resp. v obou jejích částech označovaných jako výrobní XXXXXI., a XXXXXII. Z **Protokolů o splnění technických podmínek pro uvedení výroby do provozu**, které jsou takřka identické (č. l. 4356 pro XXXXXI. a 4359 pro XXXXXII.), bylo zjištěno, že kontrolu na místě provedli pracovníci společnosti ČEZ Distribuce a. s. G. a XXXXX. U obou výroben bylo zjištěno, že jsou panely osazeny, trafostanice vyčištěny a **závěr** v případě obou výroben byl ten, že zdroj může být ode dne provedení kontroly paralelně provozován s distribuční soustavou. Z přílohy č. 1 k výrobě FVE XXXXX I. (č. l. 4358) je zřejmé, že pracovníci společnosti ČEZ Distribuce a. s. vycházeli z revizních zpráv číslo 380/2010 až 385/2010 ze dne 18. až 26. 11. 2010, podle nichž je výkon 5,28 MW a odpovídá výkonu uvedenému v licenci číslo XXXXX (č. l. 4358). V případě výroby XXXXXII. pak vycházeli z revizních zpráv ze dne 18. 11. až 15. 12. 2010 číslo 386/2010 až 389/2010, podle nichž je výkon výroby 3,87 MW a odpovídá výkonu uvedenému v této licenci číslo XXXXX. Také při této kontrole provedené dne 29. 12. 2010 pořídili pracovníci společnosti ČEZ Distribuce a. s. barevné **fotografie jednotlivých částí XXXXX** (č. l. 4372-4375). Na fotografiích jsou zachyceny nejen jednotlivé vnitřní části, označené jako T1 až T9 apod., ale zejména části celkové plochy fotovoltaické elektrárny, tj. stojanů s fotovoltaickými panely, přičemž z fotografií je zcela zřejmé, že 29. 12. 2010 byl i nadále celý areál XXXXXI. a XXXXXII. pokryt vysokou vrstvou sněhu.
120. Vedle shora rozvedených výpovědí svědků P.B. a M.C. se k provedeným kontrolám vyjádřili také další pracovníci společnosti ČEZ Distribuce a. s. **Svědék Z.T.** v přípravném řízení uvedl (č. l. 713 a 719), že pracoval u společnosti ČEZ Distribuce a. s. jako technik připojování. Předmětná prohlídka ze dne 15. 12. 2010 byla především vizuální prohlídkou namontovaných střídačů, transformátorů, odpínačů na spínacím místě. Úkolem bylo zjistit, zda je měřicí zařízení připraveno. Kromě toho se vizuálně kontrolovaly i panely, a to tak, že se počítaly a kontrolovaly se s údaji uvedenými v revizní zprávě. Celkově byla kontrola zaměřena na to, zda je výrobní připravena pro montáž elektroměru, a také, zda rozvaděč a měřicí transformátory jsou připraveny pro převod zvýšeného napětí na nižší. V době, kdy tuto kontrolu prováděli, tam ještě přijímač nebyl osazen. Pracovníci jejich firmy se po XXXXX pohybovali sami, ale byl tam také někdo, kdo zastupoval budoucího výrobce elektřiny. Svědek byl přítomen i další kontrole dne 29. 12. 2010, kdy už byly na

XXXXXX doplněny všechny panely a odstraněny závady. Při první návštěvě svědek J.T. elektrárnu, resp. její část, kontroloval s kolegou Z.G. a vybavuje si, že tam bylo hodně sněhu. S odstupem času si vzpomíná, že prošli všechny řady panelů, které kontrolovali, také jejich umístění, střídače a objekty trafostanic. Při této první kontrole na místě zjistili, že chybělo pár kusů panelů, podle jeho odhadu třeba 10 fotovoltaických panelů. Tuto skutečnost ovšem zapsali do závad. Na místě pořídili rovněž fotografie fotovoltaické elektrárny. Při druhé návštěvě, která byla určité ještě v roce 2010, byl na FVE také ještě sněh, ale žádnou závadu už nezjistili. Při první prohlídce byli kromě svědka ještě další tři pracovníci ČEZu, celkem tedy elektrárnu kontrolovali čtyři lidé. Při druhé kontrole byl přítomen pouze on a kolega Z.G.. Na obě prohlídky měli vždy k dispozici revizní zprávy XXXXX, které dostali, už když vyjížděli ze svého pracoviště.

121. S výpovědí svědka Z. T. koresponduje také výpověď **svědka Z.G.** (č. l. 483, 491). Také tento svědek potvrdil, že pracoval jako technik rozvoje u firmy ČEZ Distribuce a. s. Dne 15. 12. 2010 provedl prohlídku XXXXX, jejímž předmětem bylo zařízení této FVE, tedy panely, střídače, jednotlivá trať a spínací body. Domnívá se, že měli k dispozici také schválenou prováděcí dokumentaci, která byla kontrolována již v jejich firmě v Ostravě, stejně jako revizní zprávy, které měli rovněž k dispozici. Také Z.G. uvedl, že revizní zprávy fyzicky nekontrolovali, neboť to není v lidských silách. Svědek uvedl, že i když při této kontrole nebyl připojen elektroměr, FVE v zásadě mohla dodávat neměřitelné dodávky elektrického proudu do sítě. Druhá kontrola dne 29. 12. 2010 měla v podstatě stejný průběh, ale rozdíl byl pouze ten, že na elektrárně už byly všechny FV panely dodány a trafostanice byly vyčištěny. První kontrola 15. 12. 2010 trvala podstatně déle. Této první kontrole byli kromě svědka Z. G. přítomni také kolegové Z.T., M. C. a ještě čtvrtý kolega, jehož jméno si nevybavuje. Elektrárnu si rozdělili na čtyři části a každý z nich prošel a zkontroloval jednu část, ale potom se ještě prostřídali, aby každý věděl, o co jde a měl přehled o celé výrobě. Z.G. výslovně potvrdil, že při této první návštěvě poctivě procházeli celou elektrárnu a viděli všechny řady panelů. Zjistili, že nejsou osazeny všechny fotovoltaické panely, ale podle jeho odhadu jich chybělo řádově 50-70. Z.G. byl přítomen také na druhé kontrole, která proběhla koncem prosince, a to pouze s kolegou Z.T.. Také v tomto případě celou XXXXX fyzicky prošli, důkladně zkontrolovali, i když tam pořád bylo asi půl metru sněhu. Zjistili, že na elektrárně vůbec nic nechybělo a XXXXX byla kompletně dokončená. Všechno bylo zapojeno, veškeré komponenty, které mají na elektrárně být, byly osazeny a zapojeny. Svědek rovněž uvedl, že na ploše elektrárny nezaznamenal žádné palety, kontejnery, hromady materiálu, který by se měl ještě osadit nebo zapojit. Nemůže pochopitelně vyloučit, že něco leželo pod sněhem, ale z jeho pohledu byla XXXXX v době této druhé návštěvy dokončená. Za významné považuje soud i vyjádření svědka o tom, že namátkově v případě obou kontrol zkontrolovali i jednotlivé panely, aby zjistili, zda je osazen ten konkrétní panel, který tam má být osazen. Zjistili, že stav na místě odpovídá dokumentaci, kterou měli k dispozici, tedy revizním zprávám k elektrárně.
122. **Svědkové J. Č. a J. T.** v uvedené době pracovali ve společnosti ČEZ Měření s. r. o. na pozici techniků. **J. Č.** v přípravném řízení (č. l. 477) uvedl, že náplní jeho práce byla montáž elektroměrů a měření energie přes elektroměry. Dne 10. 1. 2011 byl na XXXXXI. a II. přítomen montáži elektroměrů, ale elektrárna v okamžiku montáže byla pochopitelně vypnuta. **Svědka J. T.** (č. l. 726) rovněž k XXXXXI. a II. uvedl, že vypisoval protokoly o montáži elektroměru dne 10. 1. 2011, protože v té době se na instalaci elektroměru podílel. Také tento svědek potvrdil, že v okamžiku montáže musela být celá elektrárna vypnutá.
123. Výsledkem kontrolní prohlídky provedené pracovníky ČEZ Distribuce a. s. dne 29. 12. 2010 byl shora uvedený protokol, který umožňoval provedení prvního paralelního připojení XXXXXI. a XXXXXII. do distribuční soustavy. **Svědka M.K.** (č. l. 528) uvedla, že v tomto období pracovala jako vedoucí odboru Sít'ové služby ČEZ DI a podepisovala všechny smlouvy, týkající se finanční podpory výroby elektřiny z těchto zdrojů. Společnost XXXXX. s. r. o. uzavřela s provozovatelem distribuční soustavy, tj. firmou ČEZ Distribuce a. s. Smlouvu o podpoře dne 18. 1. 2011. Po

předložení této Smlouvy číslo 2864613/0051/OZE/11 (č.l. 4122) svědkyně M.K. vysvětlila, že podmínkou uzavření smlouvy bylo to, aby výrobce do 31. 12. 2010 všechno splnil, dodal všechny podklady a teprve poté byla uzavřena smlouva o připojení výroby. Datum účinnosti bylo vždy datem prvního paralelního připojení. Druhou podmínkou byla pochopitelně účinná licence, kterou výrobně udělil ERÚ.

124. **Smlouva o podpoře výroby elektřiny ze dne 18. 11. 2011**, která byla předložena svědkyni M.K., byla souběžně ve stejném znění uzavřena ve vztahu k výrobně XXXXXI. i XXXXXII. (č. l. 4122, resp. 4137). Obě výroby byly považovány za výroby uvedené do provozu již v roce 2010, čímž získaly nárok na podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů. Svědkyně M.K. předložila **Výkladová stanoviska ERÚ** k výkladu pojmu „uvedení výroby do provozu“ (č. l. 540 a násl.). Z výkladového stanoviska je zřejmé, že ERÚ zveřejnil dne 27. 10. 2010 stanovisko k výkladu pojmu „uvedení do provozu“ podle bodu 1.9 Cenového rozhodnutí číslo 4/2009. U nově zřizované výroby elektřiny se uvedením do provozu rozumí den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen nebo kdy poprvé začal vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů. Ve svém výkladovém stanovisku ERÚ také vysvětlil, že konec roku 2010 byl ve znamení masivního připojování obnovitelných zdrojů, což vyvolalo řadu nečekaných konsekvencí. Jedním z problémových bodů bylo i kapacitní přetížení provozovatelů distribučních soustav. Docházelo i k narušení jejich kapacity osazovat místa připojení výroben fakturačním měřením. Tento stav mohl vést k paradoxní situaci, kdy výrobce učiní veškeré kroky nutné k uvedení výroby do provozu v roce 2010 (splnění požadavku na licenci a na první paralelní připojení), ale za předpokladu, že by instalace elektroměru, která byla nezbytnou podmínkou pro nárokování podpory, nemohla být provedena, což výrobce nemohl nijak ovlivnit, závisel by nárok na výplatu podpory pouze na kapacitách provozovatele distribuční soustavy. ERÚ zdůraznil, že při výkladu pojmu „uvedení do provozu“ je nutno respektovat časový okamžik, kdy je výroba dokončena a může vyrábět elektřinu v rozsahu, pro nějž byla udělena licence. V rámci zkoušek ochrany výroby jako povinné součásti prvního paralelního připojení, totiž nutně muselo dojít k uskutečnění výroby elektřiny a její dodávky do soustavy, neboť bez toho by proces paralelního připojení nemohl být po technické stránce úspěšně dokončen. Tato dodávka elektřiny mohla být z povahy věci neměřená, avšak nebyla dodávkou nedovolenou, protože byla uskutečnila se souhlasem provozovatele distribuční soustavy a v souladu s pravidly pro provozování distribuční soustavy. Nárok na podporu proto výrobcům vznikl současným splněním obou podmínek, a to prvními paralelními připojeními k síti a pravomocným rozhodnutím o udělení licence.
125. Pro úplnost lze poukázat i na rozsudek NSS za dne 8. 3. 2018 č. j. **4 As 257/2017-82** (č. l. 544 a násl.), který se obdobným právním problémem zabýval. Jednoznačně soud ve svém rozhodnutí (ad 48) uvedl, že podmínku „vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy“ podle bodu 1.9 Cenového rozhodnutí ERÚ č.4/2009 bylo možné naplnit také realizací prvního paralelního připojení výroby do elektrizační soustavy. V dalších částech odůvodnění svého rozhodnutí soud v podrobnostech rozebral koncept ochrany tzv. legitimního očekávání výrobce elektřiny, které v konkrétním případě bylo vyvoláno stanoviskem ERÚ ze dne 27. 10. 2010 a spočívalo v očekávání toho, že pokud bude do konce roku 2010 provedeno první paralelní připojení výroby elektřiny při současném získání platné licence, bude mít výrobce nárok na výkup elektřiny za příslušnou cenu.
126. S odkazem na shora rozebrané listinné důkazy i svědecké výpovědi, učinil nalézací soud dílčí **závěr** spočívající v tom, že výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů XXXXX (posléze XXXXXI., a XXXXXII.), jejímž provozovatelem byla společnost XXXXX. s. r. o. naplnil dvě základní podmínky pro získání finanční podpory v podobě zvýhodněné výkupní ceny nebo zeleného bonusu, a to podmínku získání licence od ERÚ a podmínku prvního paralelního připojení, a to do 31.12.2010.

127. Z obsahu skutkové věty uvedené v obžalobě je zcela zřejmé, že obžaloba zásadně zpochybňuje také proces získání licence s odkazem na několik verzí zpráv o výchozí revizi zpracovaných obžalovaným F. S. a v návaznosti na to i vydaný odborný posudek autorizovaného inspektora L.F.. Nálezací soud považuje za nezbytné ve stručnosti citovat také další důkazy, které byly vodítkem pro hodnocení výchozích revizních zpráv a následného rozhodnutí ERÚ o udělení licence.
128. V souvislosti s hodnocením těchto stěžejních listinných důkazů považuje nálezací soud za nezbytné poukázat na **Odborné vyjádření podané Technickou inspekcí České republiky, Organizací státního odborného dozoru** (č. l. 1569 a násl.), které poskytlo celkový podklad pro skutkové a právní závěry nálezacího soudu a zejména pro hodnocení těchto rozhodujících listinných důkazů. Technická inspekce (dále jen TI ČR) se zabývala předloženými revizními zprávami revizního technika, obžalovaného F. S., které byly postupně předloženy ERÚ a jsou založeny v licenčním spise ERÚ č. j. 13746/20110-ERÚ. TI ČR dospěla k závěru, že předložené revizní zprávy obsahují všechny náležitosti revizní zprávy elektro podle vyhlášky 73/2010 Sb., Pro přehlednost nálezací soud konstatuje, že TI ČR byly předloženy revizní zprávy založené v tomto licenčním spise na č. l. 66-123 (revizní zprávy ze dne 22. 11. 2010 o revizi vykonané 18. až 22. 11. 2010, předložené spolu s dalšími dokumenty na ERÚ dne 25. 11. 2010 - viz podací razítko na č. l. 48), dále byly ERÚ předloženy revizní zprávy na č. l. 130-225 licenčního spisu (jedná se o revizní zprávy ze dne 26. 11. 2010 o revizi vykonané ve dnech 18. až 26. 11. 2010, které byly spolu s dalšími doklady předloženy ERÚ 3. 12. 2010, jak vyplývá z podacího razítka na č. l. 127). Další revizní zprávy založené na č. l. 228-323 se týkají rovněž revize vykonané 18. až 26. 11. 2010, avšak byly na ERÚ předloženy dne 7. 12. 2010, jak vyplývá z podacího razítka na č. l. 226. Na rozdíl od předchozích revizních zpráv o revizi vykonané v témže časovém období, v nichž jsou fotovoltaické panely označovány jako FCP 270 s výkonem 238 W, v této verzi revizních zpráv, předložených na ERÚ dne 7. 12. 2010 jsou fotovoltaické panely označeny jako FCP QTBS, ovšem rovněž s výkonem 238 W. Další skupinu revizních zpráv, které TI ČR posuzovala tvoří revizní zprávy založené v licenčním spise na č. l. 333-428, které byly předloženy na ERÚ dne 8. 12. 2010, jak vyplývá z podacího razítka na č. l. 328. Jedná se o zprávy o revizi vykonané rovněž v době od 18. do 26. 11. 2010 a také zde jsou instalované fotovoltaické panely označeny jako FCP QTBS s výkonem 238 W. Poslední skupinu revizních zpráv, které TI ČR takto posuzovala, jsou revizní zprávy založené v licenčním spise na č. l. 435-473, které byly na ERÚ předloženy dne 15. 12. 2010. Jedná se však pouze o čtyři revizní zprávy, které jsou výsledkem revize vykonané v době od 18. 11. do 15. 12. 2010, a to revizní zprávy číslo 386/2010, 387/2010, 388/2010 a 389/2010. Také zde jsou instalované fotovoltaické panely označeny jako FCP QTBS s výkonem 238 W. TI ČR ve svém odborném vyjádření upozornila na to, že revizní zprávy číslo 380/2010-389/2010 o revizi vykonané ve dnech 18. 11. až 26. 11. 2010 a revizní zprávy číslo 386/2010-389/2010 o revizi vykonané ve dnech 18. 11. až 15. 12. 2010, v případě tady těchto čtyř revizí, jsou totožné. Jediný rozdíl tvoří datum vykonání revizí. Dále TI ČR posoudila revizní zprávy shodného čísla 380/2010-389/2010, a to jednak o revizi provedené ve dnech 18. až 22. 11. 2010 a ve dnech 18. 11. až 26. 11. 2010, resp. nově až dne 15. 12. 2010 a poukázala na to, že tyto dva soubory revizních zpráv jsou odlišné pochopitelně v datu vykonání revize, dílem v předmětu revize (např. číslo trafostanice, resp. údaje o výkonu apod). Za podstatné považuje nálezací soud vyjádření TI ČR v bodě 4., spočívající v tom, že z předloženého přehledu dodávek fotovoltaických panelů vyplývá, že byly panely dodávány do dne 13. 12. 2010, avšak nelze určit, zda byly tyto panely namontovány do dne 15. 12. 2010 a byla na nich provedena revize. TI ČR není schopna z předložených podkladů konstatovat stav dokončenosti XXXXXke dni 23. 11. 2010, resp. ke dni 15. 12. 2010. Je také nutno upozornit na **Osvědčení TI ČR, evidenční číslo 7152/7/10/R-EZ-E2B**, včetně jeho přílohy (č. l. 1573-1574), z něhož je zřejmé, že obžalovaný F.S. měl příslušné oprávnění k provádění revizí vyhrazených elektrických zařízení, které jsou v podrobnostech specifikovány právě v odborném vyjádření TI ČR (č. l. 1572).

129. TI ČR ve svém odborném vyjádření (ad 3) současně konstatovala, že z doložených revizních zpráv, které jsou založeny v licenčním spise ERÚ, je zřejmé, že předmětem revize jsou části fotovoltaické elektrárny, připojené k příslušným trafostanicím a je v nich také uvedeno, že jsou instalované fotovoltaické panely v konkrétním počtu, včetně střídačů. TI ČR upozornila, že v případě, že by FV panely nebyly nainstalovány, nemohla by být provedena revize připojení těchto panelů.
130. Dalším podstatným důkazem je **Odborné vyjádření ČVUT v Praze** označené jako znalecký posudek, avšak zpracovaný pro účely jiného trestního řízení dne 8. 7. 2013 (č. l. 1588 a násl., resp. 1603 a násl.). V tomto posudku jsou obsaženy odborné názory, které lze vztáhnout obecně k výstavbě a zejména provádění revizí pro účely získání licence u fotovoltaických elektráren obecně. Nálezací soud tedy rekapituluje závěry vyplývající z tohoto odborného stanoviska, spočívající v tom, že samotné fotovoltaické panely nepodléhají revizi v přímém slova smyslu, neboť je na ně vydáno prohlášení o shodě od výrobce (tzv. CE). Revizi však podléhá způsob zapojení fotovoltaických panelů do obvodu elektrárny. Revizi je ovšem možno provést pouze na část fotovoltaické elektrárny, tedy i na výrobu bez zapojených panelů, ale v takovém případě revize neosvědčuje fotovoltaickou elektrárnu jako celek, ale pouze i revidovanou dílčí část. Nálezací soud dále považuje za významné, především pro účely hodnocení většího množství revizních zpráv a několika prováděných revizí ve vztahu k XXXXX, tedy pro toto trestní řízení, odborné stanovisko prezentované pod bodem 12. (č. l. 1591) podle něhož revizní zpráva prokazuje bezpečnost provozu revidovaného systému k datu ukončení revize. Pokud existuje více revizních zpráv, které se zabývají shodným předmětem revize, je z logiky věci za platnou považována vždy zpráva poslední. V kontextu tohoto odborného názoru je třeba jednoznačně hodnotit i několik souborů revizních zpráv, které byly sice předloženy v různých časových intervalech na ERÚ, avšak podstatné jsou ty revizní zprávy, které byly na ERÚ předloženy jako poslední a které tak ERÚ mělo k dispozici před svým rozhodnutím o udělení licence ze dne 15. 12. 2010. Pokud dojde k výměně poškozeného zařízení, jako se tomu stalo ostatně i u XXXXX po jejím dokončení, pak instalace nového zařízení nemusí být nutně důvodem k vypracování nové revizní zprávy. Revizi je nutno vykonat vždy, když dochází ke změně oproti projektové dokumentaci. Změna by měla být zapracována do projektové i provozní dokumentace fotovoltaické elektrárny. Tento odborný názor má oporu v ČSN 33 1500 (ad 7. odborného vyjádření ČVUT). Vzhledem k tomu, že v případě XXXXX proběhlo stavební řízení toho charakteru tak, že nejdříve byl povolen zkušební provoz a teprve následně byla elektrárna definitivně zkolaudovaná, odkazuje nálezací soud také na další části tohoto odborného vyjádření (zejména ad. 3-5 č. l. 1591). Tzv. zkušební provoz je definován v § 124 stavebního zákona jako nástroj k osvědčení technických parametrů prováděné stavby. Podmínky zkušebního provozu výroby elektrického proudu jsou uvedeny ve vyhlášce č. 541/2005 Sb. Stavební úřad může dokonce podle stavebního zákona zkušební provoz FVE nařídit a požadovat jeho vyhodnocení, a to jako jednu z podmínek udělení kolaudačního souhlasu. ČVUT v Praze ve svém odborném stanovisku poukázalo na to, že zkušební provoz slouží k ověření funkčnosti většího celku a je požadován především v případě, že nelze dopředu jednoznačně definovat všechny vlivy a jejich vzájemné kombinace. Zkušební provoz však lze zahájit jen v případě, že jsou dokončeny všechny části stavby nutné bezpečnému provozu zařízení. Na řádnost provedení výchozí revize však nemá vliv odstraňování nedostatků během zkušebního provozu. Během zkušebního provozu totiž může dojít k projevům interakcí, ohrožujících bezpečnost a funkčnost systému, ale musí dojít k odstranění příčin těchto problémů. Je-li nutné provést podstatnější zásah – změnu oproti projektové dokumentaci, pak je třeba provést další revizi po ukončení nutných oprav, jinak postačuje pouze záznam pověřeného pracovníka.
131. Pro úplnost lze poukázat na to, že obdobné závěry k problematice revizních zpráv zaujala také **VŠB-TÚ Ostrava**, která dne 13. 5. 2016 zpracovala **Stanovisko ve věci posouzení časové posloupnosti jednotlivých typů revizí a prvního paralelního připojení** (č. l. 1595 a násl.). I v tomto stanovisku je uvedeno, že předmětem revize je zjištění, zda je elektrická instalace schopná bezpečného provozu, avšak předmětem revize nejsou výrobky s označením CE. Shodně, jako v

odborném vyjádření ČVUT, je v tomto stanovisku vymezen obsah revizních zpráv, jakož i jednotlivé úkony, které provádí revizní technik v rámci revize před jejich vypracováním. V závěru se pak konstatuje, že provozovatel distribuční soustavy, na základě pravidel schválených ERÚ, umožňuje první paralelní připojení a akceptuje výchozí revizní zprávy, které se provádí bez napětí, ale stav se ověřuje výpočtem.

132. Posledním odborným stanoviskem, které bylo zpracováno k problematice fotovoltaických elektráren, je stanovisko obsažené ve **Znaleckém posudku, který zpracovalo VÚT v Brně 30. 11. 2016** pro účely řízení před Nejvyšším správním soudem (viz usnesení č. l. 1640). Také pro účely tohoto trestního řízení lze odborné názory obsažené v tomto důkaze, byť označeném jako znalecký posudek, považovat za odborné vyjádření. Fakticky ve shodě s odbornými názory vyslovenými ČVUT Praha i VŠB-TU Ostrava, také VÚT Brno ve svém posudku uvádí, že samotné fotovoltaické panely nepodléhají revizi prováděné revizním technikem za předpokladu, že obsahují certifikát CE, tedy prohlášení o shodě, v němž se výrobce zavazuje (deklaruje), že splnil všechny potřebné náležitosti, mj. i z hlediska bezpečnosti předmětného výrobku (zařízení). VÚT Brno ve svých závěrech upozornilo na to, že jakákoliv závazná měření na samostatných fotovoltaických panelech norma ČSN 33 1500, resp. ČSN 33 2000-6 reviznímu technikovi neukládá. Za výchozí revizi u samostatných fotovoltaických panelů je ve smyslu zákona považováno toto prohlášení o shodě. VÚT Brno upozornilo rovněž na to, že na přelomu let 2010/2011, v souvislosti s problematikou fotovoltaických elektráren, v zásadě neexistovala norma, která by jasně stanovila požadavky na postup revizních techniků při výchozích, pravidelných či mimořádných revizích fotovoltaických elektráren. Z normy ČSN 33 1500, resp. ČSN 33 2000-6 totiž vyplývá, že úkolem revizního technika při výchozí revizi je nejprve nutné provést „prohlídku“. S odkazem na tyto normy je pak postup prohlídky definován a vymezen v podrobnostech v tomto odborném stanovisku VÚT Brno. Rozsah prohlídky, tedy jednotlivé úkony revizního technika uvedené v ČSN 33 2000-6, spočívají mj. v tom, že prohlídka musí být uvedena před zkoušením a obvykle se provádí, jestliže je celá instalace bez napětí. Prohlídka-přezkoumání elektrické instalace, s využitím všech smyslů a veškerého důvtipu, se provádí tak, aby se zjistilo, že je tato instalace řádně provedena. (body 6., 3., 2. této normy). VÚT v Brně považuje montáž (výměnu a doplnění) FV panelů ve stringu fotovoltaické elektrárny z technického pohledu za srovnatelný se zapojením (výměnou) světelného zdroje u svítidla. Podle zde uvedeného názoru se jedná o triviální úkon, který spočívá v usazení fotovoltaického panelu na nosnou konstrukci a v následném zapojení kladného a záporného konektoru do stávající instalace, když tyto konektory jsou vzájemně nezaměnitelné. Z takového postupu je zřejmé, že žádným způsobem nedochází při instalaci (výměně) fotovoltaického panelu ke změně nebo nějakému zásahu do elektrické instalace, stejně jako je tomu u výměny např. světelného zdroje. Není tedy v tomto případě žádný reálný důvod, proč by měla v souvislosti s tímto úkonem být provedena nová revize elektrické instalace (č. l. 1649).
133. S odkazem na výše rozebrané odborné názory nalézací soud shrnuje, že ERÚ vydal rozhodnutí o udělení licence pro výrobu XXXXX dne 15. 12. 2010. Z odborných závěrů prezentovaných ve znaleckém posudku ČVUT Praha vyplývá, že v případě více revizních zpráv se stejným předmětem revize je z logiky věci platná poslední revize. Je-li tento odborný názor vztažen na několik verzí revizních zpráv předložených na ERÚ k XXXXX, nezbyvá než konstatovat, že poslední revize byla provedena ve dnech 18. 11. až 15. 12. a téhož dne byly také zpracovány a na ERÚ předloženy čtyři revizní zprávy, jak je uvedeno shora. Tyto čtyři revizní zprávy číslo 386-389/2000 nahradily revizní zprávy stejného čísla, vztahující se ke stejným revidovaným objektům, které byly součástí celého balíku revizních zpráv číslo 380-389/2010, doručených na ERÚ dne 7. resp. 8. 12. 2010. Jedná se o tzv. třetí verzi revizních zpráv, které jsou výsledkem revize provedené 18. až 26. 11. 2010. Za tohoto stavu jsou revizní zprávy o revizi zpracované 18. až 22. 11. 2010 fakticky bezvýznamné, neboť ke stejnému revidovanému objektu byly následně předloženy jiné revizní zprávy s pozdějším datem revize a ty, jak konstatoval ČVUT Praha, jsou z logiky věci platné. Ačkoliv v rozhodnutí ERÚ o udělení licence není obsaženo podrobné odůvodnění listinných důkazů, z nichž ERÚ při

svém rozhodování vycházel, lze zcela důvodně a racionálně předpokládat, že podkladem pro rozhodnutí ERÚ ze dne 15. 12. 2010 byly revizní zprávy číslo 380-385/2010 o revizi vykonané 18. až 26. 11. 2010 a dále čtyři revizní zprávy číslo 386/2010-389/2010 o revizi vykonané dodatečně na těchto předmětech revize, a to ve dnech 18. 11. až 15. 12. 2010. Lze shrnout, že 15. 12. 2010 ERÚ rozhodoval podle tzv. třetí verze revizních zpráv a čtvrté verze revizních zpráv, která však obsahovala pouze čtyři revizní zprávy. Odlišné údaje, stran typu fotovoltaických panelů, zcela dostatečně vysvětlil ve své výpovědi obžalovaných M. H., jak je shora rozvedeno. Navíc, na rozdíl od většiny jiných fotovoltaických elektráren, v tomto případě pracovníci ERÚ nerozhodovali pouze na podkladě listinných důkazů, které jim byly předloženy, ale ještě před vydáním licence provedli dne 10. 12. 2010 na místě, tj. v objektu FVE. XXXXX, tzv. místní šetření. Z protokolu o místním šetření, výpovědi svědků, zejména pak pracovníka ERÚ M., bylo jednoznačně zjištěno, že pracovníci ERÚ prověřili FVE na místě a dne 10. 12. 2010 našli nainstalovaných 95 % fotovoltaických panelů. Právě pro absenci tohoto, byť minimálního počtu nainstalovaných fotovoltaických panelů, nepředali prvotní rozhodnutí o udělení licence zástupcům provozovatele hned na místě, ale rozhodnutí o udělení licence vydali a řádně doručili až poté, co získali zcela dostatečné listinné podklady o tom, že XXXXX byla zcela dokončena. Ostatně absence tohoto, byť zdánlivě zanedbatelného, počtu nainstalovaných fotovoltaických panelů, odpovídá výpovědím obžalovaných i svědků, které jsou rovněž shora rozvedeny, jimiž bylo prokázáno, že po dokončení elektrárny, vzhledem ke klimatickým podmínkám, tj. vzhledem k tomu, že napadlo velké množství sněhu, některé panely popraskaly a musely být opraveny buď na místě, příp. vyměněny, nebo dokonce panely, případně i konstrukce odvezeny k opravě do výroby. Je tedy zřejmé, že ERÚ při svém rozhodnutí o udělení licence pro XXXXX až dne 15. 12. 2010 dospěl k závěru, že žadatel o licenci splnil zákonem požadované podmínky a mj. prokázali splnění technických předpokladů. Zákonné podmínky jsou vymezeny v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku a našly odraz také v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (např. ve věci sp. zn. 9 As 30/2015, resp. sp.zn. As 2004/2015). Nejvyšší správní soud vyslovil názor, že pro udělení licence je nutné prokázat technické předpoklady, které se považují za splněné u energetického zařízení, u kterého je osvědčena jeho bezpečnost a rozumí se tím osvědčení energetického zařízení jako souboru všech jeho částí, které slouží k přeměně energie, a to vše pouze tehdy, pokud jsou součástí zařízení funkční solární panely. Výchozí revizní zpráva se tedy musí vztahovat k celému, tj. kompletnímu energetickému zařízení. Technické předpoklady, jak je opakovaně shora uvedeno, se prokazují revizní zprávou a v souladu s odborným vyjádřením ČVÚT Praha je z logiky věci platná časově poslední revizní zpráva na tentýž revidovaný objekt. V konkrétním případě se jednalo dílem o revizní zprávy, které jsou výsledkem revize vykonané ve dnech 18. až 26. 11. 2010 a dílem o čtyři revizní zprávy, které jsou výsledkem revize dokončené dne 15. 12. 2010. Rozhodné jsou pochopitelně ty revizní zprávy, které byly předloženy ERÚ, jako orgánu rozhodujícímu o udělení licence.

134. Podle názoru nalézacího soudu, žádným objektivním přímým důkazem, ani řetězcem nepřímých důkazů, nebylo ani v náznaku prokázáno, že by obžalovaný F.S. záměrně, úmyslně vypracoval revizní zprávy obsahující nepravdivé údaje. Pokud došlo po dokončení XXXXX k určitým změnám, týkajícím se výměny několika traf v trafostanicích, výměny fotovoltaických panelů nebo jejich odinstalování za účelem jejich opravy a následné nové instalaci, byly tyto skutečnosti zcela uspokojivě vysvětleny zhoršenými klimatickými podmínkami, což potvrdili obžalovaní i svědkové, jak je shora uvedeno. V případě záměny určitých dílčích informací, obsažených v revizních zprávách F.S., zejména typu fotovoltaických panelů, je třeba, podle názoru soudu, vnímat také velikost XXXXX, která se svým rozsahem vymykala většině tehdy obvyklých fotovoltaických elektráren. S tím pochopitelně souvisí i náročnost celého stavebního řízení, správního i licenčního řízení, ale v konečném důsledku s tím souvisí i obrovské množství předávaných a ověřovaných informací a údajů. Lze připustit, že došlo sice k určitému pochybení, to však, jak prokázal a potvrdil obžalovaný M.H., nebylo způsobeno nedbalostí obžalovaného F. S., který naopak vycházel z těch

informací, které od zhotovitele dostal. Jednalo se však o pochybení spíše administrativního charakteru, která rozhodně neměla vliv na technické provedení a zejména bezpečnost fotovoltaické elektrárny. V souvislosti s výstavbou XXXXX je třeba v souladu s argumenty obhajoby připustit, že v závěru roku 2010 probíhal tzv. boom výstavby fotovoltaických elektráren, který však nebyl dostatečně legislativně připraven. Na to ostatně odkázali ve svém odborném stanovisku také pracovníci VUT Brno. Nalézacímu soudu je známo, že právní názory na tuto problematiku se vyvíjely až v následujících letech, a to včetně odpovídající judikatury Nejvyššího správního soudu i Nejvyššího soudu ČR. Byl to totiž právě Krajský soud v Brně, který takřka ve všech případech trestné činnosti spojené s výstavbou fotovoltaických elektráren a získáváním licence od ERÚ, byl soudem věcně a místně příslušným, s odkazem na sídlo ERÚ (Jihlava). Podle konstrukce skutkových vět totiž právě tento orgán měl být uváděn v omyl zpravidla žadateli o licenci k fotovoltaické elektrárně, jejíž stavba však v mnohých případech do konce roku 2010 ani nezačala nebo v některých případech sice byla zahájena, ale rozhodně nebyla dokončena.

135. Na problematiku získání licence pro XXXXX, což je podstatou právě tohoto trestního řízení, lze však zcela spolehlivě aplikovat právní názor vyslovený v, do jisté míry průlomovém, rozhodnutí NS ČR ze dne 9. 8. 2023 sp. zn. 11 Tdo 734/2020-3753. Toto rozhodnutí se sice týkalo jiné výroby, tj. FVE XXXXX, avšak byl zde řešen právně a skutkově velmi podobný, spíše téměř identický případ, jako v nyní projednávané trestní věci. NS ČR v tomto rozhodnutí (ad 30 a násl.) poukázal na to, že ERÚ v licenčním řízení rozhoduje ve správním řízení podle skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí, nikoliv podle stavu v době zahájení řízení (tedy ex nunc), jak je rozvedeno například v rozsudku NSS ČR ze dne 7. 4. 2011 sp. zn. 1 As 24/2011. I když v době podání žádosti (v tomto případě o rozšíření licence u FVE XXXXX II) žádost neobsahovala všechny potřebné údaje (zejména o počtu FVP) a byl tak nepravdivý údaj o celkové bezpečnosti této FVE (z důvodu jejího neobsazení všemi vyžadovanými FVP), ke dni vydání rozhodnutí ERÚ o změně licence, tomu již tak nebylo. Příslušní pracovníci ERÚ, rozhodující o této žádosti, proto nebyli uvedeni v omyl, ani jim nebyly zamlčeny podstatné skutečnosti ve smyslu § 209 odst. 1 trestního zákoníku o trestném činu podvodu. V další části svého rozhodnutí NS ČR poukázal na to, že ještě před rozhodnutím ERÚ (o změně licence) byla doručena druhá verze revizních zpráv, která již obsahovala konkrétní údaje o počtu FVP, jejich zapojení apod. Není tedy pochyb o tom, že ke dni rozhodnutí byly instalovány všechny vyžadované FVP a elektrárna byla dokončena. Nejednalo se tedy o situaci, kdy došlo k dokončení FVE až v roce 2011 (viz rozhodnutí NS ČR sp. zn. 3 Tdo 1340/2019, sp. zn. 3 Tdo 42/2020, sp. zn. 3 Tdo 246/2022), ale jednalo se ani o případy, kdy FVE byla fakticky dokončena do konce roku 2010, ale revizní zpráva byla ke dni vydání rozhodnutí nepravdivá, když část FVP byla instalována až po vydání rozhodnutí o udělení licence (viz např. rozhodnutí NS ČR sp. zn. 6 Tdo 680/2022).
136. Na základě shora rozebraných důkazů zcela záměrně, chronologicky a věcně řazených, odborných názorů, jakož i závazných právních názorů, vyslovených zejména v rozhodnutích NS ČR, dospěl nalézací soud k **závěru**, že argumentům obžaloby nelze přesvědčit.
137. Nalézací soud se naopak ztotožnil s opakovanými argumenty obhajoby jednotlivých obžalovaných. Je obecně známo, že pro závěr o procesní použitelnosti důkazu opatřeného v přípravném řízení, je rozhodujícím okamžikem zahájení trestního stíhání sdělením obvinění. Výjimku tvoří pochopitelně v zákoně upravené, neodkladné a neopakovatelné úkony, mezi něž však nelze zařadit vysvětlení osoby, která posléze figuruje v procesním postavení obviněného nebo obžalovaného. Za těchto podmínek, jak namítli obhájci obžalovaných M. H., M.T. i obžalované právnické osoby, nalézací soud nemohl použít jako důkaz vysvětlení, které poskytl obžalovaný F.S. orgánům činným v přípravném řízení. Z logiky věci vyplývá, že pokud by sám obžalovaný věděl, že revizní zpráva ze dne 15. 12. jsou nepravdivé, neměl by důvod je orgánům činným v přípravném řízení sám poskytovat. Nebyl však opatřen ani u hlavního líčení proveden žádný důkaz, který by údaje v těchto

revizních zprávách vyvracel a pro který by bylo možné konstatovat, že se jedná o záměrně nepravdivé revizní zprávy.

138. Nalézací soud se rovněž ztotožnil s argumenty obhajoby, které mají oporu v platné právní úpravě a spočívají v tom, že obžalovaný má fakticky právo hájit se jakýmkoliv způsobem, tedy jak sám uzná za vhodné. Nalézací soud podotýká, že v případě výpovědi obviněného či obžalovaného je třeba ctít princip zákazu sebeobviňování. Současně však by takto vypovídající osoba měla respektovat mantinely trestní odpovědnosti (např. pro trestný čin křivého obvinění). Obhajoba každého pachatele je však zcela v jeho dispozici, a proto, jak namítli obhájci obžalovaných M. H., M.T. a obžalované právnické osoby ve vztahu k argumentům státního zástupce v jeho závěrečné řeči, nelze obviněným klást k tíži, že využili svého zákonného práva a nevypovídali. Rozhodně takový přístup nelze hodnotit v jejich neprospěch s poukazem na to, že kdyby nic neudělali, tak by na otázky státního zástupce odpovídali. V neprospěch obžalovaných nelze hodnotit ani to, že využili svého práva a na výzvu soudu v souladu s platnou právní úpravou se k věci vyjádřili před zahájením hlavního líčení i před zahájením dokazování prostřednictvím svých obhájců, což je rovněž zcela v souladu s platnou právní úpravou (např. § 196 trestního řádu, §206a trestního řádu).
139. Nalézací soud již v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku uvedl, že různé důkazy měly různou důkazní a vypovídací hodnotu. Je logické, jak zaznělo také ze strany obhajoby, že s časovým odstupem 14 let někteří svědkové, příp. obžalovaní nevypovídali zcela přesně a zcela identicky. Nalézací soud však jednotlivé důkazy hodnotil každý sám o sobě, ale také v kontextu s dalšími důkazy provedenými u hlavního líčení. V této souvislosti si soud dovoluje podotknout, že je obecně známo stanovisko soudních znalců – psychologů, hodnotících obecnou a specifickou věrohodnost, zpravidla svědků. Podle tohoto stanoviska naopak pro závěry o věrohodnosti takto vypovídající osoby svědčí to, že nevypovídá absolutně identicky jako před několika lety.
140. Z odůvodnění tohoto rozsudku, zejména rozboru listinných důkazů, dále vyplývá, že rozhodující materiály byly obsaženy **ve spise ERÚ**, tj. v licenčním spise, který spolehlivě prokazuje časovou souslednost jednotlivých úkonů žadatele o licenci od počátku řízení, tj. od podání žádosti až do dne 15. 12. 2010, kdy byla licence vydána, resp. do 28. 12. 2010, kdy byla licence k žádosti provozovatele FVE změněna. Také s tímto argumentem obhajoby se nalézací soud ztotožnil a podotýká, že pokud není prokázána hodina, kdy byly jednotlivé listinné důkazy na ERÚ předloženy, nezbyvá než vycházet z údajů o dni jejich předložení, který je obsažen v podacím razítku. Ve vztahu k revizním zprávám předloženým dne 15. 12. 2010, které sice nejsou chronologicky řazeny před rozhodnutí o licenci, je však zřejmé a vyplývá to z logiky věci, že pokud by ERÚ neměl tyto revizní zprávy a neměl by tedy jistotu, že FVE, resp. její zbytek(v rozsahu cca 5 % FVP), je dokončen a revidován, logicky by neučinil rozhodnutí o udělení licence, které původně odložil právě z tohoto důvodu. Nelze zpochybňovat revizní zprávy předložené dne 15. 12. 2010 jen proto, že je na nich uvedeno datum právě „15. 12. 2010“. Při podrobnějším nahlédnutí je zřejmé, že je zde uvedena časová perioda, která ostatně odpovídá i předchozím revizním zprávám s výjimkou dokončení revize právě pro tyto čtyři revidované objekty, když výsledkem byly právě tyto čtyři revizní zprávy předložené dne 15. 12. 2010.
141. Z protokolu o hlavním líčení konaném dne 23. 4. 2024 (str. 9), je zřejmé, že procesní strany k dotazu soudu žádné **důkazní návrhy** neučinily a státní zástupce, jako důkazní návrhy, předložil pouze výpis z účtů, který také sám na výzvu soudu provedl. Nalézací soud, proto nemohl vycházet, jako z důkazu řádně provedeného, z analýzy dodacích listů obsažených na CD nosiči, které vzápětí státní zástupce předložil soudu v rámci své závěrečné řeči. I v tomto směru se soud ztotožnil s argumenty obhajoby o tom, že obžalovaní ani jejich obhájci nebyli dostatečně s materiály zde obsaženými seznámeni. Podle názoru soudu, je navíc sporné, zda analýzu dodacích listů, obsaženou na CD nosiči, provedenou státním zástupcem či orgány činných v přípravném řízení, lze bez dalšího považovat za důkaz.

142. Z důkazů shora rozebraných bylo zjištěno, že elektrárna byla fakticky a fyzicky dokončena dne 26. 11. 2010. Žádný relevantní důkaz neprokazuje, že dne 26. 11. 2010 XXXXX nestála, jak tvrdí obžaloba, a byla dokončena až po dni 16. 12. 2010. Na absenci důkazů k těmto tvrzením ostatně poukázali i obhájci obžalovaných M.H., M.T., F.Š., F.S. i obžalované právnické osoby. Z dokazování nevyplývá jediná skutečnost, která by zpochybnila dokončení elektrárny v listopadu 2010. Naopak v této souvislosti je třeba poukázat na protokol ERÚ ze dne 10. 12. 2010, výpověď svědka M., revizní zprávy i další shora rozebrané listinné důkazy, které spolehlivě svědčí o tom, že na konci listopadu 2010 fyzicky elektrárna dokončena byla. Pokud obžaloba opírá svoje tvrzení o absenci faktury za jeřábnické práce, z čehož dovozuje, že nebyly jeřábnické práce provedeny, a tudíž nemohla být vyměněna trať v trafostanicích, pak nalézací soud považuje za nezbytné znovu odkázat na shora rozebrané výpovědi svědků i obžalovaných, kteří i bez faktury za jeřábnické práce spolehlivě výměnu trať v trafostanicích a také nezbytnou demontáž fotovoltaických panelů prokazují. Nalézací soud si dovoluje podotknout, že neexistence důkazu o prokazované skutečnosti automaticky neznamená, že se skutečnost nestala. Jinými slovy nelze tvrdit, že se něco nestalo jen proto, že orgány činné v přípravném řízení nezajistily jimi namítaný důkaz.
143. Jedním z podstatných listinných důkazů byl také stavební deník firmy XXXXX a. s., která byla zhotovitelem XXXXX. Tento stavební deník vedl především obžalovaný Š. K., který, jako hlavní stavbyvedoucí, do něj činil potřebné záznamy. Nalézací soud považuje za nezbytné připustit argumenty, které zazněly ze strany obhájce obžalovaných M. H., M.T., ale také F.S. a F.F. spočívající v tom, že účelem tohoto trestního řízení nebylo zkoumat pečlivost nebo přesnost jednotlivých zápisů ve stavebním deníku. Trestní řízení není řízení před stavebním úřadem, byť nalézací soud jeho průběh také přezkoumával a důkazy zde předložené použil v trestním řízení. V této souvislosti nalézací soud podotýká, že stavební deník je důkaz jako kterýkoliv jiný. V rámci trestního řízení svým zápisem buď prokazuje trestněprávní významné skutečnosti, anebo pokud byl například veden nepřesně, či dokonce nedbale, tyto skutečnosti neprokazuje. Pokud stavební deník neobsahuje údaje očekávané ze strany obžaloby, nezbyvá, než aby potřebné skutečnosti byly obžalobou prokázány jinými důkazy. V opačném případě nalézací soud musí aplikovat procesní zásadu “in dubio pro reo“, tedy hodnotit důkazy či jejich absenci ve prospěch obžalovaných. Z logiky věci pak vyplývá, že výměna několika trať v trafostanicích není ve stavebním deníku zapsána proto, že stavební deník končí tímto zápisem ze dne 26. 11. 2010. Tímto dnem, jak potvrdili obžalovaní, a to ostatně je to i v souladu s listinnými důkazy, byla fotovoltaická elektrárna ukončena. Zcela důvodně, pokud rozhodující část stavby následně společnost XXXXX a. s. nerealizovala a naopak stavbu v následujících dnech předala, končí tímto dnem zápisy ve stavebním deníku. Následná výměna trať v trafostanicích včetně výměny fotovoltaických panelů, jak opět to poukázali obhájci obžalovaných M. H., M.T. a Š.K., nejsou ve stavebním deníku zaznamenány, neboť tyto úkony následovaly až po dokončení a předání celé stavby. V souvislosti s výměnou fotovoltaických panelů lze poukázat opětovně nejen na výpovědi obžalovaných, ale i například na výpovědi svědků Š. nebo A., kteří prokazují důvod výměny fotovoltaických panelů, jejich opravy a následnou instalaci.
144. Podstatnými listinnými důkazy, o které obžaloba opírala svoje tvrzení o nedokončenosti fotovoltaické elektrárny, měly být faktury za provedené práce nebo úkony na stavbě XXXXX. Z výpovědi většiny svědků, kteří byli k jednotlivým fakturám vyslechnuti, však bylo zjištěno, že údaje týkající se zejména data uskutečnění zdanitelného plnění uvedeného na fakturách mají spíše informativní charakter. Svědkové potvrdili, že z údajů o těchto datech nelze dovozovat, že práce byly ukončeny až tímto dnem, neboť mnohdy byly práce ukončeny dříve, ale faktury byly vystavovány s časovým odstupem. Pokud obžaloba dovozuje nedokončenost XXXXX také z toho, že i v průběhu prosince, event. ledna byly na stavbu naváženy fotovoltaické panely, jak vyplývá z listinných důkazů, také tato skutečnost byla spolehlivě vyvrácena výpověďmi obžalovaných. Nalézací soud si dovoluje upozornit, že v případě této fotovoltaické elektrárny byl zhotovitel

současně výrobcem instalovaných fotovoltaických panelů, které však dodával i na jiné stavby, a současně i fotovoltaické panely nakupoval od jiných výrobců. Lze považovat za racionální, pokud bylo na stavbu v krizové situaci na počátku prosince 2010, kdy bylo zjevné, že panely praskají a jsou poškozené, navezeno více panelů, než v kolik jich bylo v konečném důsledku třeba k nové instalaci, tedy k výměně, a to proto, aby byly panely na místě jako rezerva.

145. K údajům o typu panelů buď FCP 270 nebo FCP QTBS je třeba v souladu s argumenty obhajoby připustit, že ERÚ o tom byl informován, když to ostatně vyplývá i z Prohlášení společnosti XXXXX. Panely nového typu, jak potvrdili zejména svědkové Š., A. i obžalovaný H., technické podmínky splňovaly a šlo spíše o výrobní, tj. formální označení. Z odborných vyjádření ČVÚT Praha, VÚT Brno vyplývá, že podstatný je tzv. certifikát o shodě, tj. označení CE. V odborném vyjádření VÚT Brno je dokonce uvedeno, že zapojení fotovoltaického panelu je zcela banální za situace, kdy je vše pro instalaci panelu ve stringu připojeno. Žádným důkazem nebylo tedy prokázáno, že na XXXXX byly navezeny i jiné panely než panely typu FCP QTBS a také v tomto směru se nalézací soud s argumenty obhajoby ztotožnil.
146. Opakovaně je uvedeno, že FVE byla dokončena na konci listopadu 2010 a na začátku prosince 2010 byly provedeny některé opravy, resp. výměny fotovoltaických panelů. Ze zprávy TI ČR i odborných posudků, zejména VÚT Brno, jednoznačně vyplývá, že je zcela sporné, zda za takové situace byla vůbec další revize nově instalovaných fotovoltaických panelů nutná. V této souvislosti však lze podotknout, že žadatel o licenci dokonce novou revizi na čtyřech revidovaných objektech provedl a dne 15. 12. 2010 čtyři revizní zprávy ERÚ předložil. Demontáže fotovoltaických panelů prokazatelně proběhly v části XXXXX, která později, po rozdělení licence, na XXXXXI. a XXXXXII. byla označena jako výrobní XXXXXII. Nesporně však bylo prokázáno, že ke dni vydání první licence, tj. ke dni 15. 12. 2010, byla celá XXXXX dokončena a řádně zrevidována. Nalézací soud považuje za nezbytné znovu opakovat, že listinné důkazy svědčící o navázení nebo odvážení zejména fotovoltaických panelů v době po vydání licence nikterak nemohou zpochybnit rozhodnutí státního orgánu, tj. ERÚ o udělení licence dne 15. 12. 2010, jemuž dokonce předcházelo řádné místní šetření dne 10. 12. 2010, při němž nebyla již připravená licence formálně vydána, když bylo zjištěno, že je osazeno pouze 95 % fotovoltaických panelů. K těmto listinným důkazům lze znovu podotknout, že není zřejmé, proč by nemohlo být na stavbu navezeno více materiálů, včetně fotovoltaických panelů nebo dalších komponentů, než bylo v konečném důsledku při opravách a výměnách použito. Vzhledem ke zjištěným vadám na fotovoltaických panelech a blížícímu se termínu nutného dokončení elektrárny pro účely získání licence a prvního paralelního připojení do distribuční sítě, naopak lze považovat za zcela racionální, že bylo navezeno více materiálů, aby jeho aktuální nedostatek nebyl brzdou v opravných pracích. Výdaje, které byly spojeny s navezením většího množství materiálu, než bylo v konečném důsledku potřebné, byly zjevně zanedbatelné v porovnání se ztrátami, které by provozovatel XXXXX utrpěl v případě, když by opravy a tím i první paralelní připojení nebyly provedeny do 31. 12. 2010. Zhotovitel XXXXX, který fotovoltaické panely dokonce sám vyráběl, riskoval maximálně zvýšené finanční náklady za dopravu, příp. za neprodání fotovoltaických panelů jinému subjektu v tomto hektickém období v závěru roku 2010, kdy, jak je soudu obecně známo, byla poptávka po veškerých komponentech zcela enormní. Nepřipojení elektrárny do 31. 12. 2010 by znamenalo podstatně větší finanční ztráty způsobené nižšími výkupními cenami, příp. zelenými bonusy.
147. Dokončenost elektrárny dne 26. 11. 2010 byla, podle obhajoby obžalovaných F. Š. a F. S., zcela spolehlivě prokázána, jak výpověďmi obou obžalovaných, tak i listinnými důkazy a zejména výpovědí svědka M. z ERÚ, včetně jeho zápisu, který o místním šetření provedl. Ve shodě s názorem nalézacího soudu, který je prezentován shora, pak obhájce těchto obžalovaných zpochybnil vypovídací hodnotu fotografií, které s několikaletým časovým odstupem svědek M. předložil orgánům činným v přípravném řízení s tím, že je pořídil na místě XXXXX. Objekt fotovoltaické elektrárny na zachycených fotografiích však nelze individuálně identifikovat a ani z

něho nelze zjistit žádné potřebné údaje, např. rozsah nedostavěnosti FVE, ani datum pořízení fotografií. Nálezací soud již shora poukázal na to, že v licenčním spise ERÚ na jednotlivých dokumentech, resp. na každém podacím razítku není uvedena přesná hodina, kdy dokumenty byly ERÚ předloženy a založeny do spisu. Nelze tak zpochybnit ani okamžik vydání licence, jejímž podkladem byly právě revizní zprávy, nikoliv však výsledky kontroly pracovníků ČEZu pro prvé paralelní připojení. Obhájce obžalovaných F. Š. a F. S. poukázal na to, že při kontrole prováděné pracovníky distribuční společnosti ČEZ a. s. dne 15. 12. 2010 chybělo pouze pár panelů. Přesto nebylo zjištěno, že by nějaké údaje byly zfalšovány. Prohlídka byla uzavřena se závěrem, že elektrárna je připojitelná, ale s výhradami. F.Š. i pracovníci ČEZu uvedli, že krátce po dokončení jejich kontroly byl sice zbytek panelů osazen, čemuž z logiky odpovídá i provedení revizních zpráv téhož dne, které byly vzápětí doručeny na ERÚ. Pracovníci ČEZ a. s. se však již na místo nechťeli vracet. Všichni zástupci této distribuční společnosti zcela jednoznačně uvedli, že kontrolu prováděli velmi pečlivě, dokonce za přítomnosti ochranky, kdy každý z nich si kontroloval určitou část FVE a vzájemně si je pak vyměnili.

148. Nálezací soud považuje za nezbytné zdůraznit, že kontrola prováděná pracovníky distribuční společnosti ČEZ a. s., resp. její výsledky nebyly podmínkou udělení licence, ale naopak udělení licence byla podmínkou následného prvního paralelního připojení.
149. K výpovědi svědka M., která byla ze strany zejména obhajoby obžalovaného Š.K. zpochybňována s poukazem na to, že svědka přivezlo auto, v němž jela i dozorující státní zástupkyně, lze podotknout, že nálezací soud považoval za rozhodující ty údaje, které bylo možné ověřit také z jiných zdrojů, zejména ze zápisu o místním šetření, dalších listinných důkazů i spisu ERÚ. Pochopitelně takový přístup orgánů činných v přípravném řízení neposiluje důvěryhodnost jejich úkonů, nicméně z hlediska důkazního tato skutečnost v nyní projednávané trestní věci neměla zásadní význam.
150. Souhrnně tedy lze konstatovat, že nejen u obžalovaného F.S., ale dokonce ani u obžalovaného F.Š. nebylo prokázáno žádné odpovídající trestněprávně významné jednání, zejména pak dohoda s ostatními obžalovanými na následném uvedení v omyl pracovníků ERÚ a vylákání požadované licence.
151. Obdobný závěr nálezací soud učinil také v případě obžalovaného Š.K.. V jeho neprospěch sice svědčí obsah Prohlášení zhotovitele, který obžalovaný podepsal, neboť zde je uvedeno, že „FVE je připojena do sítě k 26. 11. 2010“. Obžalovaný pro vysvětlení uvedl, že si zápis špatně přečetl, ale současně korektně potvrdil, že jej podepsal. Podle názoru nálezacího soudu se však jedná o zjevné formální pochybení, neboť tento údaj je věcně a technicky nemožný. Je obecně známo, a ostatně to vyplývá z listiny důkazů a výpovědí zejména pracovníků ČEZ, jakož i odborných vyjádření VÚT, ČVÚT, TI apod., že výrobná, tj. XXXXX mohla být připojena do sítě nikoliv pouze po získání licence, ale až po důsledné kontrole pracovníky distribuční společnosti, v tomto případě ČEZ a. s. Ani tímto údajem obsaženým v Prohlášení zhotovitele, však nemohl obžalovaný Š.K. přispět k tomu, že by byl ERÚ, resp. jeho pracovníci uvedeni v omyl. Připojení výrobní do sítě totiž, jak vyplývá z platné právní úpravy, není podstatnou podmínkou pro udělení licence. Licence se nevydává pro výrobní, tj. fotovoltaické elektrárny již připojené do sítě, ale naopak proto, aby mohly být do sítě připojeny. Připojit lze jen ty fotovoltaické elektrárny, které mají platnou licenci udělenou rozhodnutím ERÚ.
152. Nálezací soud se ztotožnil i s argumenty obžalovaného F. spočívajícími v tom, že žádným odpovídajícím důkazem nebo prokázáno, že by obžalovaný úmyslně nepravdivě deklaroval, že dne 26. 11. 2010 provedl místní prohlídku stavby, ačkoliv ji neprovedl. Naopak provedenými důkazy, výpověďmi svědků i spoluobžalovaného Š., bylo prokázáno, že již dne 25. 11. 2010 byl F. na koordinační poradě právě s H., zástupkyní Stavebního úřadu Obecního úřadu XXXXX, s P. se

spoluobžalovaným Š.. Následující den, tedy 26. 11. provedl místní šetření a dne 29. 11. vydal, jako autorizovaný inspektor odborný posudek. Žádný objektivní důkaz o jeho úmyslu podvést ERÚ nebo se domlouvat s ostatními, zajištěn a proveden nebyl. Od vydání odborného posudku, resp. ode dne 26. 11. 2010, kdy obžalovaný provedl místní šetření na elektrárně nebyl. Nálezací soud i v této souvislosti poukazuje na důkazní situaci, která obhajobu obžalovaného ani v nejmenším nevyvrací. Ze samotné obžaloby není zřejmé, v čem měl být odborný posudek autorizovaného inspektora obžalovaného F. nepravdivý, když naopak zástupkyně Stavebního úřadu H. tento posudek plně akceptovala, sama byla dne 25. 11. 2010 na místě samém, tj. na XXXXX. Důvodně lze předpokládat, že před vydáním rozhodnutí stavebního úřadu měla vlastní reálné poznatky o stavu dokončenosti FVE v obci XXXXX. H. vydala rozhodnutí, jako zástupkyně státního orgánu.

153. Ve shodě s argumenty jednotlivých obžalovaných, které jsou rozebrány shora a s nimiž se nálezací soud ztotožnil, pak byly argumenty i zástupce obžalované právnické osoby XXXXX a. s., který poukázal na to, že výrobná XXXXX, později XXXXXI. a II. byla zcela legální, neboť elektrárna do dne 31. 12. 2010 splnila všechny zákonem stanovené podmínky pro přiznání podpory ve formě zvýhodněných výkupních cen, event. zeleného bonusu. Provedenými důkazy nebyla prokázána jediná skutečnost, která by dokončení XXXXX v listopadu 2010 zpochybnila. I za teoretického předpokladu, že by skutkový děj proběhl tak, jak je uvedeno v obžalobě, nelze uzavřít, že obžalovaní spáchali trestný čin podvodu, neboť v konečném důsledku škoda nikomu nevznikla. V této souvislosti poukázal zástupce obžalované právnické osoby na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Tdo 1171/2021, který se týkal FVE XXXXX, kde dokonce na rozdíl od nyní projednávané věci, měly být sdělovány ERÚ nepravdivé skutečnosti. Nejvyšší soud poukázal na to, že faktické dokončení fotovoltaické elektrárny ještě v roce 2010 má pro právní posouzení podstatný význam, neboť jde o jednu z rozhodujících skutkových okolností, z níž lze dovodit také charakter zavinění. Samotný fakt dokončení fotovoltaické elektrárny v roce 2010 však vylučuje závěr o přímém úmyslu hlavního pachatele způsobit škodu tím, že by uplatňoval nárok na podporu odpovídající roku 2010 (ad 27). Vedle toho Nejvyšší soud poukázal na platnou právní úpravu (ad 23, 24 tohoto rozhodnutí), podle níž podmínka dodávání elektřiny do elektrizační soustavy nemůže být splněna jednáním, které není v souladu s právem (bod 1. 9 Cenového rozhodnutí ERÚ č. 4/2009, resp. bod 1.10 Cenového rozhodnutí ERÚ č. 2/2010). Splnění předpokladu realizace dodávek energie do elektrizační soustavy rozhodně není možno chápat jen technicky, ale i v právním smyslu; musí jít o dodávky, které jsou realizovány v souladu s právem, nikoliv bez právního titulu. V konečném důsledku lze pachateli přičítat pouze takovou škodu, která je kryta jeho zaviněním. Zástupce obžalované právnické osoby poukázal i na to, že ne každý podklad doručený ERÚ nebo vyhotovený je podstatný pro získání licence. Nálezací soud v této souvislosti poukazuje na příslušné pasáže odůvodnění tohoto rozsudku, v nichž opakovaně odkázal na zákonné podmínky pro udělení licence, z nichž lze logicky dovodit, které důkazy, tj. listinné důkazy jsou nezbytným a povinným předpokladem pro získání licence. Žádný předpis však nestanovuje povinnost žadatele o licenci, aby předložil právě a jen předávací protokol. Ustanovení § 7 vyhlášky č. 426/2005 Sb. o udělení licence obsahuje, podle zástupce obžalované právnické osoby, pouze demonstrativní výčet dokladů prokazujících vlastnictví k výrobě. V tomto konkrétním případě bylo vlastnictví prokazováno Smlouvou o dílo, která je ostatně rozebrána shora. Také nálezací soud již poukázal na její pasáže svědčící o způsobu nabytí vlastnictví žadatelem o licenci. Technické předpoklady se prokazují revizními zprávami. I v této souvislosti nálezací soud znovu odkazuje na odborný posudek ČVÚT Praha, z něhož je zřejmé, že z logiky věci je platná vždy poslední revize. Zástupce obžalované právnické osoby konstatoval, že i za teoretického předpokladu, že výrobná nebyla celá dokončena v listopadu 2010, je provedenými důkazy postaveno najisto, že po montáži několika nových fotovoltaických panelů, které byly vyměněny, byla dodatečná revize na určitou část provedena dne 15. 12. 2010 a výrobná byla v plném rozsahu dokončena. I tyto argumenty nálezací soud plně akceptoval, když je rozebral shora, v souladu s odbornými stanovisky i listinnými důkazy.

154. Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí, které se týkalo FVE XXXXX, sám uvedl, že prvotní předložení nepravdivých listin je pouze přípravným jednáním, které však bylo napraveno následným předložením pravdivých dokladů. I tento právní závěr, s nímž se nalézací soud plně ztotožňuje, lze aplikovat na nyní projednávanou trestní věc, neboť zcela spolehlivě svědčí ve prospěch obžalovaných.
155. V konečném důsledku se nalézací soud plně ztotožnil i s argumentem o tom, že povolení zkušebního provozu samo o sobě k získání zvýhodněných výkupních cen a zelených bonusů nestačí. Povolení zkušebního provozu, tj. rozhodnutí stavebního úřadu, je teprve podkladem pro získání licence. Samotné rozhodnutí ERÚ o udělení licence je nezbytnou podmínkou pro to, aby elektrárna byla připojena do distribuční soustavy, tedy aby bylo provedeno tzv. prvé paralelní připojení. Tím se podle odborného stanoviska, které je prezentováno ve shora rozebraných odborných posudcích, rozumí první neměřená dodávka, z níž vyplývá, že výrobní podnik má nárok na výkupní ceny k tomuto okamžiku. Nalézací soud v závěru odkazuje, stran prvního paralelního připojení, nejen na citované stanovisko ERÚ, ale i výpověď svědkyně K., která se vyjádřila k okamžiku prvního paralelního připojení, resp. ke smlouvě, kterou na počátku ledna provozovatel XXXXXI. a XXXXXII. uzavřel se společností ČEZ a. s. Ze stanoviska společnosti ČEZ Distribuce (č. l. 4239, resp. 4240) v žádném případě nevyplývá, že by výrobní podnik nesplnil podmínky pro provedení prvního paralelního připojení.
156. Na základě shora uvedených skutečností dospěl nalézací soud ke zcela jednoznačnému **závěru** spočívajícímu v tom, že u žádného z obžalovaných jednotlivě nebylo prokázáno takové jednání, které by pokrývalo znaky objektivní stránky trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku. Stejně tak nebylo ani jednotlivým důkazem, ani řetězcem důkazů u některého z obžalovaných prokázáno trestněprávně významné jednání naplňující potřebné znaky účastenství k tomuto trestnému činu. Po zvážení všech rozhodných okolností případu, kdy nalézací soud hodnotil každý provedený důkaz jednotlivě i všechny důkazy ve vzájemných souvislostech, dospěl ke zcela jednoznačnému závěru, který je uveden ve výroku tohoto rozsudku. Podle § 226 písm. b) trestního řádu byli obžalováni v plném rozsahu obžaloby zproštěni, neboť sice bylo prokázáno, že se částečně tento skutek stal, avšak není trestným činem.
157. Podle § 229 odst. 3 trestního řádu byly poškozené subjekty, a to Česká republika, zastoupená Ministerstvem průmyslu a obchodu a OTE a. s., odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních, když zprošťující výrok ani jiné rozhodnutí o uplatněných nárocích na náhradu škody neumožňuje. Oba subjekty uplatnily své nároky na náhradu škody řádně a včas, tedy před zahájením dokazování u hlavního líčení (Česká republika, MPO ČR viz. č.l. 4938, OTE a. s., viz. připojení z 15. 3. 2024)

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě, případně v další lhůtě určené předsedou senátu, odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr. ř.).

Brno 24. dubna 2024

JUDr. Jaroslava Bartošová v. r.
předsedkyně senátu